Aythya ferina

Pochard

تركى: أنقوت باش اوردك، كردى: سه رسوور، سيستانى: بَل قى

اردک سر حنایی

Morphological characteristics: 42-49 cm length and 72-82 cm wing-span. A medium-sized diving duck with rounded crown, long sloping forehead, and long bill. Sexes dissimilar with little seasonal variation. Adult male with pale grey body, chestnut-red head and neck, black breast, pale grey wing-bar, pale blue bill with black base and tip, and red eye. Adult female with yellowish or greyish brown head and body and dark brown breast; bill as male but duller, wing-bar grey. Long bill, grey body, and dark grey wing with pale grey wing-bar make identification easy among Iranian ducks. Male in eclipse similar to adult female, but shows duller brown head and neck, purer grey upperparts, and red eyes. Juvenile similar to female, but without pale eye-stripe and head more uniform brown.

Biological characteristics: Prefers shallow to rather deep open water covered with floating weeds and dense submerged plant vegetation. Outside breeding season favours freshwater lakes, ponds, slow-flowing streams, and sometimes slightly brackish estuaries and sheltered bays. Gregarious outside breeding season, usually in small parties but may occur in large flocks during migration. Flight strong and fast, with rapid wing-beats which produce whistling sound. Usually flies in compact groups, but sometimes in long lines or even V-formation. Úsually rests on water, rarely venturing ashore. Swims quietly and often dives with marked jump. Mainly feeds on plants, less on animals. Obtains food chiefly by diving. Breeding starts April to early June. Monogamous. Nest a deep cup of grass and reeds, lined with plant down, well-hidden in thick marginal vegetation. Usual clutch 6-11 oval to semi-oval pale green eggs, 44.2×60.7 mm in size. Eggs hatch after 24-26 days. Chicks precocial and nidifugous. Fledging period 50-65 days.

Distribution and abundance: A very common and widespread winter visitor to the main wetland areas, although rather scarce in northwest and rare in south and southeast. A scarce, and perhaps irregular breeding bird in Azarbaijan, May also breed in small numbers in Kordestan, Gilan, Mazandaran, and Fars.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۲ تا ۴۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۲ تا ۸۲ سانتیمتر است. از اردکهای غواص متوسطجثه با تارکی برآمده، پیشانی بلند و شیبدار و منقار به نسبت دراز است. نر و ماده متفاوت هستند و اندک تغییرات فصلی دارند. در پرندهٔ نر بالغ، بدن خاکستری کمرنگ است، سر و گردن بلوطی، سینه سیاه، نوار بالی خاکستری روشن، منقار آبی کمرنگ با قاعده و نوک تیره و چشمها نیز قرمز رنگ است. پرندهٔ ماده سر و سینهای قهوهای، منقاری شبیه به نر اما تیرهتر و نوار بالی خاکستری دارد و به واسطهٔ کمرنگی قاعدهٔ منقار، چانه و خط چشمی، از ماده «اردک سیاه کاکل» و «اردک سرسیاه» متمایز میشود. پرندهٔ نر در پرریزی شبیه به ماده ولی به واسطه سر و گردن خرمایی مات، سطح پشتی خاکستری تر و چشمان قرمز متمایز می شود. پرنده نابالغ شبیه به پرنده ماده است ولی یکنواختتر و فاقد خط چشمی کمرنگ است.

ویژ گیهای زیستی: تالابهای آب شیرین کمعمق تا عمیق با گیاهان غوطهور و با پوشش گیاهی انبوه در حاشیه را ترجیح میدهد. خارج از دورهٔ جوجه آوری در دریاچههای باز، استخرها، رودهای با جریان آرام و گاهی مصبها و خلیجهای دارای پناه دیده میشود. پرندهای اجتماعی است و خارج از دورهٔ جوجه آوری در دستههای کوچک و هنگام مهاجرت در دستههای بزرگ دیده می شود. پروازی قدرتمند با بالزدنهای سریع و آهنگین دارد و معمولاً به صورت گروهی، با فواصل نامنظم و در خطی دراز یا « ۷ » شکل پرواز می کنند. به ندرت به ساحل می آید و اغلب روی آب به استراحت می پردازد. به آرامی شنا می کند و اغلب با جهشی به داخل آب، غوص می کند. به طور عمده از مواد گیاهی و تا حدی از مواد جانوری تغذیه می کند. برای به دست آوردن غذا بیشتر غوص می کند و یا با فرو بردن سر و گردن درون آب به تغذیه میپردازد. جوجه آوری از اواخر فروردین تا اواسط خرداد در دریاچهها و تالابهای با پوشش گیاهی انبوه در حاشیه آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای از مواد گیاهی است که آن را در بین پوشش گیاهی حاشیهای به صورت کاملاً مستتر بنا می کند و درونش را با پرهای فراوان می پوشاند. معمولاً شش تا ۱۱ و به ندرت تا ۱۸ تخم بیضی تا نیمه بیضی، صاف، سبز کمرنگ تا خاکستری مایل به سبز و به ابعاد ۴۴۶٫۲ ×۶۰٫۷ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۴ تا ۲۶ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها ۵۰ تا ۵۶ روز طول می کشد.

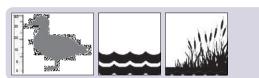

Aythya nyroca

Ferruginous Duck

تركى: قرمزى اوردك، كردى: مراوى خەنەيى، گيلانى: گرزه پاسه-سياه گيلار

اردک بلوطی

Morphological characteristics: 38-42 cm length and 63-67 cm wing-span. A rather small diving duck. Sexes dissimilar with no seasonal variation apart from eclipse. Both sexes with rich chestnut head and body and black upperparts, but female a little browner. Distinguished from other diving ducks by white under tail-coverts and narrow dark grey bill with black tip. Male similar to female in eclipse but with blacker upperparts and white eyes (female eye brown). Juvenile resembles adult female but with under tail-coverts dirty white and belly mottled white and brown.

Biological characteristics: Prefers freshwater lakes, fairly shallow swamps rich in submerged and floating plants fringed by dense stands of vegetation. In winter or on migration occupies open lakes, slow-flowing rivers, and coastal waters. Less gregarious than other diving ducks. Outside breeding season, seen singly or in small parties. Rather secretive, tending to skulk among vegetation. Flies in small flocks at low altitude and only for short distances; seldom mixes with other species. Obtains food either by diving or immersing its head and neck into water. Prefers plant material such as seedlings, leaves, and seeds of aquatic plant, but also feeds on various animals like worms, crustaceans, mollusks, aquatic insects and their larvae, frogs, and small fish. Breeding starts mid-April. Monogamous. Nest a bowl-like structure lined with feathers, built in vegetation along water-edge such as dense reed-beds. Usual clutch 7-11, occasionally 14, oval to semi-oval yellow eggs, 52.3×38.2 mm in size. Eggs hatch after 25-27 days. Chicks altricial and nidifugous. Fledging period 56-60 days.

Distribution and abundance: A common and regular breeder in small numbers in freshwater wetlands of Azarbaijan, Kordestan, Hamedan, Kermanshah, Lorestan, Khuzestan, central Fars, and Sistan-Baluchestan; a few birds may breed uncommonly in the south Caspian region Also, a fairly common winter visitor to the south Caspian region, wetlands of Khuzestan, Fars, and Sistan-Baluchestan. **Conservation status:** Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list. Also concerned as endangered species in Iran and is of conservation values.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۳ تا ۶۷ سانتی متر ارد کهای غواص به نسبت کوچک جثه است. نر و ماده متفاوت و صرف نظر از دورهٔ پرریزی، فاقد تغییرات فصلی هستند. رنگ عمومی بدن در هر دو جنس، بلوطی سیر و در روتنه، قهوهای پر رنگ است؛ با این تفاوت که ماده اندکی تیره تر به نظر می رسد. منقاری خاکستری تیره با توک سیاه و پوشپرهای زیر دم به رنگ سفید دارد که به واسطهٔ آن از سایر اردکهای غواص در دستههای مخلوط قابل تفکیک است. پرندهٔ نر در دورهٔ پرریزی شبیه به ماده است ولی با سطح پشتی تیره تر و چشمان سفید تشخیص داده می شود. پرنده نابالغ شبیه به ماده بالغ است ولی پوشپرهای زیر دم، به رنگ سفید چرک دیده می شود و در ناحیهٔ شکم، لکههای سفید و قهوه ای دارد.

ویژگیهای زیستی: دریاچههای آب شیرین و مردابهای به نسبت کمعمق غنی از گیاهان شناور و غوطهور با پوشش گیاهی انبوه در حاشیه را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در زمستانها و یا زمان مهاجرت، در دریاچههای باز، رودخانههای با جریان آرام و پیکرههای آبی ساحلی بهسر می برد. نسبت به سایر اردکهای غواص کمی منزوی است و در خارج از دورهٔ جوجه آوری به تنهایی یا در دستههای چندتایی دیده میشود. به نسبت، مخفی کار است و در اطراف و بین پوشش گیاهی حاشیهای خود را پنهان می کند. در فواصل کوتاه، در ارتفاع پایین و اغلب در دستههای کوچک پرواز می کند و به ندرت با سایر اردکها مخلوط می شود. برای تغذیه در آب غوص می کند و یا فقط سر و گردن را در آب فرو می برد. مواد غذایی گیاهی نظیر جوانهها، برگها و دانههای گیاهان آبزی را ترجیح میدهد، اگرچه از مواد جانوری متنوعی مانند کرمها، سخت پوستان، نرمتنان، حشرات آبزی و لارو آنها، قورباغهها و ماهیهای کوچک نیز تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اردیبهشت در حاشیه پیکرههای آبی مناسب آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش کاسهای پوشیده از کرک و پر است که آن را در میان پوشش گیاهان حاشیه آب نظیر نیزارهای انبوه بنا می کند. معمولاً هفت تا ۱۱، گاهی تا ۱۴ تخم بیضی تا نیمه بیضی، صاف، به رنگ زرد مایل به کرم، نخودی مایل به زرد و یا خاکستری مایل به زرد و به ابعاد ۳۸٫۲ × ۵۲٫۳ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۲۵ تا ۲۷ روز طول میکشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه، مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها ۵۶ تا ۶۰ روز به طول میانجامد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد اندک ولی منظم در برخی تالابهای آب شیرین در آذربایجان، و همچنین استانهای کردستان، همدان، کرمانشاه، لرستان، خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان و احتمالاً به تعداد بسیار اندک و نامنظم در نواحی جنوبی دریای خزر جوجهآوری می کند. همچنین در نواحی جنوبی دریای خزر و برخی تالابهای استانهای خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند.

Aythya fuligula

Tufted Duck

ترکی: قارا کاکل اوردک، **کردی:** مراوی جغهدار، **سیستانی:** کمَرَک

اردک سیاه کاکل

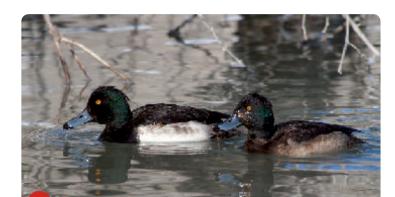

Morphological characteristics: 40-47 cm length and 67-73 cm wing-span. A medium-sized diving duck with short neck, round head, and hanging crest at the back of head. Sexes dissimilar with strong seasonal variation. Adult male mainly black with purple gloss on head and neck, contrasting sharply with white flanks and belly; also with pale blue bill with small black tip and black wing with contrasting white band along base of flight-feathers. Differs from Greater Scaup A. marila by wholly black upperparts and hanging crest. Adult female generally dark brown with dull black head and occasionally with a small white band at base of bill or with white under tail-coverts; crest as male but shorter, bill darker blue-grey than in male. Eclipse male similar to female but with darker upperparts, whiter underparts, and no white band at base of bill. Juvenile resembles adult female but browner, also on head, with no crest at back of head.

Biological characteristics: Prefers freshwater lakes with rather ample marginal vegetation, slow-flowing rivers, coastal water bodies, estuaries, and shallow brackish gulfs. Highly gregarious, seen in large flocks outside breeding season. Swims slowly, often keeping its tail on water surface. Dives usually with distinct jump. Omnivorous; Obtains food chiefly by diving. Breeding starts late March. Monogamous. Nest a cup of grass, lined with feathers and down, situated under bush or inside tall vegetation. Usual clutch 5-12, occasionally 14-18, oval to semi-oval light green to olive-grey eggs, 58.3×40.8 mm in size. Eggs hatch after 23-25 days. Chicks precocial and nidifugous. Fledging period 45-50 days.

Distribution and abundance: An abundant winter visitor to the south $Caspian\,region.\,Winters\,commonly in\,most\,wetlands\,throughout\,country\,except$ for the southeast. Bred in small number in Ghuri Gol wetland (Azarbaijan) in 1970s, but no recent records.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۷ سانتیمتر و گستردگی بالها ۶۷ تا ۷۳ سانتیمتر است. از اردکهای غواص متوسطجثه است که گردنی کوتاه، سری گرد و کاکلی آویزان در پس سر دارد. نر و ماده متفاوت و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ سر و گردنی به رنگ سیاه با جلای بنفش و کاکلی آویزان در پس سر دارد. سینه، روتنه، دمگاه و دم یکدست سیاه است. زیر بالها، شکم و پهلوها سفید است و منقار آن آبی مایل به خاکستری با نوک سیاه است. پرندهٔ مادهٔ بالغ به رنگ عمومی قهوهای تیره دیده می شود و نسبت به نر، کاکلی کوتاهتر، منقار تیرهتر و نیز گاهی اندک حاشیهٔ سفید در قاعدهٔ منقار دارد. پرندهٔ نر در دورهٔ پرریزی شبیه به ماده است ولی قسمت فوقانی بدن تیرهتر و زیرتنه، سفیدتر است که سفیدی قاعدهٔ منقار را ندارد. پرنده نابالغ شبیه به ماده بالغ است ولی کمرنگتر و فاقد کاکل در پس سر است.

ویژگیهای زیستی: دریاچههای آب شیرین با پوشش گیاهی مناسب در حاشیه، رودخانههای با جریان آرام، پیکرههای آبی ساحلی، مصبها و خلیجهای ساحلی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. بسیار اجتماعی است و در خارج از دورهٔ جوجه آوری، در دسته های بزرگ دیده می شود. آهسته شنا می کند، دم را بر سطح آب نگاه می دارد و معمولاً با جهشی به درون آب غوص می کند. همه چیزخوار است و به طور عمده با غوص کردن و گاهی با فرو بردن سر و گردن درون آب و یا قدم زدن در مناطق کمعمق به جستجوی غذا میپردازد. جوجه آوری از اواخر فروردین در جزایر و یا در پوشش گیاهی متراکم حاشیهای در دریاچههای آب شیرین یا آبگیرها آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش کاسهای پوشیده از علوفه و پرها است که آن را در حاشیهٔ آب، در زیر بوتههای کوتاه یا در میان پوشش گیاهی بلند بنا میکند. معمولاً پنج تا ۱۲، گاهی ۱۴ تا ۱۸ تخم بیضی تا نیمه بیضی، صاف، سبز کمرنگ تا خاکستری مایل به سبز و به ابعاد ۲۰٫۸ × ۵۸٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۳ تا ۲۵ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد، پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها ۴۵ تا ۵۰ روز طول می کشد.

111

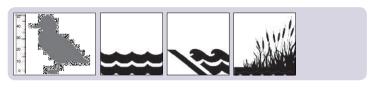
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۲ تا ۵۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۲۲ تا ۸۴ سانتی متر است. از اردکهای غواص متوسط جثه است. نر و ماده با یکدیگر تفاوت دارند و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ سر، گردن، سینه و دم سیاه رنگ دارد. شکم و پهلوها به رنگ سفید و منقار خاکستری مایل به آبی است. از اردک «سیاه کاکل» نر به واسطه بدن پهنتر، روتنهٔ خاکستری روشن و فقدان کاکل در پس سر قابل تشخیص است. پرندهٔ ماده به رنگ قهوهای مات با پهلوهای خاکستری مایل به قهوهای و روتنهٔ تیره تر دیده می شود. حلقهٔ سفید پهن و مشخصی در قاعدهٔ منقار دارد که آن را از ماده اردک «سیاه کاکل» متمایز می کند. پرندهٔ نر در دورهٔ پرریزی شبیه به پرندهٔ ماده است ولی روتنهٔ خاکستری دارد و حلقهٔ سفید در اطراف منقارش خیلی کمرنگ است و یا اصلاً دیده نمی شود. پرنده نابالغ شبیه به ماده است ولی قهوهای مات به نظر می رسد و حلقهٔ سفید در اطراف منقارش باریکتر است.

ویژ گیهای زیستی: اغلب در آبهای ساحلی لبشور و شور، گاهی در دهانه مصبها، دریاچههای آب شیرین و آببندانها مشاهده میشود. پرندهای اجتماعی است و معمولاً در دستههای به نسبت بزرگ دور هم جمع میشوند. به سختی از سطح آب به پرواز در میآید اما پروازی سریع و پرقدرت با بالزدنهای تند دارد. همهچیزخوار است ولی نرمتنان را ترجیح می دهد. غذای خود را بیشتر با غوص کردن و گاهی با معلق زدن و فرو بردن نیمهٔ جلویی بدن درون آب به دست میآورد. گاهی نیز از سطح آب تغذیه می کند.

اردک سر سیاه Aythya marila

Greater Scaup

تركى: قارا باش اوردك، كردى: مراوى سەررەش، كيلانى: تك سفيد بال گيلار

Morphological characteristics: 42-51 cm length and 72-84 cm wingspan. A medium-sized diving duck. Sexes dissimilar with some seasonal variation. Adult male with rounded black head, black neck and breast, white belly, finely vermiculated grey and white upperparts, upper wing-coverts, and flanks, and pale blue bill with black nail; white band on wing as in Tufted Duck A. fuligula, but differs by light grey upperparts and absence of crest. Adult female with black-brown head, dull brown breast and upperparts, and browngrey flanks; distinguished from female Tufted Duck by a noticeable broad band of white at base of bill, broader bill tip, and absence of crest. Male in eclipse similar to female but with breast blacker and upperparts greyer; white band along bill-base sometimes absent. Juvenile resembles female except for duller brown general body colour and narrower white band round bill.

Biological characteristics: Prefers fairly deep saline or brackish coastal waters and estuaries, often in rough water well-away from shore; more rarely on freshwater lakes and ponds, especially during pair-formation in spring. Gregarious, usually congregating in large flocks. Rises with difficulty from water surface; however, flight rapid and powerful with quick wing-beats. Omnivorous but prefers to feed on mollusks. Obtains food almost completely by diving, occasionally by up-ending and immersing front half of body into water or by dabbling in water surface.

Distribution and abundance: An uncommon and irregular winter visitor to the south Caspian coast, usually along with flocks of Tufted Duck.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

اردک دم دراز Clangula hyemalis

Long-tailed Duck (Oldsquaw)

تركى: تل قويروق اوردك، كردى: مراوى كلك درٚيْژ

Morphological characteristics: 40-47 cm length (not considering tailfeathers) and 73-79 cm wing-span. A rather small sea-duck with short pink bill and small round head. Sexes dissimilar with much more seasonal variation compared to other ducks. Adult male with long, pointed tail (about 13 cm) which is usually held on water surface. In summer, predominantly dark brown with white patch round eyes and on belly. In winter, with head, neck, belly, flanks, and scapulars white; breast, upperparts, and wings blackish brown, and a large dark patch on neck. Bill pink with black tip and base. Adult female with white body, dark head and breast, brown upperparts in summer, and no long tail. In winter, with white face, black crest and cheek patch, and brown breast-shield. Scapulars brown-buff and flanks white. Juvenile resembles adult female but with greyer body and browner face and throat. Differs from most other ducks by uniform dark brown wings, without contrasting pale or glossy speculum or pale wing-bar.

Biological characteristics: Truly aquatic in winter, favouring deep water far away from shores and freshwater, often spending longer periods under water than on surface when feeding. Occasionally strays to inland lakes and wetlands, especially inexperienced immatures or sick birds. Gregarious outside breeding season, occurring in small flocks at sea. Flies rapidly above $\,$ water surface. Obtains food by surface-diving and feeds mainly on animals, especially mollusks and crustaceans.

Distribution and abundance: Recorded as a vagrant in winter on the coast near Fereidoonkenar (Mazandaran), at Boujagh National Park, Amir Kelayeh Lake and Lahijan pond (Gilan), and at Khor-e Tiab (Hormozgan). Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۷ سانتیمتر (بدون احتساب شاهپرهای بلند دم) و گستردگی بالها ۷۳ تا ۷۹ سانتی متر است. از ارد کهای دریایی به نسبت کوچک جثه است که منقاری کوتاه، سری کوچک و گرد و دمی بلند دارد. نر و ماده متفاوت هستند و نسبت به سایر اردکها تغییرات فصلی بیشتری دارند. پرندهٔ نر بالغ، دم بلند و نوکتیز (در حدود ۱۳ سانتیمتر) دارد. در تابستان قهوهای تیره دیده می شود، دور چشمها لکهٔ سفیدی دارد و شکم سفید است. در زمستان، سر، گردن، شکم، پهلوها و پرهای شانهای به رنگ سفید و سینه، روتنه و بالها قهوهای مایل به سیاه هس بخش عقبی گونهها، لکهٔ تیره رنگ بزرگی دیده میشود و منقار به رنگ صورتی با قاعده و نوک سیاه است. پرندهٔ مادهٔ بالغ فاقد دم دراز است و در تابستان، با سر و سینهٔ تیره، روتنهٔ قهوهای و زیرتنهٔ سفید قابل تشخیص است. در زمستان، صورتش به سفیدی می گراید، در بخش عقبی گونهها لکهٔ تیره رنگ بزرگی دیده میشود، تارک سر تیره و نوار سینهای قهوهای رنگی دارد. پرهای شانه، قهوهای مایل به نخودی و پهلوها به رنگ سفید هستند. پرنده نابالغ شبیه به مادهٔ بالغ ولی خاکستری تر است و گلو و صورت قهوهای تری دارد.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و زمستانها اغلب در آبهای دور از ساحل و به ندرت در آبهای شیرین داخلی به سر میبرد. در خارج از دورهٔ جوجهآوری، پرندهای اجتماعی است و اغلب در دستههای کوچک در آبهای دریایی دیده میشود. پروازی سریع دارد و نزدیک به سطح آب پرواز می کند. غوصهای کمعمق می کند و بیشتر از جانوران، به ویژه سخت پوستان و نرمتنان

پراکنش و فراوانی: در گذشته حضور آن به صورت سرگردان و به تعداد بسیار اندک در و استخر لاهیجان در استان گیلان گزارش شده است.

113

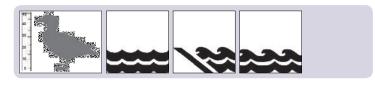
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۴ تا ۵۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۹ تا ۹۰ سانتیمتر است. از اردکهای دریایی درشتجثه با گردن ضخیم و دم به نسبت بلند و نوکتیز است. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ، بدن یکدست سیاه دارد. منقار نیز سیاه است که در بخش فوقانی آن نارنجی رنگ دیده میشود و در قاعده یک برآمدگی سیاه بزرگ دارد. از «اسكوتر بالسفيد» نر به واسطهٔ فقدان آينهٔ بالي سفيد و لكهٔ سفيد زير چشمها تشخيص داده می شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ، قهوه ای تیره با سینه و شکم کمرنگتر دیده می شود و گونهها، اطراف گردن و گلو، رنگی سفید مایل به قهوهای دارد. تفاوت آن با «اسکوتر بالسفید» ماده در رنگ صورت، آینهٔ بالی سفید و پاهای سیاه (نه قرمز) است. پرنده نابالغ شبیه به مادهٔ بالغ است ولی روتنهٔ تیرهتر و زیرتنهٔ سفیدتری دارند.

ویژگیهای زیستی: آبهای ساحلی با عمق بیش از ۱۰ تا ۲۰ متر که در فاصله ۵۰۰ تا ۲۰۰۰ متری از ساحل واقع شده و از نظر منابع غذایی جانوری غنی باشد را ترجیح میدهد. گاهی اوقات نیز در دهانهٔ مصبها و دریاچههای آب شیرین دیده میشود. در خارج از دورهٔ جوجهآوری پرندهای اجتماعی است و در دستههای بزرگ یافت می شود. نسبت به دیگر اسکوترها با دشواری کمتری

اسكوتر سياه Melanitta nigra

Common Scoter

تركى: قارا اوردك، كردى: ملهورى روش

Morphological characteristics: 44-54 cm length and 79-90 cm wing-span. A large sea-duck with thick neck and rather long and pointed tail. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male entirely black, bill also black apart from patch of orange on the front; a large black knob at base of bill. Distinguished from Velvet Scoter M. fusca by black legs (not red), and fully black side of head and wing (no white below eye or on wing). Adult female entirely dark brown with paler breast and belly and contrastingly pale grey-brown cheeks and throat. Similar to female Velvet Scoter except for face colouration, fully dark brown wing (no white speculum), and black (not red) legs. Juvenile resembles adult female but with mottled brown-and-grey underparts.

Biological characteristics: Prefers littoral waters of about 10-20 m depth, 500-2000 m off-shore, especially where banks of mollusks occur on sea-floor. Occasionally seen in estuaries; vagrants may reach freshwater lakes. Gregarious outside breeding season, sometimes occurring in large flocks. Compared with other scoters, rises more easily from water surface. Flight powerful with rapid wing-beats, usually flying in undulating lines or in scattered parties. Swims easily, often with tail upwards. Feeds on mollusks by diving.

Distribution and abundance: A vagrant to the south coast of the Caspian Sea, though not recorded recently.

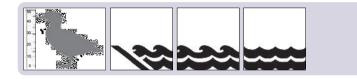
Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

Melanitta fusca

اسكوتر بال سفيد **Velvet Scoter**

تركى: أغ قانات قارا اوردك، كردى: ملهور

Morphological characteristics: 51-58 cm length and 90-99 cm wingspan. A large sea-duck. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male glossy black with small white mark immediately under eye, thick bill with black knob at base and yellow at sides. Adult female uniform dark brown with dark bill and two white patches at sides of head. Both sexes have white secondaries which form an obvious white patch contrasting with the black or dark brown remainder of the wing in flight. Juvenile similar to adult female, but shows duller grey-brown body, mottled dark brown and pale grey underparts, and white patches at sides of head which vary in development.

Biological characteristics: A typical sea-duck in winter, present along exposed coasts where food accessible on sea-floor, though sometimes attracted by mussel-beds in estuaries or inlets. On migration, occasionally found on inland freshwater. Usually occurs in small flocks. General behaviour as Common Scoter M. nigra. Rises from surface with difficulty and spends most of its time swimming in turbulent waters. Usually flies at low altitude near water surface, surface-diving with partly-opened wings. Feeds chiefly on mollusks.

Distribution and abundance: In the past, few vagrants seen in south Caspian region; however, no recent records available for its presence in Iran. Breeds in some lakes in mountains of Turkey, Armenia, Azerbaijan, and Georgia. Might breed in similar habitats in north-western Iran.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۱ تا ۵۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۹۰ تا ۹۹ سانتیمتر است. از اردکهای دریایی درشتجثه با بدن یکدست سیاه است. نر و ماده تا حدی همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ، بدن سیاه براق و لکهٔ سفید کوچکی زیر چشمها دیده می شود. منقار ضخیم، در قاعده برجسته و به رنگ سیاه که در دو طرف زرد رنگ است. پرندهٔ مادهٔ بالغ به رنگ قهوهای تیرهٔ یکنواخت با منقار تیره و دو لکه سفید در دو طرف سر قابل تشخیص است. آینهٔ بالی در هر دو جنس نر و ماده سفید است که در پرواز در تضاد با رنگ سیاه پروبال به خوبی نمایان است. پرنده نابالغ شبیه به مادهٔ بالغ است ولی بدن به رنگ قهوهای مات است، شکم کمرنگتر و لکههای سفید اطراف سر مشخصتر است.

ویژگیهای زیستی: زمستانها در آبهای دریایی و اغلب در امتداد سواحل باز، جایی که غذای فراوان در بستر دریا در دسترس باشد، بهسر می برد. گاهی اوقات به مصبها و خورهایی با بستر پوشیده از دوکفهایها جذب می شود. همچنین ممکن است در مسیر مهاجرت در دریاچههای آب شیرین داخلی نیز دیده شود. به تنهایی یا در دستههای کوچک و پراکنده مشاهده می شود. رفتارش شبیه به «اسکوتر سیاه» است. معمولاً در ارتفاع کم و نزدیک به سطح آب پرواز می کند، به سختی از سطح آب به پرواز در می آید و اغلب اوقاتش را به شنا در آبهای متلاطم می گذراند. با بالهای نیمه باز غوصهای کم عمق می کند و به طور عمده از نرمتنان تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: در گذشته به صورت سرگردان و به تعداد اندک در سواحل جنوبی دریای خزر دیده میشد ولی اخیراً گزارشی از حضورش در ایران در دست نیست. در برخی دریاچههای موجود در نواحی کوهستانی کشورهای ترکیه، ارمنستان، آذربایجان و گرجستان، مجاور مرزهای شمال غربی ایران جوجه آوری می کند و احتمال دارد که در زیستگاههای مشابه

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

111

115

110

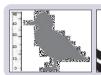

Bucephala clangula

Common Goldeneye

تركى: قزل گوز اوردك، كردى: مراوى رەشكە

اردک چشمطلایی

Morphological characteristics: 42-50 cm length and 65-80 cm wingspan. A medium-sized sea-duck with triangular head and yellow eyes. Sexes dissimilar with some seasonal variation. Adult male with black head glossed green, large and rounded white loral patch, black upperparts and rump with white streaks on shoulder-feathers. Tail grey, neck, underparts, and flanks white, bill black. Adult female with chocolate-brown head, dark brown to brown-grey upperparts, white collar and underparts, and black bill with yellow tip. In flight, wings black with square white speculum on secondaries, but extending almost up to front edge of wing in adult male. Male in eclipse similar to female but with darker head and white breast. Juvenile resembles female but with paler head and

Biological characteristics: Prefers saline or freshwater lakes, estuaries, and sheltered shallow bays. On passage, can be found on any kind of inland wetland or reservoir. Usually occurs in small flocks (apart from breeding season), not mixing with other ducks. Generally shy. Takes off easily from water surface. Flight with rapid wing-beats, usually at low altitude, producing distinctive tinkling sound. Obtains food by surface-diving, feeding on mollusks, crustaceans, and

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to the south Caspian region, both at sea and in wetlands on coastal plain. Recorded as vagrant or scarce migrant in wetlands in Azarbaijan, Kermanshah, and Khuzestan.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

روتنه و دمگاه سیاه دارد که رگهرگهٔ سفید مشخصی روی پرهای شانه نقش بسته است. دم، خاکستری و زیرتنه و پهلوها سفید هستند. در پرندهٔ مادهٔ بالغ، سر به رنگ قهوهای شکلاتی و روتنه، خاکستری مایل به قهوهای دیده می شود. در هر دو جنس، زیرتنه سفید است و طوقی به همین رنگ در گردن وجود دارد. در پرواز، اَینهٔ بالی سفید و مربعی شکل که تقریبا تا لبهٔ جلویی بالها امتداد یافته است، در تضاد با بالهای سیاه رنگش به خوبی نمایان است. پرندهٔ نر در دورهٔ پرریزی شبیه به ماده است ولی سر تیرهتر و سینهٔ سفید دارد. پرنده نابالغ شبیه به ماده بالغ است ولی سر کمرنگتری دارد و طوق سفید نیز در گردن مشاهده نمیشود.

ویژگیهای زیستی: آبهای شیرین و شور، مصبها و خلیجهای ساحلی دارای پناه را به عنوان زیستگاه ترجیح میدهد ولی در مسیر مهاجرت، تقریباً در انواع زیستگاههای آبی و تالابی فرود می آید. پرنده ای خجالتی است و اغلب به دور از سایر اردکها به سرمی برد و در خارج از دورهٔ جوجهآوری در دستههای کوچک یافت می شود. به راحتی از سطح آب به پرواز درمی آید، بالزدنهای سریع و آهنگین دارد و معمولاً در ارتفاع پایین پرواز می کند. با غوصهای کمعمق و به ندرت با فرو بردن سر و گردن درون آب به تغذیه از نرمتنان، سخت پوستان و لارو حشرات

پراکنش و فراوانی: به صورت به نسبت معمول زمستان گذران در طول سواحل جنوبی دریای خزر دیده می شود. گزارشهایی مبنی بر مشاهدهٔ چند فرد از این گونه در برخی تالابهای استانهای

Mergus albellus

Smew

ترکی: کیچیک بیز دیمدیک اوردک، کردی: کانوونی سهرسپی، گیلانی: میخ توک

مرگوس سفید

Morphological characteristics: 38-44 cm length and 55-69 cm wingspan. A small piscivorous duck with short and small saw-like bill. Sexes dissimilar, male with seasonal variation. Adult male shows white general body colour, bold black patch round eye and on nape, light grey flanks, black central upperparts, grey rump and tail, and a few black lines at sides of breast. Wings almost black, medium wing-coverts, tips of greater coverts, and secondaries white; wings look black-and-white in flight. Adult female smaller and darker grey, showing black patch round eye, chestnut cap, white cheek and throat, grey upperparts, and white underparts; wing pattern as male. Eclipse male like female but with brown patch round eye and darker upperparts. Juvenile resembles adult female but with brown loral patch and body mottled with grey spots; belly whiter.

Biological characteristics: Prefers freshwater of open lakes and sometimes saline or brackish estuaries, inlets, and sheltered shallow bays. Gregarious, mainly seen in small flocks. Rises easily from water surface. Flies in group in oblique lines or in V-formation. Obtains food by surface-diving and feeds mostly on fish and to some extent on insects.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to wetlands of the south Caspian region, including lakes in inland Golestan; an uncommon winter visitor to wetlands in Azarbaijan, Kordestan, Kermanshah, and Tehran area (Latian Dam). Rarely seen in Zayandeh Rud of Esfahan, Qom, and Tashk, and Parishan lakes in Fars.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۵ تا ۶۹ سانتیمتر است. از اردکهای ماهیخوار کوچکجثه با منقار ارهای کوچک و کوتاه است. نر و ماده متفاوت و فقط پرندهٔ نر دارای تغییرات فصلی است. در پرندهٔ نر بالغ رنگ عمومی بدن سفید، پهلوها خاکستری و روتنه سیاه است و خطوطی به همین رنگ در دو طرف سینه قرار گرفته و لکهٔ مشخص سیاهی نیز در ناحیهٔ چشمها دارد. بالها به طور عمده سیاه، پوشپرهای روی بالها و حاشیه شاهپرهای ثانویه سفید است لذا در پرواز بالها سیاه و سفید دیده می شوند. پرندهٔ ماده کوچکتر و خاکستری تر است، سر و گردن بلوطی و گونهها و گلوی سفید دارد. سایر قسمتهای بدن خاکستری است. پرنده نر در دورهٔ پرریزی تا حد زیادی شبیه به پرندهٔ ماده است ولی لکههای سفید بالها بیشتر و روتنه تیرهتر دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده است ولی یک لکهٔ قهوهای در فاصلهٔ بین چشمها تا منقار دارد، بدن دارای لکهلکهٔ خاکستری بیشتر است و در ناحیهٔ شکم سفیدی بیشتری دیده میشود.

ویژگیهای زیستی: دریاچههای آب شیرین باز، گاهی مصبها، خورها و خلیجهای ساحلی به نسبت کمعمق دارای پناه را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای اجتماعی است و بیشتر در دستههای کوچک دیده می شود. به راحتی از سطح آب به پرواز در می آید و به صورت گروهی در خطوطی اریب و یا «۷» شکل پرواز می کند. برای تغذیه غوصهای کمعمق انجام می دهد و بیشتر از ماهیها و تا حدی از حشرات تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: زمستانها به طور منظم در تالابهای نواحی جنوبی دریای خزر و به طور غیر منظم در برخی تالابهای آذربایجان، همچنین استانهای کردستان، کرمانشاه، و تهران (سد لتیان) زمستان گذرانی می کند. همچنین به ندرت در زاینده رود اصفهان، استان قم و دریاچههای تشک و پریشان در استان فارس دیده میشود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

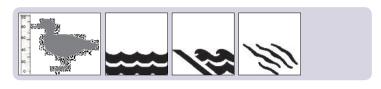

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۵۲ تا ۵۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۷۰ تا ۶۸ سانتی متر است. از اردکهای ماهیخوار با بدن کشیده و تیره رنگ است که کاکلی افشان و منقاری ارهای، باریک و قرمز با انتهای خمیده دارد. نر و ماده متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ سر سیاه با جلای سبز دارد. سینه بلوطی با خالهای سیاه است که با یک نوار پهن سفید از سر و گردن سیاه جدا می شود. پهلوها خاکستری و پشت سیاه است. آینهٔ بالی سفید و پهن با ست دو نوار سیاه دارد. در پرندهٔ مادهٔ بالغ سر و گردن بلوطی، چانه سفید و روتنه و پهلوها خاکستری است و آینهٔ بالی سفید با یک خط سیاه دارد. پرندهٔ نر در دورهٔ پرریزی شبیه به مادهٔ بالغ است و آینهٔ بالی سفید با یک خط سیاه دارد. پرندهٔ نر در دورهٔ پرریزی شبیه به مادهٔ بالغ است بالغ است اما تاج آن کوتاهتر و رنگ بدن خاکستری تیرهتر (به ویژه در سینه) دیده می شود. ویژ گیهای زیستی: آبهای شور واقع در خلیجهای کمعمق دارای پناه، خورها، تنگهها برای بستر شنی و سواحل علفی، آبهای داخل خشکی، سواحل جزرومدی، ویژ گیههای آب شیرین و رودخانههای دارای عمق مناسب را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در نامستان زیستگاه برمی گزیند. در خول سال در دستههای با اندازه متوسط دیده می شود. پروازی سریع و مستقیم دارد و اغلب زمستان زیستگاه با اندازه متوسط دیده می شود. پروازی سریع و مستقیم دارد و اغلب به دیگر اردکهای ماهیخوار بیشتر در آب فرو می رود. در این زمان سر، گردن و دم خود را در یک خط نگه می دارد. برای صید ماهی ابتدا سر را به زیر آب فرو می برد و سپس به درون آب

مرگوس کاکلی Mergus serrator

Red-breasted Merganser

تركى: كاكلى بيز ديمديك اوردك، كردى: كانوونى كاكۆلڏار، كيلانى: الشه مرغ – پيلا ميخ توك

Morphological characteristics: 52-58 cm length and 70-86 cm wingspan. A piscivorous duck with elongated dark body, wispy crest, and thin saw-like red bill with decurved tip. Sexes dissimilar with some seasonal variation. Adult male with glossy green black head, chestnut breast mottled black, separated from head and neck by a wide white collar, and row of black feathers with boldly white centres on side of breast. Also, has grey rump, tail, and flanks, black upperparts, and broad white speculum with two black bars. Adult female with rufous head and neck, black patch round eye, and ill-defined white chin; flanks and upperparts grey. Speculum smaller than in male, white with a single black bar. Eclipse male similar to female but with darker upperparts, no black round eye, and larger white wing patch. Juvenile resembles adult female, but with shorter crest and darker grey plumage, especially on breast.

Biological characteristics: Prefers saline waters of sheltered shallow bays, inlets, straits, or estuaries with sandy floor; rarely on inland freshwater like lakes and rivers, but sometimes on lower course of rivers near coast. Gregarious, often seen in small to medium-sized flocks. Swims and dives well, diving in water deeper than other kinds of *Mergus*. Flight fast and straight, spending a lot of time flying in low altitudes keeping its head, neck, and tail in a straight line. To catch fish, immerses head into water to look for prey before diving.

Distribution and abundance: A regulary winter visitor to the south Caspian coasts, and in small numbers to the coast of Bushehr, Hormozgan, and Sistan-Baluchestan. Only one record inland, a single bird at Latian Dam (Tehran) in November 1974.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

Mergus merganser مرگوس بزرگ Goosander (Common Merganser)

تركي: بيزديمديك اوردك، كردي: كانووني گهوره، كيلاني: الشه مرغ- پيلا ميخ توك

Morphological characteristics: 58-66 cm length and 82-97 cm wingspan. A bulky piscivorous duck with elongated body and long narrow saw-like bill. Sexes dissimilar with marked seasonal variation. Adult male with greenish black head, black upperparts, grey rump and tail, and pinkish-white breast and underparts; in flight, inner wing largely white, tip black. Male distinguished from male of Red-breasted Merganser M. serrator by larger and brighter body, white breast and flanks, largely unmarked white inner wing, and absence of shaggy crest. Adult female with chestnut head, double crest, grey upperparts and flanks, and white belly, distinguished from female of Red-breasted Merganser by sharp demarcation between chestnut of head and white of cheek and throat, greyer body, and white square speculum lacking black line. Eclipse male similar to female but head more rufous and marked with pale line on lore, as well as largely white inner wing. Juvenile resembles adult female, but head paler rufous and with pale buff to off-white line on lore.

Biological characteristics: Prefers large bodies of freshwater like lakes, large reservoirs, and slow-flowing rivers; only occasionally in estuaries or brackish wetlands; largely avoids saline waters. Gregarious outside breeding season, congregating in small flocks. Flight pattern different from that of other ducks and more similar to Pygmy Cormorant Phalacrocorax pygmeus. Rises from water surface with difficulty. Flight action rapid with powerful, even wing-beats producing whistling sound. Flies in scattered groups. Mostly seen on water surface, only occasionally resting on shore or tree-trunk. Chases and catches fish with open eyes while surface-diving, returning to surface to swallow prey (occasionally swallows small preys when still submerged); in shallow water, may just immerse head and neck into water to feed.

Distribution and abundance: A regular winter visitor in small numbers to the south Caspian region; also recorded in several wetlands of Kordestan, Azarbaijan and Tehran.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۸ تا ۶۶ سانتیمتر و گستردگی بالها ۸۲ تا ۹۷ سانتیمتر است. اردک ماهیخواری درشتجثه با بدنی کشیده و منقار ارهای دراز و باریک است. نر و ماده متفاوت و فقط پرندهٔ نر دارای تغییرات فصلی است. پرندهٔ نر بالغ سر سیاه مایل به سبز براق، روتنهٔ سیاه و سینه و زیرتنهٔ سفید مایل به صورتی دارد و به واسطهٔ جثه بزرگتر و روشنتر، سینه، پهلوها و زیرتنهٔ سفید و فقدان کاکل مشخص از «مرگوس کاکلی» نر تشخیص داده می شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ سر بلوطی و کاکلدار، روتنه و پهلوهای خاکستری و سطح شکمی سفید دارد و به واسطهٔ مرز مشخص بین سر و گردن بلوطی با سفیدی سینه و نیز آینهٔ بالی سفید مربعی بدون خط سیاه از «مرگوس کاکلی» ماده تفکیک میشود. پرندهٔ نر در خارج از دورهٔ جوجه آوری تا حدى شبيه به مادهٔ بالغ است ولى اطراف بدن سفيدتر، روتنهٔ سياهتر و آينهٔ بالى بزرگتر دارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به مادهٔ بالغ است ولی کاکل کوتاهتری دارد و سفیدی گلو کمتر مشخص

ویژ گیهای زیستی: در دریاچههای آب شیرین وسیع و گاهی در مصبها و تالابهای لبشور به سر میبرد و از آبهای شور دوری می کند. زمستان اغلب در پهنههای آبی باز نظیر خلیجهای دریایی دیده می شود. در خارج از دورهٔ جوجه آوری پرنده ای اجتماعی است و دسته های کوچک تشکیل می دهد. الگوی پروازش متفاوت از دیگر اردکها است و بیشتر به «باکلان کوچک» شباهت دارد. به سختی از سطح آب به پرواز در می آید، ولی پروازی سریع با بالزدنهای قدرتمند و آهنگین دارد و به صورت گروهی و بدون نظم پرواز می کنند. اغلب اوقات خود را روی آب می گذراند و کمتر به ساحل می آید. با غوصهای کمعمق و چشمانی باز به تعقیب و صید ماهیها میپردازد و برای بلعیدن طعمه به سطح آب بازمی گردد (گاهی صیدهای کوچک را در زیر آب میبلعد). گاهی نیز برای تغذیه فقط سر و گردن خود را در آب فرو میبرد.

پراکنش و فراوانی: به صورت منظم ولی به تعداد کم در نواحی جنوبی دریای خزر زمستان گذرانی می کند. همچنین زمستان گذرانی از برخی تالابهای استانهای کردستان، آذربایجان

119

119

IN (

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۳ تا ۴۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۲ تا ۷۰ سانتی متر است. اردکی است با اندازهٔ متوسط، گردن کوتاه، منقار ضخیم، سر بزرگ و دم مستقیم که اغلب هنگام شنا کردن آن را به صورت عمودی نگه می دارد. نر و ماده متفاوت و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجهآوری با منقاری به رنگ آبی روشن، لکهٔ سیاه در تارک سر، گردن سیاه، سینهٔ بلوطی، روتنهٔ قهوهای مایل به خاکستری و دم قهوهای از پرندهٔ ماده قابل تشخیص است. پرندهٔ مادهٔ بالغ در این دوره، منقاری به رنگ آبی مایل به خاکستری دارد. سر و پس سر قهوهای تیره و چانه، گلو و بخش پایینی گونهها سفید است. نوار زیر چشمی باریک و نخودی مایل به سفید دارد. در دورهٔ پرریزی، منقار در هر دو جنس خاکستری و پروبال کمرنگتر است. پرنده نابالغ به رنگ خاکستری مایل به قهوهای مات دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: دریاچههای شور و شیرین کوچک و کهعمق با پوشش گیاهی حاشیهای را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. معمولاً در دستههای ۲۰ تا ۳۰ تایی دیده می شود. به طور عمودی و درجا از سطح آب به پرواز درمی آید و پروازی پر صدا با بال زدنهای سریع دارد. به سرعت در آب غوص می کند. همه چیزخوار است و اغلب با فرو بردن سر و بدن به زیر آب از مواد گیاهی تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اردیبهشت و اغلب در پیکرههای آبی لبشور با پوشش گیاهی انبوه می کند. جوجه آوری از اواسط اردیبهشت و اغلب در پیکرههای آبی لبشور با پوشش گیاهی انبوه سایر مواد گیاهی است که آن را بر روی نیها یا سایر گیاهان بن در آب بنا می کند. گاهی نیز آشیانهٔ قدیمی سایر پرندگان به ویژه چنگرها را ترمیم و استفاده می کند. معمولاً پنج تا ۱۲، گاهی دو تا ۲۲ تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید مات و به ابعاد ۵۰٫۸ ×۶٫۴ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۵ تا ۲۷ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. پرورش جوجهها در حدود ۳۵ روز طول می کشد.

پراکنش و فراوانی: به صورت تابستان گذران غیرمعمول در تالابهای استانهای آذربایجان و کردستان و به صورت مقیم در استان فارس دیده می شود. تاکنون جوجه آوری این پرنده از تالابهای قوریگل، گرده قیت، یادگارلو، دورگه سنگی، دریاچه گوبی، سد مهاباد، دریاچه زریوار و دریاچه پریشان گزارش شده است. به طور منظم در تالابهای استانهای مازندران و گلستان (به ویژه میانکاله و خلیج گرگان)، خوزستان، به تعداد اندک در گیلان و به ندرت در سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند. اخیراً زمستان گذرانی این پرنده به تعداد قابل توجهی در دریاچهٔ سد حنا در نزدیکی شهرستان سمید می در سیستان راصفهان گزارش، شده است.

Oxyura leucocephala

اردک سرسفید

White-headed Duck

تركى: ديك قويروق اوردك، كردى: مراوى سەرسپى، گيلانى: خوكر گيلار، سيستانى: مَچنگ

Morphological characteristics: 43-48 cm length and 62-70 cm wing-span. A medium-sized duck with short neck, large head and bill, and long stiff tail, sometimes kept erect while swimming. Sexes dissimilar with strong seasonal variation. Adult male shows conspicuous white head with black cap, light blue bill with swollen base, black neck, chestnut breast, brown tail, and rufous- or greybrown body and wings. Female has body and wings as male, but head dark brown with bold white or buff eye-stripe, cheeks, and throat, marked by black-brown line over upper cheek; bill dull grey, less swollen than in male. When moulting, both sexes with grey bill and paler plumage. Juvenile dull brownish grey.

Biological characteristics: Prefers shallow brackish and freshwater lakes with dense vegetation along border. In winter, on larger saline and brackish lakes in open steppe, usually congregating in flocks of 20-30 birds. A strong diver, rises from water with difficulty because of small wings; flight with rapid wing-beats producing loud noise. Omnivorous, feeding on invertebrates and aquatic plants by immersing head and body in water. Breeding starts mid-April mainly in saline waters with dense vegetation and reed-beds in borders. Monogamous. Nest a flat structure of reeds and leaves, nests of other birds, like Eurasian Coot *Fulica atra*, might be repaired and used. Usual clutch 5-12, short oval or semi-oval dull white eggs, 66.4×50.7 mm in size. Eggs hatch after 25-27 days. Chicks precocial and nidifugous. Independent in 35 days.

Distribution and abundance: An uncommon summer visitor to wetlands of Azarbaijan and Kordestan; a resident bird in Fars. Some cases of breeding recorded in wetlands of Ghuri Gol, Gardeh gheit, Yadegarlou, Dorgeh sangi, Kobi Lake, Mahabad Dam, and Zarivar and Parishan Lakes. A regular winter visitor to Mazandran, Golestan (Miankaleh and Gorgan Bay), Khuzestan, and rarely Gilan and Sistan-Baluchestan. Fair numbers recently recorded to winter in Hanna Dam near Semirom (Esfahan).

Conservation status: Globally had been listed as Endangered (EN) in IUCN red list and also listed in CITES Appendix II. Also concerned as threatened species in Iran and is of conservation values. Most important factors internationally threatening this species include loss of great parts of breeding habitats due to drainage, spilling of pollutants into lakes, lowering of water level due to extraction of water for agricultural usage, egg robbing, illegal hunting, poisoning due to swallowing stray lead bullets left by hunters, drowning in fishing nets, disturbance due to increasing fishery activities in winter habitats, and competition and hybridization with introduced *O. jamaicensis*.

Pandion haliaetus

عقاب ماهیگیر

Osprey

تركى: باليخ چى قارتال، **كردى:** ھەلۆ*ى* ماسيگر

Morphological characteristics: 55-58 cm length and 145-170 cm wingspan. Along with Short-toed Eagle Circaetus gallicus, the only eagles that combine black upperparts and upperwing with white underparts, the latter marked with a broken dark breast-band. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Head mainly white with noticeable black stripe through eye which widens on side of neck. Wings long and large, with noticeable angle at carpal joint. Under wing-coverts white, with contrasting black carpal patches; flightfeathers and tail barred black-and-white. Juvenile similar to adult but feathers of upperparts fringed cream-white, creating a scaly look. Also, head white with black stripes and eyes orange.

Biological characteristics: Occurs along fresh and brackish lakes, open seawater, estuaries, and rivers. Flight strong with quiet regular wing-beats. Searches for fish by hovering and high soaring, diving to surface to catch fish with talons when prey detected; sometimes completely submerged when fish caught. Main food fish, though small mammals, birds, amphibians, and even turtles occasionally reported. Breeding starts early March. Monogamous. Nest a pile of sticks and twigs, covered with softer material like seaweeds and leaves, usually built on trees on cliffs, either near water or several miles inland, among boulders, in small bush, or directly on the ground on treeless coasts and islets; occasionally nests on electricity pylon, in mast of wrecked ship, or other man-made structure. Usual clutch 3, seldom 2-4, semi oval, yellow-cream eggs, with red-chestnut to black-brown spots, $61.6 \times$ 46.4 mm in size. Eggs hatch after 35-38 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fledging period 51-59 days, independent one week later.

Distribution and abundance: Formerly up until the 1970s a fairly common summer visitor to the south Caspian region, breeding around wetlands. But now, only a scarce and local breeding bird in the Persian Gulf and a common winter visitor to this region and southern Baluchestan. Occasionally seen inland on

Conservation status: Listed in threatened species of Iran and is of conservation values.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۵۵ تا ۵۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۴۵ تا ۱۷۰ سانتی متر است. برخلاف سایر عقابها (به استثنای «عقاب مارخور») تنها عقابی است که سطح پشتی تیره و سطح شکمی سفید با یک نوار سینهای تیره دارد. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرنده بالغ سر سفید و نوار چشمی پهنی دارد که به سمت عقب تا کنار گردن امتداد یافته است. بالها بلند و باریک و در قسمت مچ، زاویهدار است. پوشپرهای زیر بالها سفید، مچها دارای لکه سیاه مشخص و شاهپرههای اولیه، ثانویه و دم دارای ردیفهای موازی از نقطههای تیره رنگ هستند. پرندهٔ نابالغ تا حد زیادی شبیه بالغها است ولی حاشیه پرهای روتنه سفید نخودی است و ظاهری فلس مانند ایجاد می کند. همچنین سر به رنگ سفید همراه با خطوط تیره است و چشمها

ویژگیهای زیستی: در حاشیهٔ دریاچههای آب شیرین و لبشور، پیکرههای آبی باز، مصبها و رودخانهها به سر میبرد. پروازی قوی با بال زدنهای یکنواخت و آرام دارد. با درجابال زنی و در بعضی مواقع با بالبازروی به سمت آب شیرجه رفته و با کمک پاهای خود طعمه را از آب می گیرد. گاهی نیز تمام بدن را به داخل آب فرو میبرد. بیشتر از ماهیها، گاهی نیز از پستانداران کوچک، پرندگان، دوزیستان و حتی لاکپشتها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواخر اسفند آغاز می شود. تک همسر است. آشیانهاش تودهای متراکم و حجیم از ساقهها و شاخههای درختان است که آن را روی درختان در حاشیهٔ پیکرههای آبی، در لبهٔ صخرهها، در جزایر کوچک، روی بوتههای کوتاه و یا ساختارهای انسانی نظیر تیرهای چراغ برق و اسکلههای چوبی کوچک میسازد و درونش را با الیاف نرم گیاهی می پوشاند. معمولاً سه و به ندرت دو تا چهار تخم نیمه بیضی کوتاه، تا حدی صیقلی، کرم مایل به زرد، همراه با خالها و لکههایی به رنگ قرمز بلوطی تا قهوهای تیره و به ابعاد ۴۶٫۴ × ۶۱٫۶ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۵ تا ۳۸ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. جوجهها تا حدود ۳۰ روزگی توسط پرنده ماده و با طعمهای که پرندهٔ نر به آشیانه آورده تغذیه میشوند، در حدود ۵۱ تا ۵۹ روزگی قادر به پرواز و در حدود یک هفته پس از آن مستقل میشوند.

پراکنش و فراوانی: تابستان ها به تعداد اندک ولی به طور منظم در امتداد سواحل خلیج فارس جوجهآوری می کند. در گذشته (دهه ۵۰ شمسی و قبل از آن) در نواحی جنوبی دریای خزر نیز جوجهآوری داشته است. همچنین به تعداد قابل توجهی در امتداد سواحل خلیج فارس و سواحل بخوجهآوری داشته است. همچنین به تعداد قابل توجهی در امتداد سواحل خلیج فارس و سواحل استان سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند و به ندرت در مسیر مهاجرت خود در آبهای

> وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان در معرض خطر انقراض ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

Gypaetus barbatus

Lammergeier (Bearded Vulture)

تركى: ساقالى قوزقون، كردى: پيروزه

Morphological characteristics: 100-115 cm length and 266-282 cm wingspan. A large bird with long, narrow, and angular wings and long, dark, diamondshaped tail. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult brown-black on upperparts, wings, and tail, contrasting with glowing orangeyellow underparts and yellow-white head. Eyes surrounded by black mask, with bristles extending forward to form a beard below bill. Under wing-coverts more intensely black than flight-feathers and white stripes on upperwing. Juvenile darker and more uniform than adult, with black head, shorter beard-like bristles, and grey-brown underparts.

Biological characteristics: Prefers remote highlands and mountains with access to freshwater, provided with steep cliffs or ridges for breeding, alternated by warm valleys and plains generating strong thermals to soar effortlessly. Ventures into lowland parkland and steppe to obtain food, and may enter villages or towns. Mainly solitary, occupying a large territory. Rarely competes with other vultures for food, feeding on bones and leftover scraps of mammals, birds, and reptiles. If food scarce, will scavenge older carcasses. Usually swallows small bones whole, but big bones may be smashed by dropping from height until marrow exposed. Sometimes uses beak to hammer bones. Rarely attacks ill animals with beatings of wings, rarely if ever with beak or feet. Monogamous. Usually breeds at high altitude (1000-3000 m; up to 4500 m) in areas free of ice and snow. Large nest consists of sticks and bones piled up in caves, cliff-holes, or on sheltered ledge facing valleys. Usual clutch 1-2 oval, white or yellow-buff eggs, with purple and brown spots, 85.6×66.1 mm in size. Eggs hatch after 55-60days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, are fed by regurgitation. Able to fly and leave nest after 107-117 days but still return for some more time.

Distribution and abundance: A scarce but widespread resident in all areas with high mountains throughout Iran.

Conservation status: Listed as threatened species in Iran, and is of

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۰۰ تا ۱۱۵سانتیمتر و گستردگی بالها ۲۶۶ تا ۲۸۲ سانتی متر است. دالی با بالهای بلند، باریک و زاویهدار و دم بلند، لوزی شکل و تیره رنگ است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی

بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ روتنه، بالها و دم سیاه مایل به قهوهای است که با رنگ زرد مایل به نارنجی زیر بدن و سر روشن آن در تضاد آشکار است. نقاب سیاهی در صورت دارد که به مویپرهای جلو آمده به شکل ریش منتهی میشود. پوشپرهای زیر بالها از شاهپرهای پرواز تیرهتر هستند و روی بالها نقوش سفیدی به صورت رگهرگه دارد. در پرواز پروبال و دم طرحی شبیه به صلیب دارند. پرندهٔ نابالغ پروبالی تیره تر و یکنواخت تر از بالغها دارد، موی پرهای ریش مانند صورتش کوتاهتر است، روتنه خاکستری مایل به نخودی، سر و گردن سیاه و زیرتنه نخودي چرک دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: کوهستانهای مرتفع و دور افتاده -جایی که به آب دسترسی داشته باشد-را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. معمولاً پرتگاههای بلند، لبههای پرشیب و درهها که جریانات قوی هوای گرم دارد را برای بالبازروی ترجیح میدهد. گاهی اوقات نیز در نواحی استپی یا در تپه ماهورهای کم ارتفاع در مجاورت دشتها و جنگلهای نواحی پست دیده می شود. تکزی است و قلمرو بسیار وسیعی دارد. برخی مواقع برای پیدا کردن غذا به مناطق روستایی یا شهری نزدیک میشود. کمتر با دیگر دالها برای غذا رقابت می کند و به طور عمده از استخوان و گوشت لاشههای تازهٔ پستانداران، پرندگان و خزندگان تغذیه می کند. در زمانی که غذا کمیاب باشد، لاشههای قدیمی را نیز مورد استفاده قرار می دهد. معمولاً استخوانهای کوچک را می بلعد و استخوانهای بزرگ را از ارتفاع زیاد بر روی تخته سنگهای مسطح پرتاب می کند تا بشکنند و از مغز استخوان آنها تغذیه کند و این کار را تا رسیدن به نتیجه بارها تکرار می کند. گاهی نیز از منقار برای خرد کردن استخوانها استفاده می کند. به ندرت دیده می شود که با ضربات مکرر بال، منقار یا پا به جانوران مریض یا ضعیف حمله کند. معمولاً در کوهستانهای ناهموار دارای پرتگاه در ارتفاعات بالا (۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ متری و گاهی تا ۴۵۰۰ متری) فاقد یخ و برف جوجه آوری می کند. تک همسر است و آشیانهاش تودهٔ بزرگی از شاخههای کوچک همراه با استخوانها است که آن را در غارهای مشرف به درهها و یا فرورفتگیهای واقع در دیوارههای سنگی پرتگاهها و در پناه برآمدگیها بنا می کند. معمولاً یک تا دو تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید، با خالهای قهوهای و ارغوانی، گاهی به رنگ نخودی یا مایل به زرد و به ابعاد ۸۵۶ × ۶۶٫۱ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۵۵ تا ۶۰ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و در ابتدا توسط غذای نیمه هضم شده و برگردانده شده در کف آشیانه تغذیه میشوند. در حدود ۱۰۷ تا ۱۱۷

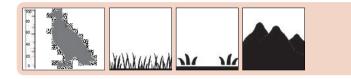
روزگی قادر به پرواز میشوند و آشیانه را ترک میکنند ولی همچنان تا مدتی پس از آن

پراکنش و فراوانی: به تعداد اندک مقیم نواحی کوهستانی سراسر ایران است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان در معرض خطر انقراض ایران قرار دارد و

Gyps fulvus دال

Eurasian Griffon Vulture

تركى: قوزقون، كردى: شانه كووره، كيلانى: دال – گردن گلابى

Morphological characteristics: 95-105 cm length and 240-280 cm wing-span. A large vulture, with broad long wings and well-fingered wingtips, small head, and short square tail. Smaller than Black Vulture A. monachus and with shorter wings and tail than Lammergeier Gypaetus barbatus. Sexes similar with no seasonal variation. Head and neck of adult covered with short white feathers and woolly white ruff round neck. Body and wing-coverts greybrown, contrasting with black flight-feathers and tail. Bill yellow, base of upper mandible black at nostrils. Juvenile similar to adult but with yellow- or rufousbrown general body colour streaked with buff below, grey bill, and light brown feathered neck-ruff.

Biological characteristics: Prefers highlands and mountainous regions, venturing to open valleys, steppes, and arid deserts in search of food. Fairly gregarious, seen in parties when feeding. Flight active, with powerful slow wing-beats, flies with extended wings placed above body-line and retracts head into ruff around neck. Scavenger, spends much time soaring in search for food. Breeding starts late January to mid-February. Breeding colonies located on exposed parts of cliffs, ledges, or caves. Monogamous. Nest a flat structure of branches and twigs. Usual clutch only 1 short semi-oval white egg, spotted red-brown, 92.4×69.7 mm in size. Chick, semi-altricial and nidicolous, feeds on regurgitated food deposited by parents on nest floor. Fledging period 110-115 days.

Distribution and abundance: A scarce but widespread resident of mountains from Azarbaijan in the northwest east through Alborz and Zagros mountains to highlands of Khorasan, Kerman, and through Makran Mountains to Pakistan border.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۹۵ تا ۱۰۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۲۴۰ تا ۲۸۰ سانتیمتر است. دالی درشت جثه با بالهای پهن و دراز با شاهپرهای نخستین گسترده، شبیه به انگشتانی بلند است که سری کوچک و دمی کوتاه و چهار گوش دارد. کمی کوچکتر از «دال سیاه» است و نسبت به «هما» بالها و دم کوتاهتری دارد. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ سر و گردن با پرهای ریز و کوتاهی به رنگ سفید مات پوشیده شده و شنلی سفید در اطراف گردن دارد. بدن و پوشپرهای بالها کرم تا قهوهای مایل به زرد کمرنگ هستند و در تضاد با رنگ سیاه شاهپرهای پرواز و پرهای دم به خوبی نمایان است. منقار زرد و قاعدهٔ نیمنوک بالایی در اطراف سوراخ بینی سیاه است. پرندهٔ نابالغ شبیه به پرندهٔ بالغ است ولی رنگ کلی بدن آن قهوهای تیرهتر است. همچنین منقار خاکستری و شنل اطراف گردن به رنگ قهوهای کمرنگ دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: در مناطق مرتفع و کوهستانی، درههای باز و استپها و بیابانهای خشک به سر میبرد. پرندهای به نسبت اجتماعی است و در زمان تغذیه از لاشهها به طور دسته جمعی دیده میشود. پروازی پرتحرک با بالزدنهای قوی و آرام دارد. با بالهایی باز و بالاتر از سطح بدن بال بازروی می کند و هنگام پرواز گردن بلندش را به طور کامل به داخل شنل گردنی سفیدش فرو میبرد. لاشهخوار است و زمان زیادی را به جستجوی غذا میپردازد. جوجهآوری از اواخر بهمن تا اواسط اسفند و با تشکیل کلنیهای کوچک در پرتگاهها و درههای دارای بیرونزدگیهای صخرهای آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهٔ مسطحی از شاخهها و ساقههاست که در شکاف صخرهها و غارها، گاهی در لبهٔ صخرهها بنا می کند. یک تخم نیمه بیضی کوتاه، صاف، سفید رنگ، با خالهای پراکنده قرمز قهوهای و به ابعاد ۶۹٫۷ × ۹۲٫۴ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۴۸ تا ۵۴ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و در ابتدا توسط غذای نیمه هضم شده و بر گردانده شده در کف آشیانه تغذیه می شوند. در حدود ۱۱۰ تا ۱۱۵ روزگی قادر به پرواز میشوند و آشیانه را ترک م*ی*کنند.

پراکنش و فراوانی: به صورت پراکنده مقیم رشته کوههای مهم کشور از آذربایجان در شمال غرب تا رشته کوههای البرز، ارتفاعات خراسان، رشته کوههای زاگرس، بلندیهای استان کرمان و کوههای مکران تا مرز پاکستان است.

lhm

Aegypius monachus دال سیاه

Eurasian Black Vulture (Cinereous Vulture)

تركى: قارا قوزقون، كردى: رەشە دال، گيلانى: دال- گردن گلابى

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۱۰۰ تا ۱۱۰ سانتیمتر و گستردگی بالها ۲۵۰ تا ۲۹۵ سانتیمتر است. دالی درشت جثه با منقار بزرگ و ضخیم، بالهای بسیار بلند و پهن و دم به نسبت کوتاه و تا حدى مثلثي شكل است. نر و ماده همشكل (ماده اندكى بزرگتر) و فاقد تغييرات فصلى هستند. پرندهٔ بالغ بدن یکدست قهوهای تیره دارد، به جز شاهپرهای پرواز که اندکی خاکستریتر هستند. سر و گردن بدون پر با پوستی خاکستری رنگ با تهرنگ آبی و صورتی است و در اطراف گردنش شنل قهوهای کمرنگ دارد. پرندهٔ نابالغ بسیار شبیه بالغها است ولی سر، شنل اطرف گردن و بدن سیاهتر

ویژگیهای زیستی: دامنه تپهها و کوهستانها و مناطق مجاور دشتهای دور افتاده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و محدوده وسیعی از سرزمینهای باز نیمهبیابانی، استپی تا علفزارهای مرتفع و حتی کوهستانهای بدون پوشش را برای یافتن غذا جستجو می کند. رفتاری شبیه به «دال» دارد و اغلب به تنهایی و یا جفت دیده میشود. گاهی در آسمان یا کنار لاشه و هنگام استراحت شبانه دسته کوچکی تشکیل میدهند. در مقایسه با «دال» در ارتفاع کمتری پرواز می کند و اغلب بر فراز درختزارها با بال بازروی به جستجوی لاشهها می پردازدولی قلمرو وسیعی را پوشش نمی دهد. به طور عمده از لاشههای متوسط تا بزرگ جثه تغذیه می کندولی گاهی جانوران مریض و تنها، کوچک جثه و یا آنهایی که به کندی حرکت می کنند را شکار می کند. جوجهآوری از اواسط بهمن تا اوایل فروردین و اغلب به صورت منزوی دِر درختزارهای نواحی کوهستانی پایینتر از ارتفاع ۲۰۰۰ متر آغاز میشود. تک همسر است و معمولاً هر سال آشیانهٔ سال قبلش را بازسازی و استفاده می کند. آشیانه، تودهای حجیم از چوبهای بزرگ با پوششی از شاخههای برگدار و پوست درختان است که آن را روی درختان بزرگ و منفرد و یا در لبه پرتگاهها بنا می کند. یک تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید یا مایل به نخودی، با لکههایی به رنگ بلوطی قرمز، قهوهای یا ارغوانی و به ابعاد ۶۹٫۷ × ۹۰ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۵۲ تا ۵۵ روز به طول میانجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و در ابتدا توسط غذای نیمه هضم شده و برگردانده شده در کف آشیانه تغذیه میشوند. در حدود ۱۰۰ روزگی قادر به پرواز میشوند و آشیانه را ترک می کنند ولی همچنان تا حدود ۴۰ روز بعد در حواشی آشیانه باقی میمانند.

پراکنش و فراوانی: به صورت کمیاب مقیم سراسر کشور است.

Morphological characteristics: 100-110 cm length and 250-295 cm wing-span. A large vulture with massive bill, extremely long and broad wings, and relatively short triangular tail. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult bird with wholly black-brown plumage, except for slightly silvery flight-feathers. Cap covered with short woolly feathers, lore, patch around eye, and throat black, skin on side of head and nape bare, blue-white; bill light horn-coloured with black tip; side and rear of neck with dense ruff of soft black-brown feathers. Juvenile similar to adult, but short feathering on cap black, bill-base pink, and feathering of neck and body purer black.

Biological characteristics: Breeds in trees in flat or hilly country, preferring open woodland but venturing into adjacent mountains and to semi-desert and steppe. Behaviour similar to Eurasian Griffon Vulture Gyps fulvus, but usually solitary or in pairs. Occasionally forms small flock in flight, during nocturnal rest, or at a carcass. Feeds mainly on large or middle-sized carcasses, also preys on small sick solitary or slow-moving animals. Flight with enormous long and broad wings. Compared to Griffon Vulture, flies at lower altitudes and more often occurs in woodland, mostly does not breed in colonies and occupies a relatively small territory. Breeding starts mid-February to early March, often in woodlands below 2000 m. Monogamous. Usually re-uses nest of previous year. Nest a massive pile of branches, leaves, and bark, built either on huge tree or cliff ledge. Usual clutch only 1 short-oval white $\ensuremath{\mathsf{egg}}$ with chestnut to red or brown to purple patterns, 90×69.7 mm in size. Egg hatches after 52-55 days. Chick downy and semi-altricial. Fed on regurgitated materials either on nest floor or directly into bill. Fledging period about 100 days, but remains in nest vicinity for another

Distribution and abundance: A widely distributed but rather scarce

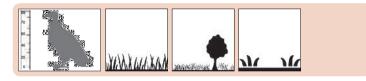
Conservation status: Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values.

دال پشت سفید Gyps bengalensis

White-rumped Vulture (Indian White-backed Vulture)

تركى: كورگى أغ قوزقون، كردى: دالى پشت سپى

Morphological characteristics: 87-90 cm length and 208 cm wing-span. A rather small vulture. Sexes similar with no seasonal variation. Adult black with silvery-grey bill, thin bare dark grey neck, white woolly ruff at base of neck, and white back, rump, and median and greater under wing-coverts. In flight, easily distinguished by contrast between black primaries and secondaries and white under wing-coverts. Juvenile dark brown, also on ruff, back, rump, and underwing, each feather of body with contrastingly pale buff central stripe; bill black, neck covered with short white feathers (browner on nape).

Biological characteristics: Prefers open and flat or hilly areas with scattered trees. Unlike other vultures, rarely seen in mountainous areas. Used to living with human, feeding on carcasses and rubbish around villages and cities. Rather gregarious, usually seen in small flocks perched on trees, roofs, and walls of abattoirs and other places where human waste material is released. Behaviour similar to other vultures; puts head into shoulders when roosting. Soars on thermals with stretched motionless wings. Breeding starts mid-October to mid-February in large trees near villages, next to roads or water canals. Monogamous. Nest a flat structure of small stems and twigs, mostly covered with green leaves. Usual clutch 1, seldom 2, reddish white to brown or brownish grey eggs, 86×64 mm in size. Eggs hatch after 45 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fed on pieces of meat regurgitated by parents. No data available on fledging period.

Distribution and abundance: An uncommon resident of eastern Hormozgan and southern Baluchestan. In recent 30 years, only 3 observations registered.

Conservation status: Globally has been listed as Critically Endangered (CR) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values. The most important factors internationally threatening this species include death due to feeding on carcasses contaminated with antibiotics or other medicine such as diclofenac derivatives, decrease in availability of prey as a result of reduction in populations of wild ungulates, and improvement in management of removing carcasses of domestic cattle from nature.

ویژگیهای زیستی: مناطق باز و مسطح با درختان پراکنده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و برخلاف سایر دالها کمتر در مناطق کوهستانی دیده می شود. تا حد زیادی به زیستن در مجاورت انسان خو گرفته و از لاشهها و زبالههای اطراف روستاها و شهرها تغذیه می کند. پرندهای به نسبت اجتماعی است و به طور معمول در دستههای کوچک به شکل قوز کرده روی درختان (به ویژه نخلها)، بام یا دیوار کشتارگاهها و مکانهای رهاسازی یا دفن پسماندهای روستایی و شهری دیده میشود. رفتاری شبیه «دال» دارد و هنگام استراحت سر را بین شانهها فرو میبرد. با بالهایی گسترده و بی تحرک، بال بازروی می کند. جوجه آوری از اواسط مهر تا اواسط اسفند روی درختان بزرگ نزدیک روستاها، کنار جادهها و یا کانالهای آبرسانی آغاز میشود. تک هم است و آشیانهاش تودهای مسطح و نامنظم از ساقهها و شاخههای کوچک درختان است که آن را اغلب با برگهای سبز میپوشاند. معمولاً یک و به ندرت دو تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید مایل به قرمز تا قهوهای یا خاکستری مایل به قهوهای و به ابعاد ۶۴ × ۸۶ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها در حدود ۴۵ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و در ابتدا توسط غذای نیمه هضم شده و برگردانده شده در کف آشیانه تغذیه میشوند. اطلاعات بیشتری در خصوص دورهٔ پرورش جوجهها در

پراکنش و فراوانی: به صورت کمیاب، مقیم نواحی شرقی استان هرمزگان و جنوب استان سیستان و بلوچستان است. در ۳۰ سال اخیر فقط سه مشاهده از این پرنده در این ناحیه از کشور به

وضعیت حفاظت: جزء پرندگان به شدت در معرض خطر انقراض (CR) است. در ایران نیز در فهرست پرندگان حمایت شده قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است. از مهمترین تهدیدها برای این پرنده در مقیاس بینالمللی را می توان به مرگ و میر ناشی از تغذیه از لاشههای حاوی آنتی بیوتیک و سایر داروها (نظیر ترکیبات دیکلوفناک)، کاهش دسترسی پذیری به طعمه ناشی از کاهش جمعیت سمداران وحشی و بهبود مدیریت جمع آوری لاشه دامهای اهلی از طبیعت

125

140

1

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۶ تا ۷۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۵۰ تا ۱۸۰ سانتی متر است. دالی کوچک جثه با دم لوزی شکل و سفید، سر کوچک، منقار بلند و باریک و بالهای بلند و گسترده است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ، یکدست سفید همراه با سایهای از رنگ زرد یا قهوهای مایل به خاکستری در سر، گردن، سینه، روتنه و پرهای شانه دیده می شود. شاهپرهای اولیه و ثانویه در سطح روی بالها سیاه و سفید و در سطح زیر سیاه هستند که در تضاد با سفیدی زیرتنه به خوبی نمایان است. پوست عربان صورت زرد و منقاری به همین رنگ با نوک سیاه دارد. رنگ پرندهٔ نابالغ قهوهای مایل به سیاه است، روتنه قهوهای روشن و پوست عربان صورت و منقار خاکستری است.

ویژ گیهای زیستی: در مناطق باز نظیر استپها، دشتها، سواحل شنی و نیز رودخانهها، تالابهایی با پوشش گیاهی کم ارتفاع، خلیجها، درمها و کوهها به سر میبرد. به خوبی با حاشیه بیابانها و کوهستانهای احاطه شده توسط مناطق بیابانی سازگار شده است. اغلب به تنهایی یا جفت در حال پرواز و جستجوی غذا و در زمان فراوانی غذایی در دستههای کوچک دیده میشود. پروازی پرتحرک با بال زدنهای قوی و نیز بال بازرویهای متعدد دارد. پرندهای لاشهخوار است اما از طعمههای زنده نظیر پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان به ویژه لاکپشتها و حشرات تغذیه می کند. برای تغذیه از تخم پرندگان با سنگ بر آنها می کوبد. جوجهآوری از اواسط تا اواخر فروردین، به صورت منزوی و با تشکیل قلمرو و به ندرت با تشکیل کلنیهای کوچک آغاز میشود. تک همسر است و معمولاً هر سال آشیانهٔ سال قبلش را بازسازی و استفاده می کند. آشیانه، تودهای از ساقهها و شاخهها است که آن را در شکاف صخرهها، بیرونزدگیهای سنگی و به ندرت روی ساختمانها و یا درختان بنا می کند و درونش را با الیاف نرم گیاهی، پشم، پوست و یا تکههای پارچه میپوشاند. معمولاً دو، گاهی یک تا آن را در شکاف صخرهها، بیرونزدگیهای سنگی و به ندرت روی ساختمانها و یا درختان بنا می کند سه تخم نیمه بیضی کوتاه، سفید، نخودی یا مایل به قرمز، با خالها و لکههایی قهوهای مایل به قرمز مایل به ارغوانی و به ابعاد ۴۰٫۵٪ ۲۶۶ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۹ تا ۴۲ روز به طول می انجامد. جوجهها ۲۰ تا ۹۰ روز به طول می انجامد. پورش جوجهها ۲۰ تا ۹۰ روز به طول می انجامد. پورش جوجهها ۲۰ تا ۹۰ روز به طول می انجامد.

Neophron percnopterus

Egyptian Vulture

تركى: كيچيك قوزقون، كردى: سيساركى ميسرى

کرکس مصری

Morphological characteristics: 60-70 cm length and 150-180 cm wing-span. A small vulture with slender bill, bare face, and feathered nape and neck; wing long but fairly narrow and tail wedge-shaped. Sexes similar with no seasonal variation. Adult has yellow black-tipped bill and face and white plumage, tinged yellow-brown all over, apart from contrastingly black flight-feather. Juvenile black-brown all over, with upperparts light brown and bill and bare face grey with pink tinge.

Biological characteristics: Occur in any kind of open landscape, especially steppes, plains, sand-banks along rivers, wetlands with low vegetation, valleys, uplands, and mountains. Adapts well to desert fringes and mountain massifs surrounded by desert. Flies solitarily or in pairs, forming small flocks when food abundant. Shows fast and strong wing-beats in flight, more active when soaring than larger vultures, but a scavenger bird like them, though also feeds on small mammals, birds, reptiles (particularly small turtles), and insects. Cracks bird eggs with stone. Monogamous. Breeding starts early March. Nest a pile of small sticks, down, and wool, usually built in mountainous regions on cliff, crags, or in fissures, rarely on trees or buildings. Usual clutch 2, often 1-3, white to reddish buff short oval eggs, 66.2 × 50.4 mm in size. Eggs hatch after 39-42 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill, independent at 70-90 days.

Distribution and abundance: A fairly common and widespread summer visitor and passage migrant, breeding in mountainous regions throughout Iran. Fairly common in winter along the south coast from Bandar-e Charak east to the Pakistan border.

Conservation status: Globally has been listed as Endangered (EN) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values. This species faces a number of global threats including declines in wild ungulate populations, disturbance and habitat loss, lead poisoning and direct poisoning, electrocution, reduced food availability notably through decreased release of cattle carcass in nature, mortality and diseases like Avian pox caused by antibiotic residues (like Diclofenac components) in carcasses of intensively-farmed livestock, taking organs for use in traditional medicine, and finally significantly reduced breeding success due to competition on nest site with Eurasian Griffon Vulture *Gyps fulvus*.

Haliaeetus albicilla

عقاب دریایی دم سفید

White-tailed Eagle

ترکی: اَغ قویروق دنیز قارتالی، **کردی:** ههلّوی دهریایی کلک سپی

Morphological characteristics: 70-90 cm length and 200-240 cm wingspan. A bulky eagle with large extended wings, long thick neck and thick bill. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult brown with dark flight-feathers and paler grey-brown head, neck, breast, and upper wing-coverts, short rounded white tail, huge yellow bill and bare yellow legs. In flight distinguished by long neck often kept below line of body, short tail and house-door sized wing held level with body. Juvenile brown-black, body with yellow to off-white variegation all over, bill black with yellow base, and tail black.

Biological characteristics: Prefers sea coasts, lakes, wide rivers, large inland waters and wetlands, especially where fish and water-birds abound. Despite heavy and bulky body, flight powerful and agile, chasing birds with rapid wing-beats. Soars with wings stretched parallel to body level. Feeds mainly on fish, water birds, and seldom on small mammals. Breeding starts early March solitarily. Monogamous and territorial. Nest a large structure of branches and twigs covered with green grass and sometimes wool, in fork of large tree; usually several nests in a territory are used alternatively. Usual clutch 2, sometimes 1-3 and rarely 4, semi-oval to oval dull white eggs, 75.8×58.7 mm in size. Eggs hatch after 35-45 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed by female parent on food material carried to nest by male parent during the first 20-25 days. Able to feed alone on food carried to nest by both parents after 35-40 days. Fledging period 70-75 days.

Distribution and abundance: A fairly common resident of the south Caspian region. Also a winter visitor to some wetlands of western Iran, Fars, Esfahan, Sistan-Baluchestan, Bushehr, Hormozgan, and Khuzestan.

Conservation status: Listed in Appendix I Convention on International Trade in Endangered Species (CITES). Also concerned as endangered species in Iran and is of conservation values.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۷۰ تا ۹۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۲۰۰ تا ۲۴۰ سانتی متر است. عقابی درشت جثه با بالهای بزرگ و گسترده، گردن کلفت و بلند و منقار ضخیم و قوی است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ، بدن قهوهای با شاهپرهای تیره دارد. سر، گردن، سینه و پوشپرهای روی بالها رنگپریدهتر و اغلب قهوهای مایل به خاکستری دیده می شود. تارسوس نیز فاقد پر است. در پرواز به کمک دم کوتاه، سه گوش و سفید رنگ و سر، گردن و پیش سینه قهوهای روشن قابل شناسایی است. پرندهٔ نابالغ بدن تیرهتر، سر و گردن قهوهای مایل به سیاه، منقار سیاه مایل به خاکستری و دم تیره رنگ دارد.

ویژگیهای زیستی: در سواحل دریاها، دریاچهها، رودخانههای وسیع، آبهای داخلی و تالابها، جایی که ماهیها و سایر مهرهداران آبزی فراوان هستند، به سر میبرد. با وجود جثه بزرگ و سنگین، پروازی چابک، قوی با بالزدنهای به نسبت سریع دارد. با بالهایی هم سطح بدن اوج می گیرد و بال بازروی می کند. به طور عمده از ماهیها، همچنین پرندگان آبزی و کنار آبزی و پستانداران کوچک تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط اسفند و به طور منزوی در قلمروهای وسیع آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای حجیم و متراکم از ساقهها و شاخههای گیاهان است که آن را با علوفه سبز و گاهی اوقات توسط پشم می پوشاند. معمولاً چند آشیانه در قلمرو خود دارد و به طور متناوب از آنها استفاده می کند. معمولاً دو، گاهی اوقات یک تا سه و به ندرت چهار تخم نیمه بیضی کوتاه تا بیضی، تا حدی صیقلی، سفید مات و به ابعاد ۷۵٫۸ × ۷۵٫۸ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۵ تا ۴۵ روز به طول میانجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در ابتدا تکههای غذا، توسط پرنده ماده در دهان جوجهها گذاشته میشود و از حدود ۳۵ تا ۴۰ روزگی قادرند از غذایی که والدین به آشیانه می آورند تغذیه کنند. پرورش جوجهها ۷۰ تا ۷۵ روز طول می کشد.

پراکنش و فراوانی: مقیم نواحی جنوبی دریای خزر است و در برخی تالابهای استانهای نواحی غربی کشور، فارس، اصفهان، سیستان و بلوچستان، بوشهر، هرمزگان و خوزستان زمستانیگذرانی

وضعیت حفاظت: در ضمیمهٔ I کنوانسیون منع تجارت بینالمللی گونههای در معرض انقراض (CITES) قرار دارد. در ایران نیز جزء پرندگان در معرض خطر انقراض معرفی شده و دارای ارزش

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۷۶ تا ۸۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۲۰۰ تا ۲۵۰ سانتیمتر است. عقابی به نسبت درشتجثه که شباهت زیادی به «عقاب دریایی دم سفید» دارد ولی به واسطهٔ جثه کوچکتر، منقار کوچکتر، سر لاغر و کشیده و گردن به نسبت بلند از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ بدن به رنگ قهوهای تیره، سر و گردن مایل به سفید، سینه نخودی و دم تیره با نوار پهن سفید در وسط آن است. پرندهٔ نابالغ با بدن یکدست قهوهای، نوار سفید روی پوشپرهای زیر بالها، لکهٔ روشن در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه در زیر بالها و دم کاملاً تیره از پرندهٔ بالغ مشخص می شود. ویژگیهای زیستی: دریاچهها، رودخانهها و پهنههای آبی گسترده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و اغلب نزدیک آبهایی که ماهیهای فراوان دارد، به سر میبرد. با بالزدنهای به نسبت سریع پرواز می کند و با بالهای همسطح بدن بال بازروی می کند و اوج می گیرد. به طور عمده از ماهیها تغذیه می کند و قادر است در حال پرواز ماهی و یا سایر طعمهها را از سطح آب یا زمین به چنگ آورد. در فصل زمستان که ماهی کمیاب می شود از پرندگان آبزی، لاشهها و گاهی از زبالههای قابل دسترس تغذیه می کند. در برخی موارد نیز پرندگان شکاری بزرگ را تعقیب می کند و طعمه آنها را تصاحب می کند.

یراکنش و فراوانی: در گذشته به تعداد بسیار اندک ولی منظم در نواحی جنوبی دریای خزر و در امتداد سواحل خلیج فارس از مرز عراق تا سواحل بلوچستان زمستان گذرانی می کرد. اما از دهه ۵۰ شمسی به بعد، گزارشات پراکنده و نامنظمی از این پرنده و تنها مربوط به منطقه میانکاله، تالاب انزلی، خور گواتر در سواحل بلوچستان و میناب در استان هرمزگان موجود است.

وضعیت حفاظت: جزء پرندگان آسیبپذیر (VU) است. در ایران نیز در فهرست پرندگان حمایت شده قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است. از مهمترین عوامل تهدید کننده این پرنده

Haliaeetus leucoryphus عقاب دريايي يالاس Pallas`s Fish Eagle (Pallas Sea Eegle)

تركى: پالاس قارتالى، كردى: هەلودى دەريايى پالاس

Morphological characteristics: 76-84 cm length and 200-250 cm wingspan. An eagle similar to White-tailed Eagle H. albicilla but a little smaller with long deep bill, thin elongated head, and rather long neck. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult bird distinguished by dark brown body, whitish head and neck, rufous mantle, and dark tail with broad white base. Juvenile distinguished from adult by grey-brown head and body, conspicuous white bar on median under wing-coverts, white bases to inner primaries, and an entirely black tail.

Biological characteristics: Prefers lowland lakes, rivers, and wetlands with ample fish. Flight with rather rapid wing-beats. Soars with wings stretched parallel to body level. Feeds mainly on fish, able to catch fish or other food item either from ground or water surface during flight. In winter, when fish scarce, feeds on water-birds, carrion, and sometime offal. Occasionally, chases other large predatory birds, attempting to steal prey.

Distribution and abundance: Formerly a regular winter visitor to south Caspian region, Sistan and Persian Gulf coast from Iraq border east to Baluchestan, but only four records of single birds since 1970 at Miankhaleh (Mazandaran), Anzali wetland (Gilan), Khor-e Gowatr (Baluchestan), and Minab (Hormozgan).

Conservation status: Globally has been listed as Vulnerable (VU) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values. The most important factors internationally threatening this species include destruction and loss of habitats often due to drainage for agricultural usage and development of cities and villages, reduction of nesting and roosting sites and decrease in habitat quality due to deforestation around wetlands, pollution of wetlands with pesticides and industrial effluents which results in reduction of breeding success and decrease in populations, decrease in food sources caused by bird hunting and overfishing.

Golden Eagle

تركى: قارا قوش، كردى: پەركوور، لرى: الو

Morphological characteristics: 75-88 cm length and 204-220 cm wingspan. The largest eagle in Iran with long straight wings, extended primaries forming long fingers, and long tail. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult bird with dark brown upperparts, golden brown nape contrasting sharply with dark throat, brownish cream to brownish yellow middle wing-coverts which show as a light band on wings. Underparts dark to pale brown, edge of underwing and tips of tail long and dark in colour. Juvenile similar to adult, showing dark brown body and yellow cap and nape, tail white with broad black tip and large white patches at bases of inner primaries, visible from above and especially below.

Biological characteristics: Prefers high mountains, hills, and lowland forest, venturing to nearby steppe and wetlands to feed. Flight powerful and graceful with strong wing-beats. Soars in great circles with wings at same level as body. Usually solitary or in pairs. Soars on thermals in search of food or perches on cliffs or tall trees with a good view of surrounding areas. Feeds mainly on mammals, birds, sometimes reptiles, fishes and their carrion. Flies usually at low height to catch prey and grips prey with a sudden fast swoop. Breeding starts early February to early May. Monogamous. Nest made of thick sticks and twigs covered with leafy branches, built on rock-ledges, cliffs, or trees. Usually reuses previous nest, adding some new material to it, increasing the height of nest to several meters. Pairs often have several nests in territory and use them alternately. chestnut-red, and pale grey spots, 76.7×59.4 mm in size. Eggs hatch after 43-45 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fed bill-to-bill by female parent. Able to feed on food carried to nest-rim after 30 days. When two chicks present, smaller one often receives little food and is defeated. Fledging period 65-70

Usual clutch 2, rarely 1-3, short semi-oval white eggs mottled with brown, days though not able to fly well until 20 days later. Distribution and abundance: A widespread, but not numerous, resident of mountainous areas of northern and western Iran. Also Seen in Kerman highlands and Bazman Mountains in

Conservation status: Listed in endangered species of Iran and is of conservation

values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۷۵ تا ۸۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۲۰۴ تا ۲۲۰ سانتی متر است. بزرگترین عقاب ایران با بالهای بلند و گسترده، شاهپرهای اولیهٔ گسترده شبیه به انگشتانی بلند و رو به بالا و با دم بلند است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ روتنه قهوهای تیره، تارک سر و پس گردن قهوهای طلایی و پوشپرهای میانی بالها کرم تا زرد مایل به قهوهای است که تشکیل نواری روشن روی بالها میدهد. زیرتنه قهوهای تیره تا روشن، لبه بالها در زیر همچنین انتهای دم بلندش تیره رنگ است. پرندهٔ نابالغ شبیه به پرندهٔ بالغ ولی رنگ عمومی بدن قهوهای تیره است و تارک و پس سر زرد مایل به قهوهای دارد. قاعدهٔ شاهپرهای اولیه و ثانویه در زیر بالها لکه سفیدی دارند که در پرواز به خوبی دیده می شود. دم نیز سفید و نوار سیاهی در انتها دارد. ویژگیهای زیستی: در کوهستانهای مرتفع، تپه ماهورها، استپها، جنگلها و تالابهای واقع

در مناطق پست به سر میبرد. پروازی قدرتمند

و باشکوه با بالزدنهای قوی دارد. با بالهایی هم سطح بدن در دوایری بزرگ بال بازوروی می کند. اغلب به تنهایی یا جفت دیده می شود. در طول روز مسافت زیادی را در جستجوی طعمه بال بازروی می کند و گاهی ساعتها روی صخره یا درختی بلند که دید خوبی به اراضی پیرامون داشته باشد، مینشیند. بیشتر از پستانداران، پرندگان و گاهی خزندگان، ماهیها و یا لاشهٔ آنها تغذیه می کند. برای شکار معمولاً در ارتفاع پایین پرواز می کند و با یک شیرجهٔ ناگهانی و سریع طعمه را با چنگالهای خود صید می کند. جوجه آوری از اواسط بهمن تا اواسط اردیبهشت آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای بسیار بزرگ و حجیم از شاخههای ضخیم و ترکههای چوب با پوششی از شاخههای برگدار است که آن را در بیرونزدگیهای صخرهای، لبه پرتگاهها و یا روی درختان بنا می کند. معمولاً آشیانه سالهای قبل را بازسازی و ترمیم می کند و هر سال مواد جدیدی به آنها می افزاید که ممکن است ارتفاع آشیانه را به چند متر هم برساند. جفتها اغلب در قلمرو خود چندین آشیانه دارند و در سالهای مختلف به طور متناوب از آنها استفاده می کنند. معمولاً دو و به ندرت یک تا سه تخم نیمه بیضی کوتاه، به رنگ سفید، با خالها و لکههای قهوهای، قرمز بلوطی و خاکستری کمرنگ و به ابعاد ۷۶٬۲ × ۷۶٬۷ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۴۳ تا ۴۵ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در ابتدا از طریق منقار به منقار توسط پرنده ماده تغذیه می شوند و معمولاً جوجه کوچکتر در رقابت با جوجه بزرگتر در ربودن غذا از مادر شکست خورده و تلف میشود. جوجهها پس از ۳۰ روز قادرند تا بدون کمک مادر از غذای آورده شده به آشیانه تغذیه کنند. پرورش جوجهها ۶۵ تا ۷۰ روز طول می کشد ولی همچنان تا حدود ۲۰ روز پس از آن قدرت پرواز چندانی ندارند.

پراکنش و فراوانی: به صورت گسترده مقیم مناطق کوهستانی نواحی شمال و غرب کشور است و از نواحی جنوب شرقی تا بلندیهای استان کرمان و کوه بزمان در استان سیستان و بلوچستان نیز

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان در معرض خطر انقراض ایران قرار دارد و دارای ارزش

Family: Accipitridae

فانواده: قوش ها

Įŧ

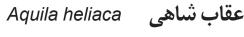

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۷۲ تا ۸۳ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۹۰ تا ۲۱۰ سانتیمتر است. عقابی درشت جثه که شباهت زیادی به «عقاب طلایی» دارد. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ با روتنه قهوهای مایل به سیاه، سر و پس گردن زرد روشن تا مایل به سفید و لکههای سفید در شانهها قابل تشخیص است. زیرتنه و پوشپرهای میانی بالها تیره و شاهپرها پرواز روشنتر دیده میشود. دم خاکستری و نوارهای عرضی فشرده و یک نوار پهن سیاه در انتها دارد. پرندهٔ نابالغ قهوهای روشن مایل به زرد است، دم تیره با یک نوار نازک سفید در انتها و شاهپرهای اولیه و ثانویهٔ تیره با یک لکهٔ روشن مشخص در وسط آن دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: از نواحی کوهستانی دوری میکند و اغلب در درختزارهای باز، استیها، علفزارها، تالابها و گاهی مزارع دیده میشود. معمولاً و حتی در زمان مهاجرت، پرندهای منزوی است. پروازی سنگین با بالزدنهای به نسبت نرم و بالبازرویهای پراکنده دارد. در زمان پرواز یا از محل نشیمنگاه به طعمه حملهور می شود. از پستانداران کوچک تا متوسطجته و نیز از پرندگان و خزندگان تغذیه می کند. در زمان مهاجرت و در سرزمینهای زمستان گذرانی لاشهخواری هم می کند. جوجهآوری از اوایل فروردین در جنگلهای پهنبرگ واقع در نواحی پست، درختزارهای باز یا حواشی تالابها آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهٔ بزرگی از ساقهها و شاخههای بزرگ مملو از ترکهها و برگهای سبز، علوفهٔ نرم و کرک و پر است که آن را روی درختان بلند و گاهی تک درختان در مزارع بنا می کند. اغلب آشیانه سالهای قبل را بازسازی و ترمیم می کند و هر سال مواد جدیدی به آنها می افزاید. معمولاً دو تا سه تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید مات یا نخودی رنگ پریده با خالها و لکههای کوچک و پراکنده قهوهای، ارغوانی و خاکستری و به ابعاد ۵۷ × ۷۳ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها در حدود ۴۳ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و از طریق منقار به منقار تغذیه میشوند. پرورش جوجهها ۶۵ تا ۷۷ روز طول می کشد.

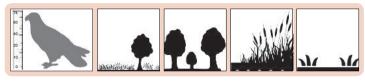
پراکنش و فراوانی: به تعداد اندک در جنگلهای خزری در مرکز و شرق البرز جوجه آوری و بیشتر در جلگههای خزری، تالابهای بزرگ در نواحی مرکزی کشور تا استان خوزستان، سواحل خلیج فارس و جنوب استان سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند. همچنین در بهار و پاییز به صورت مهاجر عبوری در آذربایجان دیده می شود.

تجارت بین المللی گونههای در معرض انقراض (CITES) قرار دارد. در ایران نیز جزء پرندگان در معرض خطر انقراض معرفی شده و دارای ارزش حفاظتی است. کاهش و تخریب زیستگاههای جوجه آوری به علت فعالیتهای جنگلداری متمرکز، کاهش مکان ساخت آشیانه به واسطه قطع بی رویهٔ درختان بومی در نواحی پست، کاهش طعمه (به ویژه «سنجاب زمینی») به دلیل تغییر کاربری اراضی در زیستگاههای تغذیهای، برداشت تخمها و جوجهها از آشیانه و تجارت غیرقانونی این پرنده توسط انسان و همچنین کاهش اندازه جمعیتها ناشی از شکار غیرقانونی، مسمومیت با آلایندههای سمی و برخورد با خطوط انتقال برق از مهمترین عوامل تهدید کننده برای این پرنده در مقیاس بینالمللی محسوب میشود.

Eastern Imperial Eagle

تركى: شاه قارتالى، كردى: هه لو

Morphological characteristics: 72-83 cm length and 190-210 cm wingspan. A bulky eagle greatly similar to Golden Eagle A. chrysaetos. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult bird distinguished by black-brown upperparts, grey-white cap and nape strongly contrasting with black throat, and evident white spots on shoulders. Also shows black-brown underparts and median coverts; flight-feathers grey (no obvious wing bar across coverts, in contrast to Golden Eagle). Tail grey with close grey bars on base and middle portion. Juvenile entirely pale buff with dark streaking, apart from uniform buff thighs and under tail-coverts; greater upper and under wingcoverts black with white line along tips; secondaries and broad tips of primaries black, contrasting with light grey innermost primaries; tail closely barred buff and dark brown, almost white on tip.

Biological characteristics: Prefers open woodlands, steppes, grasslands, wetlands, and sometimes farmlands; avoids mountains. Usually solitary even on migration. Flight heavy with regular wing-beats and irregular soaring. Seizes prey by swoop from perch or after low-altitude soaring. Feeds on small to medium-sized mammals, birds, and reptiles. A scavenger on migration or in wintering sites. Breeding starts from mid-March, favouring forests in lowlands, open woodlands, or wetland margins. Monogamous. Nest a large structure of stems, branches, green leaves, and grass, built on tall tree in forest, in copse, or isolated tree in open country. Usual clutch 2-3 short oval dull-white or pale buff eggs with small and scattered brown, purple, and grey spots, 73×57 mm in size. Eggs hatch after 43 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill to bill by female parent. Fledging period 65-77 days.

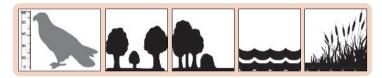
Distribution and abundance: A scarce breeding bird in Caspian forests of central and eastern Alborz, east to northern Khorasan. A widespread winter visitor in rather small numbers to the Caspian lowlands and in large wetlands in central Iran south to Khuzestan, the Persian Gulf coasts, and southern Baluchestan. Also seen as a passage migrant in Azarbaijan.

Conservation status: Globally has been listed as vulnerable (VU) in IUCN red list and also listed in CITES Appendix I. Also concerned as endangered species in Iran and is of conservation values. The most important factors internationally threatening this species include loss of breeding habitats due to intensified forestry, reduction of nesting sites due to local deforestation, decrease in prey (especially Yellow Ground Squirrel Spermophilus fulvus) because of alteration of feeding habitat, nest robbing, illegal trade and hunting, poisoning with toxic pollutants, and electrocution by powerlines.

عقاب خالدار بزرگ (عقاب تالابی) Aquila clanga **Greater Spotted Eagle**

تركى: خالى قارتال، كردى: هه لوى زهلان، كيلانى: خوخارعقاب، سيستانى: به رو

Morphological characteristics: 65-72 cm length and 155-182 cm wingspan. A medium-sized eagle, rather similar to Lesser Spotted Eagle A. pomarina. There is some evidence of hybridization between this species and Lesser Spotted Eagle. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult entirely black-brown, usually except for a narrow white rump and, occasionally, small white bases to innermost primaries; flight-feathers from above darker than upper wing-coverts, but from below paler than under wing-coverts. Wings broader than in Lesser Spotted. The seven primaries at the edge of wing look like separated fingers. Juvenile basically coloured as adult but greater and median coverts, longer scapulars, and tertials each with large white drop on tip, forming white stripes on

Biological characteristics: Prefers wetlands, wide rivers, and freshwater lakes, also visiting nearby woodlands. Flight powerful with rather heavy wing-beats, heron-like; wings arched and held below level of body when soaring. Takes prey from perch or in flight after sudden swoop. Feeds mainly on small mammals, birds, reptiles, amphibians, fish, and sometimes large insects. Breeding starts early April to early May in valleys with trees and woodlands near water. Monogamous. Nest a small structure of branches and sticks with some grasses and leaves as lining; usually reuses old nests after adding new material. Usual clutch 2, sometimes 1-3, short semi-oval greyish eggs mottled with brown or grey,67.5 × 54mm in size. Eggs hatch after 42-44 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fledging period 60-65 days, but chicks remain in nest vicinity for another 20 days.

Distribution and abundance: A regular winter visitor to the south Caspian region, Khuzestan, Fars, and Sistan-Baluchestan. Sometimes accidentally seen in other wetlands to southern Baluchestan. A small number, especially juveniles, oversummer in south Caspian region and Azarbaijan. Breeding in Iran

Conservation status: Globally has been listed as vulnerable (VU) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values. key threatening factors include disturbance or habitat destruction due to human activities and hunting, decrease in populations as a result of deforestation and wetland drainage, and habitat fragmentation due to afforestation and wetland drainage. In Eastern Europe, intensified agriculture and the abandonment of traditional floodplain management have reduced habitat quality. Birds are intolerant of permanent human presence in their territories. Also deliberate and accidental poisoning due to pollutant release to wetlands results in population decrease.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۶۵ تا ۷۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۵۵ تا ۱۸۲ سانتی متر است. عقابی متوسطجته که شباهت زیادی به «عقاب خالدار کوچک» دارد و شواهدی از آمیختگی دو گونه وجود دارد. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ، روتنه قهوهای تیره است. شاهپرهای اولیه و ثانویه تیرهتر از پوشپرهای روی بالها و در سطح شکمی روشنتر از پوشپرهای زیر بالها دیده میشوند. همچنین در پوشپرهای روی دم و در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه در زیر بالها لکه سفیدی وجود دارد. هفت شاهپر اولیه در نوک بال، شبیه انگشتانی جدا از هم به نظر می آیند. در پرندهٔ نابالغ بدن قهوهای تیره است و خالهای سفید مشخصی در روتنه دارد که به شکل نوارهای سفیدی در روی بالها گسترش یافته است.

ویژ گیهای زیستی: به زیستگاههای حاشیه پیکرههای آبی وابستگی دارد و اغلب در درختزارهای اطراف تالابها، رودخانههای وسیع و دریاچههای آب شیرین بسر میبرد. پروازی قوی با بالزدنهای ت سنگین دارد. در زمان پرواز یا از محل نشستن روی درخت طعمه خود را جستجو کرده و با یک شیرجهٔ سریع به آن حمله ور می شود. بیشتر از پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان، دوزیستان، ماهیها و تا حدودی حشرات بزرگ تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط فروردین تا اواسط اردیبهشت در درههای دارای درخت و یا درختزارهای اطراف پیکرههای آبی آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای کوچک و کمعمق متشکل از شاخهها و سرشاخهها است؛ که آن را روی درختان بنا می کند و درونش را با کمی علوفه و برگ می پوشاند. اغلب آشیانه سالهای قبل را بازسازی و ترمیم می کند و هر سال مواد جدیدی به آن می افزاید. معمولاً دو و گاهی یک تا سه تخم نیمه بیضی کوتاه، متمایل به خاکستری، گاهی پوشیده از خالهای قهوهای یا خاکستری و به ابعاد ۵۴ × ۶۷٫۵ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۴۲ تا ۴۴ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در حدود ۶۰ تا ۶۵ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا حدود ۲۰ روز پس از آن همچنان در نزدیکی آشیانه باقی میمانند.

پراکنش و فراوانی: به طور منظم در تالابهای نواحی جنوبی دریای خزر و استانهای خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی می کند. گاهی به طور اتفاقی در دیگر تالابهای کشور تا نواحی جنوبی بلوچستان دیده میشود. هرساله تعداد اندکی از این پرنده در تابستان در نواحی جنوبی دریای خزر و آذربایجان باقی میمانند که بیشتر نابالغها هستند. جوجهآوری این پرنده در

6

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۶۰ تا ۶۵ سانتی متر و گسترد کی بالها ۱۳۴ تا ۱۵۹ سانتی متر است. عقابی متوسط جثه با بدن قهوه ای تیره است و شباهت زیادی به «عقاب خالدار بزرگ» دارد و شواهدی از آمیختگی این دو گونه در دست است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ

بالغ روتنه قهوهای تیره دارد و لکهٔ سفید مشخصی در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه روی بالها دیده می شود. بر خلاف «عقاب خالدار بزرگ»، شاهپر اولیهٔ شماره هفت بسیار کوچک است، پوشپرهای زیر بالها روشنتر از شاهپرهای اولیه و ثانویه به نظر می رسد و دو لکهٔ سفید در قاعدهٔ شاهپرهای اولیه دارد. معمولاً روی پوشپرهای دم، لکهٔ سفید مشخصی دیده می شود. پرندهٔ نابالغ بدن قهوهای تیره دارد، سر رنگ پریده تر و اغلب همراه با لکهٔ بزرگی به رنگ نارنجی قهوهای در پس سر دیده می شود. همچنین نارنجی قهوهای در پس سر دیده می شود. همچنین

در سطح پشتی، خالهای سفید کوچکتر و کمتری نسبت به نابالغ «عقاب خالدار بزرگ» دارد. ویژگیهای زیستی: جنگلها، درختزارهای وسیع، مناطق پُردرخت در مجاورت علفزارهای باز، علفزارهای مردابی، دشتهای سیلابی و تالابها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. نسبت به «عقاب خالدار بزرگ» وابستگی کمتری به زیستگاههای حاشیه پیکرههای آبی دارد. به تنهایی یا در دستههای کوچک و در زمان مهاجرت در دستههای متوسط دیده میشود. نسبت به عقابهای دیگر سریعتر پرواز می کند و سبکبالتر از «عقاب خالدار بزرگ» است. در زمان پرواز یا از محل نشیمنگاه روی درخت، طعمه خود را جستجو می کند و با یک شیرجه سریع به پرواز یا از محل نشیمنگاه روی درخت، طعمه خود را جستجو می کند و با یک شیرجه سریع به پرندگان، خزندگان، دوزیستان، ماهیها و تا حدودی از حشرات بزرگ تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط فروردین تا اواخر اردیبهشت در درختزارها، حاشیه جنگلها و به ندرت در نزدیکی آب آغاز میشود. تک همسر است. آشیانهاش تودهای از ساقهها و شاخههای درختان است که آن را روی درختان بزرگ بنا می کند و درونش را با علوفه و برگ میپوشاند. اغلب آشیانهٔ سالهای را بازسازی و ترمیم می کند و درونش را با علوفه و برگ میپوشاند. اغلب آشیانهٔ سالهای قبل را بازسازی و ترمیم می کند و هر سال مواد جدیدی به آنها می افزاید. معمولاً دو و گاهی یک تا سه تخم نیمه بیضی کوتاه، به رنگ سفید، با خالهای قهوهای مایل به قرمز و خاکستری و به ابعاد ۸ ۹۰۰ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۸ تا ۴۵ روز به خاکستری و به ابعاد ۸ ۹۰۰ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۸ تا ۴۵ روز به

اکستری و به ابعاد ۲۰۸۸ میلی متر می کدارد. تفریخ تحمها ۲۸ تا ۳۵ روز به طول می انجامد. معمولاً اولین جوجهای که سر از تخم در می آورد نسبت به دیگر تخمها رفتار تهاجمی دارد و آنها را به حاشیهٔ آشیانه رانده تا سرد و فاسد شوند و یا آنها را از آشیانه به بیرون می اندازد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. معمولاً جوجه بزرگتر جوجههای کوچکتر را تحمل نکرده و سرانجام آنها را می کشد، در حدود جوجههای کوچکتر را تحمل نکرده و سرانجام آنها را می کشد، در حدود می تا ۵۵ روزگی آشیانه را ترک می کند ولی تا حدود ۲۰ روز پس از آن همچنان در نزدیکی آشیانه باقی می ماند.

پراکنش و فراوانی: بهطور منظم در جنگلهای خزری تابستان گذرانی و احتمالاً جوجه آوری می کند و به ندرت در زمان مهاجرت در خارج از این ناحیه دیده می شود. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

عقابخالدار کوچک(عقابجنگلی) Lesser Spotted Eagle

تركى: كيچيك خالى قارتال، كردى: هەلۆنى خالخالى بچووك

Morphological characteristics: 60-65 cm length and 134-159 cm wingspan. A medium-sized eagle with brown plumage, closely similar to Greater Spotted Eagle *A. clanga*, and there is some reports of hybridization between the two species. Sexes similar with no seasonal variation. Adult has brown body and upper and under wing-coverts, contrasting slightly with blacker flight-feathers in good light and usually with a small but distinct white patch on basal part of inner primaries; also, often shows a narrow white rump patch. Differs from Greater Spotted Eagle by wing-coverts being paler than flight-feathers (opposite in Greater), and six rather than seven primaries projecting as separate fingers. Juvenile like adult, but greater and sometimes median upper wing-coverts each with white spot on tip (as juvenile Greater Spotted, but spots usually smaller and more restricted in number); also shows a rusty-yellow patch on nape, sometimes hard to observe.

Biological characteristics: Prefers marshy forests, extensive woodlands near open grassland, damp meadows, floodplains, and wetlands. Compared with Greater Spotted Eagle, less dependent on water. Usually solitary or in pairs, but occurs in medium-sized flocks on migration. Flight more rapid than other eagles, and wing-beats lighter than Greater Spotted Eagle. Searches for food from perch or while soaring, suddenly swooping to catch prey. Feeds mainly on small mammals, birds, reptiles, amphibians, fishes, and to some extent on large insects. Breeding starts early April to mid-May in woodlands or forest border. Monogamous. Nest a massive structure of branches and twigs, lined with dry grass and leaves, built on large trees and used for several years, with new material added every year. Usual clutch 2, sometimes 1-3, short semi-oval white eggs mottled variably with reddish brown and grey, 62.9×50.8 mm in size. Eggs hatch after 38-45 days. Usually 1st-hatched young very aggressive towards

later-hatched sibling(s), expelling them to nest-rim where they fall off, chill, or die from starvation. Chicks, semi-altricial and nidicolous, cared for and fed by female parent. 1st-hatched juvenile, intolerant of other chicks, destroys them and leaves nest after 50-55 days, remaining in nest vicinity for another 20 days.

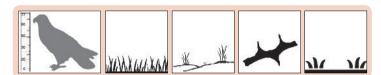
Distribution and abundance: A regular summer visitor in small numbers to the Caspian forests and probably breeds there. Rarely seen out of this area on migration.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

Steppe Eagle

تركى: بويوك قارا قارتال، كردى: هەلوّى بيابانى، سيستانى: باشه

Morphological characteristics: 67-86 cm length and 175-230 cm wingspan. A large eagle with long and broad wings and heavy bill. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult generally dark brown, somewhat paler below especially on throat, and blackish on lore; nape with rufous patch. Flight- and tail-feathers coarsely barred grey and black, with a broader black band along rear edge of wing and on tail-tip. In flight, upperparts often show pale patch on centre of back and small pale patch on base of primaries, underwing shows uniform blackish carpal patch. Juvenile paler grey-brown than adult on body without pale patch on nape; tail- and flight-feathers black with indistinct grey bars as adult, but without broad black band at rear edge; greater coverts, tail, and secondaries with broad and distinct white tips instead. In flight, plumage more variegated than in adult, upperparts showing grey-white patch on back, white band on rump, pale inner primaries contrasting with darker secondaries and outer primaries, and conspicuous white double wing-bar.

Biological characteristics: Favours dry open terrain with sparse cover of trees and scrub of steppe and semi-desert, mainly in lowlands or in hills, but also visits marshland and rubbish-dumps. Largely solitary but may form large groups during migration and roosting. Active flight powerful, with slow beats of slightly arched wings. Feeds mainly on small to medium-sized rodents, birds, reptiles, large insects, and sometimes carrion and waist. On migration and in winter quarters commonly gather in large numbers in arable fields to take disturbed vertebrates and large insects.

Distribution and abundance: A fairly common passage migrant all over Iran, a scarce winter visitor to Khorasan, the south Caspian region, Khuzestan, central Fars, Bushehr, and Sistan-Baluchestan, south to Persian Gulf coast.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

مناطق نیمهبیایانی تا بیابانی و کوهپایهها به سر میبرد. پرندهای تقریباً منزوی است ولی در زمان مهاجرت دستههای بزرگی تشکیل میدهد و به طور دسته جمعی در محلهای تجمع شبانه دیده میشود. پروازی قدرتمند با بالزدنهای آرام دارد. بیشتر از جوندگان کوچک تا متوسطجثه، پرندگان، خزندگان، حشرات بزرگ و گاهی از لاشهها تغذیه می کند. در زمان مهاجرت و در

سرزمینهای زمستان گذرانی در دشتهای با درختان پراکنده در دستههای بزرگی دور هم جمع شده و به تغذیه از مهرهداران و حشرات بزرگ میپردازند.

پراکنش و فراوانی: به صورت مهاجر عبوری در نواحی وسیعی از کشور دیده می شود و به تعداد بسیار اندک در نواحی خراسان، نواحی جنوبی دریای خزر و استانهای خوزستان، فارس، بوشهر و سیستان و بلوچستان تا سواحل خلیج فارس زمستان گذرانی می کند.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

Order: Accipitriformes

Family: Accipitridae

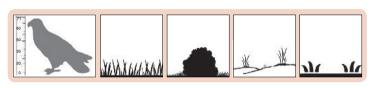
فانواده: قوشها

راسته : عقابشكلان

Aquila rapax

Tawny Eagle

تركى: قارا قارتال، كردى: هەڵۆى گەندومى

عقاب دشتي

Morphological characteristics: 65-77 cm length and 174-260 cm wing-span. A large eagle, quite similar in build and behaviour to Steppe Eagle *A. nipalensis*. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult largely greyish- or rufous-brown, with slightly paler head, paler streaks on underparts, and darker centres to upper wing-coverts; tail and flight-feathers with dark grey-brown to blackish tips, contrasting with light brown upper and under wing-coverts; a white patch visible on rump coverts. Rather smaller, bulkier, often paler, and with more variable colouration than Steppe Eagle; also, has rather larger head, lighter eye-ring, and no dark stripe at trailing edge of wing. Juvenile with lighter head and upperparts than adult, white stripe on both sides of wings, and a similarly-coloured distinct patch on rump.

Biological characteristics: Prefers steppe, arid sandy and rocky plains, and semi-deserts, covered with sparse shrub but mostly treeless. A rather solitary bird but may hunt in pairs. Sometimes scavenges around villages. Flight heavy, recalling Imperial Eagle *A. heliaca*. Usually seizes prey after swooping from perch or when soaring, but small prey taken while walking on ground. Food consists of small and medium-sized invertebrates, insects, and carrion; also, may steal prey of Steppe Eagle. Breeding starts mid-March. Monogamous. Nest a massive structure of branches, twigs, and sometimes animal bones, lined with soft grass and mammalian wool, built on ground, on low bush, or in stunted tree. Uses one nest for several years or uses several nests alternatively. Usual clutch 2, sometimes 1-3, short oval white eggs, either patterned light brown or non-patterned, 69 × 54 mm in size. Eggs hatch after 45 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Food carried to nest by male parent and chicks fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 76-85 days, but under parents' care and nourishment for another 42 days.

Distribution and abundance: A scarce resident of south-eastern Sistan-Baluchestan

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۶۵ تا ۷۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۷۴ تا ۲۶۰ سانتی متر است. نر و ماده همشکل (ماده است. عقابی به نسبت متوسط جثه و شبیه به «عقاب صحرایی» است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ با روتنهٔ قهوهای روشن در سر و شانهها و قهوهای تیره در نوک شاهپرها و پرهای دم قابل تشخیص است. پوشپرهای رو و زیر بالها نیز قهوهای روشن و در تضاد آشکار با شاهپرهای پرواز و پرهای دم هستند. همچنین لکهٔ سفیدی روی پوشپرهای دمگاه دیده میشود. نسبت به «عقاب صحرایی» اندکی کوچکتر، خپلتر، با رنگ آمیزی متغیرتر و اغلب رنگ پریدهتر، سرش اندکی بزرگتر، حلقهٔ دور چشمها روشنتر و فاقد نور تیره در حاشیهٔ بالها است. پرندهٔ نابالغ روتنه و سر روشنتر از پرندهٔ بالغ دارد و نوار سفیدی در زیر و روی بالها و لکهٔ مشخصی به همین رنگ روی پوشپرهای دمگاه دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: استپها و دشتهای خشک و نیمهبیابانی شنی و سنگی با پوشش گیاهی بوتهای ولی بیدرخت را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. پرندهای به نسبت منزوی است و به طور معمول به صورت جفت به شکار یا تغذیه میپردازد. گاهی نیز در کنار زبالههای اطراف روستاها دیده می شود. پروازی سنگین مانند «عقاب شاهی» دارد. شکارچی فعالی است و معمولاً هنگام بال بازروی یا از محل نشستن با یک فرود سریع به سوی طعمه خود هجوم می برد. همچنین با راه رفتن بر سطح زمین به جستجو و شکار طعمههای کوچک میپردازد. از انواع مهرهداران کوچک و متوسطجته همچنین حشرات و لاشهها تغذیه می کند. گاهی نیز طعمه «عقاب صحرایی» را می باید. جوجه آوری از اواخر اسفند در نواحی صخرهای و کوهستانی و یا مناطق باز دارای پوشش درختی اندک آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای بزرگ از شاخهها، ترکهها و گاهی استخوان جانوران است که آن را روی درختان، گاهی روی بوتههای کوتاه بنا می کند و درونش را با علوفه نرم، ساقههای خشک گندمیان و مو و پشم میپوشاند. جفتها اغلب در قلمرو خود چندین آشیانه دارند و در سالهای مختلف به طور متناوب از آنها استفاده می کنند. معمولاً دو و گاهی یک تا سه تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید، بدون طرح و یا همراه با لکههای قهوهای کمرنگ با نقطهها و لکههای قهوهای مایل به قرمز و به ابعاد ۵۴ × ۶۹ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۴۵ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۷۶ تا ۸۵ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی همچنان تا حدود ۴۲ روز پس از آن

سه تخم بیضی کوتاه، به رنگ سفید، بدون طرح و یا همراه با لکههای قهوهای کمرنگ با نقطهها و لکههای قهوهای مایل به قرمز و به ابعاد 84×89 میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها 84 روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود 87 تا 80 آشیانه را ترک می کنند ولی همچنان تا حدود 87 روز پس از آن توسط والدین مراقبت و تغذیه می شوند.

پراکنش و فراوانی: به صورت کمیاب مقیم نواحی جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

Circaetus gallicus

عقاب مارخور

Short-toed Eagle

تركى: ايلانچيل قارتال، كردى: هەلوّى پەنجە كورت

Morphological characteristics: 62-67 cm length and 185-195 cm wingspan. A medium-sized eagle with long broad wings, short neck, owl-like wide head (when roosting), small bill, and large yellow eyes. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult with dark brown head, neck, and upper breast, grey-brown upperparts, and noticeably white underparts and underwing, heavily barred or spotted black in most individuals. Also, primaries silvery-grey, not black as in many other large birds-of-prey; tail long, grey with three dark tail bands, and longish bare bluish grey legs. Distinguished from Osprey P. haliaetus and Common Buzzard B. buteo by tail bands and lack of dark spot under wing near carpal joints. Juvenile greatly similar to adult and hardly

Biological characteristics: Prefers rocky and stony arid areas, highlands, narrow open valleys fringed by forest, groves, plains with short shrubs, and stony cultivated areas used for cattle grazing. Flight slow with powerful wing-beats. Able to search for food for a fairly long time by soaring, but more often hovers above promising spot with wings above body and head and legs hanging down. Feeds mainly on snakes, lizards, small rodents, and chicks. Breeding starts early April to early June. Monogamous. Nest made of long thin branches covered with green leaves, built in tree and rarely on cliff ledge. Usual clutch a single short semi-oval to oval white egg, 57.8×73.5 mm in size. Egg hatches after 47 days. Chick, semialtricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent; able to leave nest after 60 days. Fledging period 70-75 days.

Distribution and abundance: A summer visitor to the south Caspian region, Azarbaijan, northern Khorasan, the Zagros mountains and the highlands of Kerman. Also recorded as a passage migrant in many regions of Iran.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۶۲ تا ۶۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۸۵ تا ۱۹۵ سانتی متر است. از عقابهای متوسطجثه با بالهای بلند و وسیع، گردن کوتاه، سر پهن شبیه به جغد (در هنگام استراحت)، منقار کوچک و چشمان زرد رنگ است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ، گلو و بالا سینه قهوهای تیره، زیرتنه و زیر بالهای به طور مشخص سفید همراه با چندین نوار خالهای تیره رنگ دارد. البته در برخی افراد این لکه قهوهای تیره و خالهای نواری شکل دیده نمی شود. روتنه قهوهای و شاهپرهای اولیه خاکستری نقرهای، دم باریک و بلند با سه نوار عرضی تیره، تارسوس فاقد پر و انگشتان پاها خاکستری مایل به آبی است. از «عقاب ماهیگیر» و سارگپهها به واسطهٔ فقدان لکهٔ تیره در سطح زیر بالها (در ناحیه مچها) و نیز نوارهای عرضی دم تمیز داده می شود. پرندهٔ نابالغ تا حد زیادی شبیه به پرندهٔ بالغ و تشخیص آن دشوار است.

ویژگیهای زیستی: نواحی خشک سنگی و صخرهای، کوهستانها و درههای تنگ، حواشی جنگلها، بیشهزارها و دشتهای باز و وسیع با بوتههای کوتاه و زمینهای بایر یا نیمه کشت شده دارای خار و خاشاک با درختان پراکنده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی آرام با بال زدنهای قوی دارد. قادر است تا با درجابال زنی مدتی به نسبت طولانی را به جستجوی غذا بپردازد. بیشتر از مارها و مارمولکها و همچنین از جوندگان کوچک و جوجه پرندگان تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط فروردین تا اواسط خرداد در درختزارهای باز آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش را که تودهای از سرشاخههای بلند و باریک است، روی درختان و به ندرت در لبه صخرهها بنا می کند و درونش را با برگهای سبز می پوشاند. یک تخم بیضی کوتاه تا نیمهبیضی کوتاه، تا حدی صیقلی، به رنگ سفید و به ابعاد ۵۷۸ × ۵۲٫۵ میلی متر می گذارد. تفریخ تخم ۴۷ روز به طول می انجامد. جوجه در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین است. در حدود ۶۰ روزگی آشیانه را ترک می کند و در ۷۰ تا ۷۵ روزگی پرواز می کند.

پراکنش و فراوانی: تابستانها در نواحی جنوبی دریای خزر و گاهی در آذربایجان، شمال خراسان، رشته کوههای زاگرس و ارتفاعات استان کرمان مشاهده می شود. همچنین به صورت مهاجر عبوری در بسیاری از مناطق ایران دیده شده است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

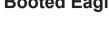

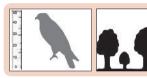
Hieraaetus pennatus

Booted Eagle

تركى: لووتى آياخ قارتال، كردى: هدلوّى لاق تووكن

عقاب پر یا

Morphological characteristics: 45-53 cm length and 100-121 cm wingspan. A small eagle similar to Common Buzzard *B. buteo* in size and build, but distinguished by longer tail and narrower head, tail, and wings. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Identification hampered by occurrence of several morphs. Adults of all morphs show brown upperparts with narrow white U-mark on upper tail-coverts, paler cap contrasting with darker face, white spot on leading edge of wing near body ('head-lights'), pale bar across median upper wing-coverts, light panel on spread wing formed by pale innermost primaries, feathered legs, and two distinct white spots at base of neck. Pale morph has white underparts and under wing-coverts, with scattered dark spots, contrasting sharply with dark flight-feathers. Dark morph has blackbrown underparts. Juvenile like adult, but separable by eye colour: yellow to light brown in adult, darker brown in juvenile.

Biological characteristics: Prefers dry open forests, woodlands, rocky meadows, and moorlands with scattered trees. Flight swift and agile, spends a lot of time flying either above woodlands searching for prey or above nesting sites to perform display flight. Feeds mostly on mammals, small to medium-sized birds, lizards, and sometimes insects, taken from ground or trees. Breeding starts early April to early May. Monogamous. Nest a flat massive structure of branches and twigs lined with green leaves, built in trees, but sometimes on cliff ledges or crags. Usual clutch 2, sometimes 1, oval to semi-oval white eggs mottled with brown, 44.3×55 mm in size. Eggs hatch after 35-38 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 50-55 days, but remain under parents' care for a few more days.

Distribution and abundance: A summer visitor to south Caspian forests, highlands of Azarbaijan and Zagros; probably breeds there as well. A small number winter in lowlands of Hormozgan and Sistan-Baluchestan. Occasionally seen on passage in northern and eastern Iran.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۵ تا ۵۳ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۲۰ تا ۱۲۱ سانتی متر است. عقابی کوچک جثه که در اندازه و ریخت، شباهت زیادی به سارگیهها دارد ولی با دم بلندتر و سر و

بدن و بالهای باریکتر قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل (ماده

Ęz

Casplan Soa

3

۱۳۵

Hieraaetus fasciatus عقاب دو برادر

Bonelli's Eagle

تركى: دوشان جيل قارتال، كردى: ههلوّى دووبرا

Morphological characteristics: 65-72 cm length and 150-180 cm wingspan. A medium-sized eagle with rather long, broad, and pointed wing, and long neck and tail. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult bird with dark grey-brown upperparts and upper wing-coverts, a whitish triangular patch on mantle, and dark flight-feathers with indistinct paler barring. Tail grey with wide dark terminal band. Dark well-streaked cap extends down to below eyes. Underparts white with pronounced dark streaking and heavily barred thighs; in flight, distinguished by the contrast between white belly, dark under wing-coverts, and grey flight-feathers and remiges. Juvenile much paler, well-streaked buff and grey-brown on upperparts and on sides of head and neck, and cinnamon with faint dark streaking on underparts and under wingcoverts, tail light brown-grey with close and narrow dark bars, flight-feathers also closely barred, ground-colour almost white on inner primaries and bases of outer primaries, grey on tips of primaries and on secondaries; dark greater under wing-coverts often form dark bar across underwing. Sub-adults like adult but underparts buff with pronounced dark streaking and tail- and flight-feathers with finer and closer barring. First with rufous-buff underparts and under wingcoverts and no broad terminal band on tail. Gradually, underparts turn dark brown and short white longitudinal streaks as well as wide tail band appear. Also under wing-coverts darken, making contrast with flight-feathers more noticeable.

Biological characteristics: Prefers highlands and rough arid hills especially deep rocky valleys with shrub and scattered trees, but individuals or pairs may search for prey up to 50 km away from breeding site, venturing into arid and semi-arid steppe, open parkland, and cultivated terrain. Flight swift and powerful, resembling large falcon, soaring faster than other eagles. Bold and agile during hunt, seizing medium-sized mammals and birds up to size of rabbits and partridges, and more rarely reptiles. Most preys taken on ground but able to catch flying birds (especially when these start flying). Breeding starts early February to early April. Monogamous. Nest an untidy cup of large branches, lined with leafy twigs, built on rock ledges, in fissures of crags, or in trees. May reuse old nests by adding new material. Usual clutch 2, sometimes 1 and rarely 3, short semi-oval white eggs with brown patterns or light purple spots, 69×54 mm in size. Eggs hatch after 37-40 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fledging period 60-65 days, remaining in nest vicinity for another 56 days.

Distribution and abundance: A scarce breeding bird throughout the arid and semi-arid hills of southern and eastern Iran, from foothills of western Zagros in Kermanshah and Lorestan through southern Zagros and Kerman highlands to the hill ranges of north-east of Iran from eastern Alborz to Afghanistan border. Also some records available of this species in central and southern Iran in

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۶۵ تا ۷۲ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۵۰ تا ۱۸۰ سانتیمتر است. عقابی متوسطجثه با بالهای به نسبت بلند و پهن و دم بلند است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ تارک سر، پس گردن و گونهها تیره است که تا زیر چشمها امتداد می یابد. روتنه، قهوهای تیره همراه با یک لکهٔ سفید مشخص دیده می شود. شاهپرهای پرواز تیره و پوشپرهای روی بالها قهوهای تیره است. دم خاکستری و یک نوار پهن تیره در انتها دارد. زیرتنه سفید براق همراه با رگهرگهٔ طولی کوتاه تیره است و در پرواز تضاد رنگی شدید بین سفیدی شکم، سیاهی پوشپرهای زیر بالها و رنگ خاکستری شاهپرها سبب تشخیص آن می شود. در پرندهٔ نابالغ در ابتدا زیرتنه و پوشپرهای زیر بالها به رنگ زرد خرمایی و دم فاقد نوار پهن انتهایی است. با افزایش سن پرنده، اندکاندک رنگ زیرتنه به قهوهای تیره می گراید و رگهرگهٔ طولی کوتاه و سفید رنگی در زیرتنه و نوار پهنی در انتهای دم ظاهر می شود. همچنین پوشپرهای زیر بالها تیرهتر شده و تضاد رنگی بین آنها و شاهپرهای پرواز بیشتر نمایان میشود.

ویژگیهای زیستی: کوهستانها و تپههای خشک و ناهموار به ویژه درههای صخرهای عمیق با بوتهها و درختان پراکنده را به عنوان زیستگاه بر می گزیند و در استپهای خشک و نیمهخشک، بوتهزارهایی

با درختان پراکنده و حاشیه مزارع به شکار می پردازد. اغلب در گسترهٔ خانه یا قلمرو جوجه آوری تا شعاع حداکثر ۵۰ کیلومتر همراه با جفت خود پرواز می کند. پروازی سریع و قدرتمند شبیه به یک شاهین بزرگ و بالبازرویهایی سریعتر از سایر عقابها دارد. در شکار پرندهای جسور و چابک است و با سرعت زیاد به طعمههای خود شامل پستانداران متوسطجثه مانند خرگوش، پرندگان (به ویژه کبک) و به ندرت خزندگان حمله می کند. اغلب طعمههای خود را روی زمین صید می کند اما قادر است پرندگان در حال پرواز (به ویژه زمانی که از سطح زمین به پرواز در می آیند) را نیز صید کند. جوجهآوری از اواسط بهمن تا اواسط فروردین آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای از ساقهها و شاخههای کلفت درختان است که آن را در لبه بیرونزدگیهای صخرهای و پرتگاهها و یا روی درختان بنا می کند و درونش را با شاخههای برگدار می پوشاند. اغلب آشیانه سالهای قبل را بازسازی و ترمیم می کند و هر سال مواد جدیدی به آنها میافزاید. معمولاً دو، گاهی یک و به ندرت سه تخم نیمهبیضی کوتاه، به رنگ سفید، با اندک لکهها و خالهای قهوهای و بنفش کمرنگ و به ابعاد ۵۴ × ۶۹ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۷ تا ۴۰ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۶۰ تا ۶۵ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا حدود ۵۶ روز پس از آن همچنان در نزدیکی آشیانه باقی می مانند. پراکنش و فراوانی: به صورت جوجهآور کمیاب در سراسر نواحی کوهستانی و تپههای صخرهای لخت خشک و نیمهخشک جنوب کشور از دامنههای غرب زاگرس در استان لرستان تا جنوب زاگرس، ارتفاعات استان کرمان و نواحی تپهای شمال شرق از شرق البرز تا مرز افغانستان حضور دارد. همچنین گزارشهایی از مشاهده این پرنده در فصل زمستان در نواحی مرکزی و جنوب کشور وجود دارد.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

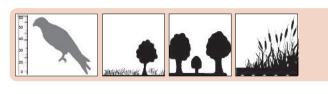
136

Milvus milvus

کورکور حنایی

Red Kite

تركى: قزل چالاغان، كردى: كوولاره خەنەيى، كيلانى: الوغ - حاج حاجيه الوغ

Morphological characteristics: 60-66 cm length and 175-195 cm wingspan. A medium-sized bird-of-prey with long angular wings and deeply forked tail. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult with pale head, reddish brown upperparts and tail, dark flight-feathers, and rufous underparts; finely streaked black on nape, breast, and belly. Underwing primaries white with black tips, contrasting with rufous underparts. Juvenile resembles adult, but head darker buff and rufous underparts with pale buff streaks, not black.

Biological characteristics: Prefers open forests and grassy fields in mountains and woodland as breeding habitat; in winter, occurs in small flocks in lowland plains, wetlands, pastures, or cultivated fields, provided with some trees or copses for resting and sleeping. A solitary bird when hunting, though congregating in large flocks when food abundant, flocks gather also on roosting sites. Usually avoids rainy, snowy, foggy, and stormy regions as well as insecure areas due to human activities, remaining in one suitable habitat for a long time. Flight graceful with slow and powerful wing-beats; often flies with angular wings decurved at carpal joints. Spends most of day flying. An agile hunter, even able to prey on flying birds. Forages for prey in grasslands bordering dense woodlands, ploughed fields, and moorlands, where sparse vegetation allows soaring, flying close to ground (like Harriers *Circus*), and swooping; also able to forage by hovering. Feeds on various small mammals, birds, reptiles, amphibians, and insects such as grasshoppers and beetles. Also scavenges and feeds on carrion and garbage.

Distribution and abundance: In the past, frequently observed in breeding season in Gilan, mostly in mountains or along mountain-foot, and likely bred in those years. At present, a scarce winter and passage migrant to the south Caspian region and western Alborz mountains. Also one individual recorded in east of Tehran.

Conservation status: Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۶۰ تا ۶۶ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۷۵ تا ۱۹۵ سانتی متر است. پرندهٔ شکاری متوسطجنه با بالهای بلند و زاویه دار و دم دو شاخه است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ سر و گردن تقریباً سفید است و رکه رگهٔ سیاه رنگی در تارک و پس سر دارد. روتنه و دم قهوه ای مایل به قرمز و شاهپرهای پرواز تیره دیده می شود. زیر تنه خرمایی همراه با رگهرگهٔ سیاه در سینه و شکم است. شاهپرهای اولیه در زیر بالها سفید و نوک آنها سیاه است و در تضاد با رنگ خرمایی زیر تنه جلب توجه می کند. پرندهٔ نابالغ شبیه به پرندهٔ بالغ ولی نسبت به آن کمرنگتر است و سرش نخودی دیده می شود.

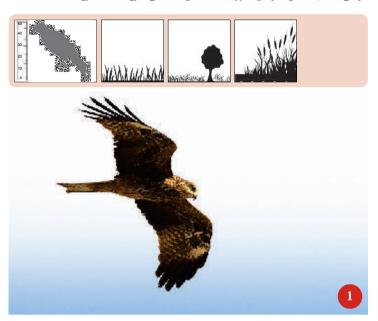
ویژگیهای زیستی: جنگلهای باز و درختزارهای تنک را به عنوان زیستگاه برمیگزیند و زمستانها در دستههای کوچک در دشتهای پست، چمنزارها و اطراف تالابها و در مکانهایی با مواد غذایی فراوان دیده می شود. پرنده ای منزوی است و معمولاً با دوری از مناطق بارانی، برفی، دارای مه و باد شدید و نیز مناطق ناامن، از یک زیستگاه مطلوب به مدت طولانی استفاده می کند. پروازی با شکوه و قدرتمند با بال زدنهای آرام دارد و اغلب با بالهایی زاویهدار و خمیده در ناحیه مچها پرواز می کند. مدت زمان زیادی از طول روز را به پرواز می گذراند و کمتر در حالت استراحت روی یک درخت دیده می شود. شکارچی چالاکی است و حتی قادر به شکار پرندگان در حال پرواز است. برای شکار در علفزارهای حاشیهٔ نواحی پردرخت، اراضی کشاورزی شخمخورده و خلنگزارها به بستجوی طعمه می پردازد. محلهایی با پوشش گیاهی تنک، اجازهٔ بال بازروی یا پرواز در نزدیکی سطح زمین (نظیر سنقرها) و حمله سریع به طعمه را برایش امکان پذیرمی سازد. همچنین قادر پرندگان، خزندگان، دوزیستان و نیز حشراتی نظیر ملخها و سوسکها تغذیه می کند. همچنین گاهی پرندگان، خزندگان، دوزیستان و نیز حشراتی نظیر ملخها و سوسکها تغذیه می کند. همچنین گاهی لاشهها و زبالهها را مورد استفاده قرار می دهد.

کورکور سیاه

Black Kite

تركى: قارا چالاغان، كردى: كۆولارەى رەش، گيلانى: الوغ- ژندرە الوغ

Morphological characteristics: 55-60 cm length and 160-180 cm wingspan. A medium-sized bird-of-prey, a little smaller than Red Kite *M. milvus*, distinguished by shorter wings and tail, tail also less forked. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult dark brown above and redbrown below; like Red Kite, underwing primaries white with black tip, forming a distinct pale patch. In *M. m. govinda*, crown streaked dark brown and dark underparts contrast strongly with white-buff belly and under tail-coverts; also with conspicuous pale patch at base of primaries. *M. m. lineatus* blackish brown, belly and under tail-coverts whitish, and with paler base to primaries below. Juvenile like adult but with paler plumage; upperparts and upper wing-coverts with paler feather-fringes, creating a mottled look; bases of primaries whiter, forming more distinct pale patch; under tail-coverts paler buff-brown.

Biological characteristics: Prefers open areas with scattered trees, cultivated country, pastures, and shores of lakes, rivers, or wetlands; avoids snowy and icy regions, high mountains, and dense forests. Gregarious, often seen in flocks in and near villages, towns, or in garbage dumps. Flight powerful and graceful with soft slow wing-beats; rarely hovers. Long periods of searching in flight is alternated by observing from high perch. Both predator and scavenger, feeds on a wide range of prey such as live or dead mammals, birds, reptiles, insects, and especially fishes. Breeding starts mid-April to mid-May, either in pairs or in scattered colonies. Monogamous. Nest made of twigs and leaves lined with soft material such as wool, built in trees or rarely on ledge of rock or building. Mostly reuses old nest, repairing it by adding new material. Usual clutch 2-3, sometimes 1-5, short semi-oval dull white eggs, often with reddish or brownish dots and patches, 53.2 ×43.1mm in size. Eggs hatch after 25-38 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, are fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 42 days, still remaining in nest vicinity for a while.

Distribution and abundance: Sub-species *govinda* breeds in north and west of Iran east to northern Khorasan and Hormozgan, Kerman, and Sistan-Baluchestan. Sub-species *lineatus* winters in Khuzestan, Fars, Gilan, Mazandaran, Hormozgan, and Sistan-Baluchestan.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

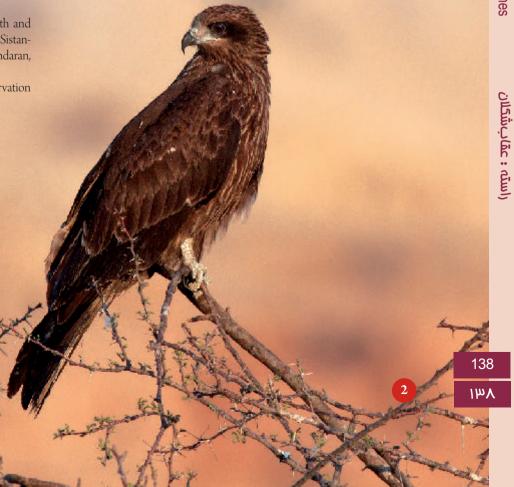

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۵ تا ۶۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۶۰ تا ۱۸۰ سانتی متر است. کور کوری متوسط جثه و تا حدی شبیه به «کور کور حنائی» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، بدن تیره تر، بالها کوتاهتر و دم با شکاف کمتر و کوتاهتر از آن قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ روتنه قهوهای کمرنگ همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ روتنه قهوهای کمرنگ شاهپرهای وقید در زیر بالها دارد. زیرتنه نیز قهوهای تیره و مانند «کور کور حنائی» شاهپرهای اولیه در زیر بالها سفید و نوک آنها سیاه است و تشکیل یک لکهٔ روشن می دهد. در زیر گونهٔ شاهپرهای اولیه بزرگ و پوشپرهای زیر دم به خوبی دیده می شود. همچنین لکهٔ سفید در با رنگ سفید نخودی شکم و پوشپرهای زیر دم به خوبی دیده می شود. همچنین لکهٔ سفید در نیر گونهٔ قاعدهٔ شاهپرهای اولیه بزرگ و چشمگیر است. در زیر گونهٔ قاعدهٔ شاهپرهای اولیه سفیدتر است. پرندهٔ قاعدهٔ شاهپرهای اولیه سفیدتر است. پوشپرهای بالها حاشیهٔ کمرنگی دارند که در نتیجه، روتنه لکه لکه به نظر می رسد. از فاصلهٔ نزدیک لکههای روشن در زیرتنه قابل تشخیص هستند و لکهٔ شاهید زیر بالها نسبت به پرندهٔ بالغ مشخصتر است. پوشپرهای زیر دم نیز بر خلاف پرندهٔ بالغ به قهوهای است.

ویژگیهای زیستی: مناطق باز دارای درختان پراکنده یا بدون درخت، زمینهای کشاورزی، علفزارها، حاشیه دریاچهها، رودخانهها یا تالابها را ترجیح میدهد و از نواحی بادخیز، دریاها و سواحل آن، نواحی برفی و یخی، کوهستانهای مرتفع و جنگلهای متراکم پرهیز می کند. پرندهای اجتماعی است و اغلب در دستههای چندتایی در اطراف روستاها و شهرها و مکانهای دفن زباله دیده میشود. پروازی قوی و با شکوه با بال زدنهای نرم و آرام دارد ولی به سختی درجابال زنی می کند. مدت زمان زیادی را به پرواز می گذراند. شکارچی و تا حد زیادی لاشهخوار است و از گسترهٔ وسیعی از طعمه ها شامل پستانداران، پرندگان، خزندگان، حشرات و به ویژه ماهیها تغذیه می کند. جوجه آوری از اوخر فروردین تا اواخر اردیبهشت به صورت منفرد یا در کلنیهای پراکنده اَغاز می شود. تک هم است و آشیانهاش تودهای به نسبت کوچک از ساقهها و شاخههای کوچک و خار و خاشاک است که روی درختان و به ندرت در لبهٔ بیرونزدگیهای صخرهای یا ساختمانها بنا می کند و درونش را با موادی نظیر پشم، تکههای پارچه و کاغذ میپوشاند. اغلب آشیانهٔ سالهای قبل را بازسازی و ترمیم می کند و هر سال مواد جدیدی به آنها می افزاید. همچنین از آشیانهٔ قدیمی سایر پرندگان درشتجثه استفاده می کند. معمولاً دو تا سه و گاهی یک تا پنج تخم نیمه بیضی کوتاه، سفید مات، گاهی با خالها و لکههای مایل به قرمز یا قهوهای مایل به ارغوانی و به ابعاد ۴۳٫۱ × ۵۳٫۲ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۵ تا ۳۸ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۴۲ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا مدتی پس از آن همچنان در نزدیکی آشیانه باقی میمانند.

پراکنش و فراوانی: زیرگونهٔ M.m.govinda در شمال و غرب کشور تا شرق در نواحی شمالی خراسان، همچنین استانهای هرمزگان (اطراف بندرعباس و جزیره قشم)، کرمان و سیستان و بلوچستان جوجه آوری می کند. زیرگونهٔ M.m.lineatus در استانهای خوزستان، فارس، گیلان، مازندران، هرمزگان و سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی دارد.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

Ima

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۵ تا ۸۷ سانتیمتر است. کور کوری به نسبت کوچکجثه و به اندازهٔ یک «دلیجه» با بدن روشن است که بالهایی وسیع و نوکتیز، سر بزرگ و دم کوتاه و مربع شکل دارد. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ صورت خاکستری، لکههای چشمی تیره، چشمان قرمز، منقار سیاه با قاعدهٔ زرد رنگ در نیمنوک بالایی دارد. روتنه خاکستری، پوشپرهای روی بالها سیاه و دم و زیرتنه خاکستری کمرنگ دیده میشود. شاهپرهای اولیه در زیر بالها سیاه است و تضاد آشکاری با رنگ خاکستری روشن بالها دارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به پرندهٔ بالغ است ولی روتنهٔ آن خاکستری تیره و نوک پرها سفید است، به همین دلیل سطح پشتی همراه با لکهلکهٔ سفید به نظر میرسد. تارک سر مایل به قهوهای است و سینه تهرنگ خرمایی دارد.

ویژگیهای زیستی: در مناطق نیمهبیابانی، استپهای خشک، دشتها و درههای باز با درختان پراکنده، درختزارها، حاشیه رودخانهها، بوتهزارها و حاشیهٔ جنگلها به سر میبرد و در زیستگاههای مناسب به مدت طولانی ساکن میشود. پروازی قوی شبیه به جغد با بال زدن های نرم دارد. اغلب با بالهایی زاویهدار و خمیده بالبازرویهای طولانی انجام میدهد. مانند شاهینها مهارت زیادی برای درجابال زنی دارد و اغلب با این روش طعمهاش را جستجو می کند. بیشتر از پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان و حشرات تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط بهمن تا اواسط اردیبهشت آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای مسطح و کوچک از سرشاخههای نازک است که روی شاخه درختان خاردار بنا می کند و درونش را با علوفه نرم و برگهای سبز می پوشاند. معمولاً هر سال یک آشیانه جدید و روی همان درخت سال قبل میسازد. معمولا سه تا چهار، گاهی یک تا پنج تخم بیضی کوتاه، کرم تا نخودی کمرنگ، با خالها و خطوط قهوهای تیره تا خاکستری و به ابعاد ۳۱ × ۳۹ میلی متر می گذارد. دورهٔ تفریخ تخمها ۲۵ تا ۲۸ روز به طول میانجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در حدود ۴۰ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا مدتی پس از آن، همچنان در

كوركور بال سياه Elanus caeruleus Black-winged Kite (Black-shouldered Kite)

تركى: قارا قاناد چالاغان، كردى: كۆولارەي بالرەش

Morphological characteristics: 31-35 cm length and 75-87 cm wing-span. Smaller than other kites, with size and behaviour recalling Common Kestrel Falco tinnunculus, differing by pale plumage, broad pointed wings, large head, and short square tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with grey upperparts, light grey face, black bill with yellow base on upper mandible, red eye surrounded by black patch, white underparts and tail, and black lesser and median upper wing-coverts, forming contrasting dark patch. Undersurface of primaries black, contrasting with light grey wings. Juvenile resembles adult but upperparts grey marked with white feather-fringes, appearing mottled; cap streaked pale brown, ear-coverts and breast washed rufous, flanks narrowly streaked dark.

Biological characteristics: Prefers semi-deserts, arid steppes, open plains, valleys with scattered trees, woodlands, shrubberies, and forest fringe. Flight powerful, owl-like with rapid shallow wing-beats. Often soars for a long time with angular decurved wings. Like falcons, hovers regularly when hunting, but also searches prey from perch in tree or other vantage point. At rest, tail often raised. Feeds mainly on small mammals, birds, reptiles, and insects. Breeding starts early February to early May. Monogamous. Nest, built annually on the same tree, a small flat cup of twigs with lining of soft roots and green grass, built high-up on branches of thorny trees. Usual clutch 3-4, sometimes 5, short oval cream to pale buff eggs, mottled and streaked with dark brown to grey, 39 \times 31mm in size. Eggs hatch after 25-28 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, first fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 30-35 days, still remaining in nest vicinity for a while.

Distribution and abundance: A scarce resident in southern Iran, breeding locally in Hormozgan and Kerman. Also observed as a passage migrant at

سنقر تالابي Circus aeruginosus

Western Marsh Harrier

تركى: جوره چالان سونقور، كردى: شمقارى زهلان، كيلانى: الوغ

Morphological characteristics: 48-56 cm length and 115-130 cm wing-span. A bulky harrier with elongated body and long wings, legs, and tail. Distinguished from other harriers by larger body, wider wings, and no white patch on rump. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult male with streaky buff head, nape, breast, and under wing-coverts, and dark brown upperparts and upper wing-coverts. Primary tips black and rest of wings and tail grey, quite noticeable from both above and below. Adult female with dark brown body, cinnamon to white cap, throat, and fore-wings; dark eyestripe extends to side of neck. Juvenile resembles female, being similarly dark brown, but with paler flight-feathers; head and fore-wings usually not creamy.

Biological characteristics: Prefers marshland and fringes of shallow stagnant or slow-flowing brackish or freshwater with dense vegetation of reeds, bulrush, and scrub, but hunts also above neighbouring grasslands and arable fields; avoids mountains, forest, and woodland. Generally solitary, but on migration sometimes in small loose groups. Flight slow and close to ground, gliding with wings in V-form, swooping suddenly toward prey. Feeds on wide range of terrestrial and aquatic vertebrates such as small mammals, birds, reptiles, amphibians, and fish, also on injured animals, carrion, and seldom insects. Breeding starts early March to mid-June in open wetlands with dense vegetation of reeds, herbs, and bulrush, sometimes in cereals in farmland. Mostly monogamous and seldom polygamous (one male and two, rarely three, females). Nest a massive structure of reed and twigs with lining of grass, built on broken reeds and bulrush in shallow water, in low bush, or on ground. Usual clutch 4-5, sometimes 3-8, short semi-oval bluish white eggs, 38.8×50.1 mm in size. Eggs hatch after 33-38 days. Chicks, semialtricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 35-40 days but remain under parents' care for another 20 days.

Distribution and abundance: Resident in most large wetlands of Iran, especially in the south Caspian region, Khuzestan, Fars, and Sistan; also breeds in some wetlands of western Iran.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۴۸ تا ۵۶ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۱۵ تا ۱۳۰ سانتی متر است. سنقری درشتجثه با بدن کشیده و بالها، پاها و دم بلند است. به واسطهٔ جثه درشتتر، بالهای پهنتر و فقدان لکهٔ سفید در دمگاه از سایر سنقرها متمایز می شود. نر و ماده متفاوت (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ سر، پس گردن و سینهٔ نخودی رگهر گه دارد. روتنه و پوشپرهای روی بالها قهوهای تیره است. انتهای شاهپرهای اولیه سیاه و مابقی بخشهای بالها خاکستری است که از سطح زیر بدن نیز دیده می شود. پرهای دم نیز خاکستری است. در پرندهٔ مادهٔ بالغ، رنگ عمومی بدن قهوهای تیره است، سر و جلوی بالها کرم رنگ و نوار چشمی تیره دارد که تا دو طرف گردن امتداد می بابد. پرنده نابالغ شبیه به پرنده ماده است ولی بدن به رنگ قهوهای تیره است و پرهای پرواز رنگ پریدهتر و معمولاً فاقد رنگ کرم در سر و جلوی بالها است.

ویژگیهای زیستی: حاشیه آبهای شیرین و لبشور کمعمق، راکد یا با جریان بسیار آرام و با پوشش متراکمی از نیها، لوییها و درختچهها و گاهی اوقات علفزارها و زمینهای زراعی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از کوهستانها، جنگلها و درختزارها دوری می کند. در خارج از دورهٔ جوجه آوری اغلب به صورت منزوی دیده می شود و به تنهایی یا در دسته های کوچک مهاجرت می کند. پرندهای سبکبال با پروازی بسیار نرم و آرام است. برای شکار در ارتفاع کم پرواز می کند و در فاصلهٔ بال زدنها، درحالی که بالها را به شکل «۷» بالاتر از سطح بدن نگاه داشته است، بالبازروی میکند و با حرکتی ناگهانی به طعمه خود یورش میبرد. از گستره وسیعی از مهرهداران خشکیزی و آبزی نظیر پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان، دوزیستان و ماهیها، همچنین جانوران مریض و زخمی و لاشه آنها و به ندرت از حشرات تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اسفند تا اواخر خرداد و با تشکیل قلمرو و یا به شکل کلنیهایی متشکل از چند آشیانه در حاشیه تالابهای وسیع با پوششی متراکمی از گیاهان حاشیهای نظیر نیها و لوییهای بلند و گاهی در مزارع غلات آغاز می شود. اغلب تک همسر و گاهی چند همسر (یک نر با دو و به ندرت با سه ماده) است. آشیانهاش تودهای حجیم از ساقههای نی، لویی و شاخههای درختچهها و درختان است که آن را روی تودههای نی و لویی در آبهای بسیار کمعمق، روی درختچههای حاشیهای و گاهی اوقات روی زمین بنا می کند و درونش را با علوفه و ساقههای نازک می پوشاند. معمولاً چهار تا پنج و گاهی سه تا هشت تخم نیمهبیضی کوتاه، صاف، به رنگ سفید مایل به آبی، به ابعاد ۸۰٫۱ × ۵۰٫۱ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۳ تا ۳۸ روز به طول می انجامد. جوجه ها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تعذیه وابسته به والدین هستند. در حدود ۳۵ تا ۴۰ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا حدود ۲۰ روز پس از آن همچنان وابسته به والدين هستند.

پراکنش و فراوانی: مقیم بیشتر تالابهای بزرگ کشوراست و در طول سال در اغلب تالابهای نواحی جنوبی دریای خزر و برخی تالابهای استانهای خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان دیده می شود. به علاوه، در برخی تالابهای غرب کشور نیز جوجهآوری می کند.
وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۸ تا ۵۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۱۳ تا ۱۳۷ سانتیمتر است. سنقری درشتجته با بدن کشیده و بالها، پاها و دم بلند است. شباهت زیادی به «سنقر تالابی» دارد و در گذشته به عنوان زیرگونهای از آن در نظر گرفته می شد ولی به تازگی به عنوان گونهای مستقل معرفی شده است. همچنین از اطراف دریاچه «بایکال» در جنوب شرقی سیبری که گسترهٔ پراکنش این دو گونه با یکدیگر همپوشانی دارد، افراد دورگه گزارش شده است. نر و ماده متفاوت (ماده اندكي بزرگتر) و فاقد تغييرات فصلي هستند. پرندهٔ نر بالغ سر، سينه و روتنهٔ مایل به سیاه (بر خلاف نر «سنقر تالابی») همراه با رگهرگهٔ روشن دارد. همچنین زیر تنهٔ سفید همراه با رگهرگهٔ ظریف به رنگ سیاه دیده می شود و بر خلاف «سنقر تالابی» فاقد رنگ قهوهای در شكم و رانها است. روى بالها و همچنين دم خاكسترى آبى (شبيه به «سنقر تالابي») است که در تضاد با رنگ سیاه در نوک بالها و روتنه به خوبی به چشم می آید. تشخیص پرندهٔ مادهٔ بالغ و همچنین پرندهٔ نابالغ از «سنقر تالابی» دشوار است ولی به واسطهٔ تارک سر، گلو و جلوی بالهای قهوهای رگهرگه (نه سفید نخودی) از آنها متمایز می شود. همچنین پرندهٔ مادهٔ بالغ سینه و پوشپرهای زیر بالهای نخودی رنگ با رگهرگهٔ قهوهای دارد. پرندهٔ نابالغ نوار خاکستری رنگی در امتداد شاهپرهای پرواز دارد که در مادهٔ بالغ و نابالغ «سنقر تالابی» این نوار قهوهای مایل به

ویژگیهای زیستی: حاشیهٔ تالابها، شالیزارها و علفزارها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در خارج از دورهٔ جوجه آوری اغلب به صورت منزوی دیده می شود. همانند سایر اعضای این جنس، پروازی بسیار سبک و آرام دارد. برای شکار در ارتفاع کم پرواز میکند و در فاصلهٔ بالزدنها، درحالی که بالها را به شکل «۷» بالاتر از سطح بدن نگاه داشته است، بال بازروی می کند و با حرکتی ناگهانی به طعمهٔ خود که اغلب شامل پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان (مارمولکها)

Circus spilonotus

سنقر تالابي شرقي

Eastern Marsh Harrier

تركى: جوره چالان سونقور (شرقى)، كردى: شمقارى روژههلاتى

Biological characteristics: Prefers fringe of wetlands, rice fields, and meadows. Mostly solitary outside breeding season. Flight as in congeners, very light and smooth, gliding with wings in V-form and swooping suddenly toward prey. Mostly feeds on small mammals, birds, reptiles (lizards), and amphibians (frogs).

Adult female and juvenile more difficult to separate from those of same sex

and age of Western Marsh Harrier, but do not show contrasting uniform pale

buff to white patches on cap, throat and/or forewing, being streaked brown

here instead; also, adult female shows buff breast and under wing-coverts with

brown streaking and juvenile shows grey bands along flight-feathers, these not

uniform black-brown as in female and juvenile Western Marsh.

Distribution and abundance: Zarudny collected a specimen in Oct 1898 in Sistan and one of unknown sex in Nov 1900 at Shahr-e No (southern Khorasan). No valid report available of observation in eastern Iran ever since. Due to high similarities with Western Marsh Harrier, presence status probably not recorded in East of Iran.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

سنقر گندمزار Circus pygargus

Montagu's Harrier

ترکی: دم سونقوری، **کردی:** شمقاری گهنمان، **گیلانی:** سفید الوغ – الوغ (واشک) دم سفید

Morphological characteristics: 43-47 cm length and 105-120 cm wing-span. A slender harrier with narrowlong pointed wings and rather long tail. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult male greatly similar to Hen Harrier C. cyaneus except for a single black bar on upper surface of flight-feathers and two such bars on underside and two similarly-coloured parallel bars on secondaries under wings. Rump pale grey, belly and flanks streaked with rufous. Adult female greatly similar to female of Hen Harrier and Pallid Harrier C. macrourus, showing dark brown upperparts, streaked buff-brown and white underparts and under wingcoverts, and heavily barred flight-feathers and tail, but body more slender and wings narrower and more sharply pointed than Hen Harrier; also lacks dark brown earcoverts and contrasting collar at rear side of head of female Pallid Harrier and shows one or two black bars under wings. Juvenile similar to female but underparts and under wing-coverts uniform rufous, not streaked buff-brown and white

Biological characteristics: Prefers valleys of wide rivers, arid or moist plains, farmlands, marshes, sandy coasts, heaths, and wetlands, covered with short or patchy vegetation of herbs, grass, and scrub. Solitary or in small flocks outside breeding season. Like other harriers, quarters buoyantly low over ground when hunting, alternating flapping flight and glides with wings held in V-form. Feeds mostly on small mammals, birds, reptiles, and sometimes insects and bird eggs. Breeding starts early May to early June. Monogamous or polygamous (one male and two females) Nest a rather flat structure of twigs and reeds with lining of grass, built on ground half under scrub or herbs. Usual clutch 4-5, sometimes 3-10, short oval to semioval bluish white eggs, seldom mottled reddish brown, 32.7×41.5 mm in size. Eggs hatch after 27-40 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 35-40 days, but remain in nest vicinity for another 10 days. Distribution and abundance: A scarce breeding bird in wetlands of the Urumiyeh basin, and Agh Gol (Azarbaijan), and along Harir Rud south of Sarakhs (Khorasan); a fairly common migrant recorded mainly in the west and north.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۳ تا ۴۷ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۰۵ تا ۱۲۰ سانتیمتر است. سنقری با اندام کشیده، بالهای باریک، بلند و نوک تیز و دم به نسبت بلند است. نر و ماده متفاوت (ماده اندكي بزرگتر) و فاقد تغييرات فصلي هستند. پرندهٔ نر بالغ روتنهٔ خاكستري تا خاكستري مايل به آبي و شاهپرهای اولیهٔ سیاه رنگ در انتهای بالها دارد لذا شبیه به نر «سنقر خاکستری» به نظر میرسد ولی به واسطهٔ فقدان نوار تیره در حاشیه عقبی بالها و وجود یک نوار سیاه روی بالها و دو نوار به موازات هم به همین رنگ در زیر بالها روی شاهپرهای ثانویه از آن متمایز میشود. بر خلاف «سنقر خاکستری»، دمگاه نیز خاکستری کمرنگ (نه سفید) است. همچنین روی شکم و پهلوها رگهرگه قهوهای مایل به قرمز دیده می شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ روتنهٔ قهوه ای تیره و زیرتنهٔ قهوه ای نخودی همراه با راهراه طولی قهوهای رنگ دارد. شاهپرهای پرواز و پوشپرهای زیر بالها رامراه فراوانی دارد که آن را به مادهٔ «سنقر سفید» و «سنقر خاکستری» شبیه می کند اما به واسطهٔ وجود یک تا دو نوار سیاه زیر بالها و فقدان نوار گلویی سفید رنگ از گونهٔ اول و به واسطه لکهٔ تیرهٔ مشخص در گونهها و لکهٔ « \mathbf{U} » شکل (نه مربع شكل) سفيد رنگ در دمگاه، از گونهٔ دوم قابل تشخيص است. پرنده نابالغ شبيه به پرندهٔ ماده بالغ ولي زیرتنه و پوشپرهای زیر بالها بلوطی روشن و فاقد راهراه طولی و شاهپرهای ثانویه در سطح زیر بالها

ویژگیهای زیستی: در درههای رودخانههای عریض، دشتها، اراضی خشک و مرطوب مجاور مزارع، خلنگزارها، سواحل شنی، زمینهای بایر، بوتهزارها، تالابها و آبهای داخلی به سر می برد. در خارج از دورهٔ جوجه آوری به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود. مانند سایر سنقرها پرندهای بسیار سبکبال است و با بال زدنهای آرام نزدیک به سطح زمین به جستجوی طعمه میپردازد و در فاصله بال زدنها، در حالي كه بالها را به شكل «٧» بالاتر از سطح بدن نگاه داشته است، بال بازروي مي كند. برای شکار، نواحی باز با پوشش گیاهی کوتاه و تنک را ترجیح میدهد و بیشتر از پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان و گاهی حشرات و تخم پرندگان تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اردیبهشت تا اواسط خرداد در پیکرههای آبی وسیع و باز، کشتزارها و یا خلنگزارها آغاز میشود. اغلب تک همسر و گاهی چند همسر (یک نر با دو ماده) است. آشیانهاش کپهای به نسبت مسطح از سرشاخههای کوچک و ساقههای نی است که آن را روی زمین، بین تودههای گیاهان حاشیه تالاب، علفزارها، نواحی جنگلکاری شده و به ندرت روی تپههای شنی بنا می کند و درونش را با علوفه نرم می پوشاند. معمولاً چهار تا پنج، گاهی سه تا ۱۰ تخم بیضی کوتاه تا نیمه بیضی کوتاه، نرم، سفید مایل به آبی، به ندرت همراه با لکههایی به رنگ قهوه ای مایل به قرمز، به ابعاد ۳۲٫۷ ×۴۱٫۵ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۷ تا ۴۰ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در حدود ۳۵ تا ۴۰ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا حدود ۱۰ روز پس از آن همچنان وابسته به والدین هستند.

پراکنش و فراوانی: به صورت کمیاب در تالابهای حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، تالاب آق گل در شمال آذربایجان و در امتداد رودخانهٔ هریررود در جنوب سرخس جوجه آوری می کند. همچنین به صورت مهاجر عبوری کمیاب در شمال و غرب کشور دیده میشود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۴ تا ۵۲ سانتیمتر و

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۴ تا ۵۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۲۰ تا ۱۲۰ سانتی متر است. سنقری با بالهای بلند و به نسبت پهن و دم بلند است. نر و ماده متفاوت (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ، سر و گردن، روتنه و پوشپرهای روی بالها خاکستری مایل به آبی است. دمگاه، زیرتنه و پوشپرهای زیر بالها سفید دیده می شود. شاهپرهای اولیه در انتهای بالها سیاه و لبه عقبی بالها تیره است و تضاد رنگی واضحی با رنگ خاکستری روتنه و روتنه قهوهای تیره، زیرتنه قهوهای نخودی همراه با راوراه طولی قهوهای و شاهپرهای پرواز و پوشپرهای زیر بالها راوراه است. دمگاه سفید و سه تا چهار نوار تیره در زیر دم دیده می شود. جوجههای نر و مادهٔ نابالغ شبیه به رند در ناحیه شکم راوراه طولی کمتری دارند.

ویژگیهای زیستی: در گسترهٔ وسیعی از مناطق باز خشک یا مرطوب با پوشش گیاهی کوتاه شامل استپها و علفزارها، خلنگزارها، بوتهزارها، دشتهای مرتفع و حاشیه تالابها به سر میبرد. برای انتخاب زیستگاه تا حد زیادی

به حضور و فراوانی طعمههای ترجیحی خود وابستگی نشان

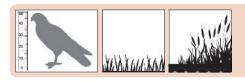
میدهد. مانند سایر سنقرها پرندهای سبکبال است و با بالزدنهای آرام نزدیک به سطح زمین به جستجوی طعمه میپردازد و در فاصله بالزدنها، درحالی که بالها را به شکل «۷» بالاتر از سطح بدن نگاه داشته است، بالبازروی می کند. بیشتر از پرندگان و جوندگان کوچک و به ندرت از خزندگان، حشرات و تخم پرندگان تغذیه می کند.

Circus cyaneus

سنقر خاكسترى

Hen Harrier

تركى: بز سونقور، كردى: شمقارى بوّور، گيلانى: سفيد الوغ الوغ (واشك) دم سفيد

Morphological characteristics: 44-52 cm length and 100-120 cm wingspan. A large harrier with long and rather broad wings and long tail. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult male with grey to bluish grey head, neck, throat, upperparts, and upper wing-coverts, contrasting with white of rump, breast, belly, and under wing-coverts; wing has broad black tip to primaries and dark band at trailing edge of secondaries. Adult female with grey-brown upperparts, buff underparts and under wing-coverts with brown streaks, and boldly black-and-buff banded flight-feathers and tail. Rump white and 3-4 dark bands seen under tail. Juvenile similar to adult female but underparts uniform buff, not streaked.

Biological characteristics: Prefers a wide range of arid or humid open areas with short vegetation, including steppe and grassland, moorland, shrubberies, plateaus, and fringes of wetlands. Habitat selection largely based on presence and abundance of preferred prey. Like other harriers, flight buoyant, close to ground, alternating slow wing-beats with glides with wings held in V-form. Feeds mainly on birds and small rodents, seldom on reptiles, large insects, and bird eggs.

Distribution and abundance: A common winter visitor to the south Caspian region and fairly common in wetlands of Khuzestan, Fars, and Sistan-Baluchestan.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

سنقر سفید Circus macrourus

Pallid Harrier

تركى: أغ سونقور، كردى: شمقارى سپى، گيلانى: سفيد الوغ-الوغ (واشك) دم سفيد

Morphological characteristics: 40-48 cm length and 95-120 cm wingspan. A harrier with long narrow pointed wings, greatly similar to Montagu's C. pygargus and Hen Harrier C. cyaneus. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult male with wholly white underwing and underparts and pale grey upperparts, upperwing, and tail. Each wing tip with narrow wedge-shaped black patch (not broad black tip as Montagu's and Hen harriers). Distinguished from Hen Harrier by grey rump, lack of dark rear edge to secondaries, and smaller black patch on primaries, and from Montagu's Harrier by uniform white underparts and lack of black bars on secondaries. Adult female greatly similar to females of Montagu's and Hen, showing brown plumage, darker upperparts, brown streaked underparts and white rump, but white of supercilium extends into pale bar behind ear-coverts, accentuated by darker brown ear-coverts and darker bar at rear, forming contrasting pale collar visible at surprisingly distant range, which is absent in other two. Also distinguished from Hen Harrier by narrower wings and four wing tip primaries and hardly from Montagu's Harrier by darker secondaries and lack of black stripes on and under wing. Juvenile similar to adult female, showing similar contrasting collar, but underparts and under wing-coverts cinnamon to pale buff, not streaked brown.

Biological characteristics: Prefers open steppe with short grass and arid rough meadows, avoiding wetlands and forests. Commonly hunts above farmland in winter or on migration. Behaviour similar to Montagu's Harrier and flight like other harriers, but faster and lighter with slow powerful wing-beats. Hunts low above ground, alternating flapping flight with glides with wings held in V-form. Feeds mainly on small mammals, birds, lizards, and large insects like grasshoppers and crickets. Usually cuts up prey on ground but sometimes swallows small prey in flight.

Distribution and abundance: A fairly common and widespread passage migrant and winter visitor almost throughout the country.

 $\begin{tabular}{ll} \textbf{Conservation status:} & \textbf{Globally has been listed as Near Threatened (NT) in IUCN red list. Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values. \end{tabular}$

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۹۵ تا ۱۲۰ سانتیمتر است. سنقری با بالهای بلند، باریک و نوکتیز است و شباهت زیاد به «سنقرگندمزار» و «سنقرخاکستری» دارد. نر و ماده متفاوت (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ روتنه، روی بالها و دم خاکستری کمرنگ است. شاهپرهای اولیه در انتهای بالها سیاه رنگ و لکهٔ مثلثی شکل باریکی تشکیل میدهند که از رو و زیر بالها نمایان است. زیرتنه و زیر بالها يكدست سفيد است. به واسطهٔ دمگاه خاكسترى، لکهٔ سیاه کوچکتر در انتهای بالها و فقدان نوار تیره در حاشیه عقبی بالها از «سنقر خاکستری» متمایز می شود. همچنین به واسطهٔ فقدان نوارهای سیاه رو و زير بالها و زيرتنهٔ سفيد از «سنقر گندمزار» مشخص مي شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ، پروبالی قهوهای با روتنهٔ تیرهتر و طوقی سفید به دور گردن دارد. زیرتنه قهوهای کمرنگ و دمگاه سفید است. شباهت زیادی به مادهٔ «سنقر خاکستری» و «سنقرگندمزار» دارد ولی به واسطهٔ بالهای نازکتر و چهار شاهپر اولیه انگشتی در انتهای بالها از گونهٔ اول و به واسطهٔ نوار گلویی سفید رنگ، فقدان نوارهای سیاه رو و زیر بالها و نیز شاهپرهای ثانویهٔ تیرهتر از گونهٔ دوم به سختی قابل تشخیص است. در پرندهٔ نابالغ، زیرتنه و پوشپرهای زیر بالها، بلوطی روشن است و راهراه طولی زیر بالها

ویژگیهای زیستی: زمینهای باز مسطح و هموار و علفزارهای خشک را به عنوان زیستگاه برمیگزیند و از استپها و نواحی جنگلی دوری می کند. زمستانها و در زمان مهاجرت در اراضی مزروعی نیز دیده می شود. رفتارش شبیه به «سنقر گندمزار» و پروازی شبیه به سایر سنقرها ولی سریعتر و سبکتر با بال زدنهای آرام و قدر تمند دارد. نزدیک به سطح زمین پرواز می کند و در فاصلهٔ بال زدنها در حالی که بالها را به شکل «۷» بالاتر از سطح بدن نگاه داشته است، به جستجوی طعمه می پردازد. به طور عمده از پستانداران کوچک و پرندگان و به مقدار کمتر از خزندگان و حشرات تغذیه می کند. معمولاً روی زمین طعمهٔ خود را تکه تکه می کند و می خورد. گاهی نیز طعمههای کوچک را در زمان پرواز می بلعد.

وجود ندارد. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به «سنقر گندمزار» نابالغ دارد ولی نسبت به آن طوق

پراکنش و فراوانی: به صورت معمول و گسترده در اغلب مناطق کشور زمستان گذرانی می کند و یا به صورت مهاجر عبوری دیده می شود.

وضعیت حفاظت: جزء پرندگان نزدیک به تهدید (NT) است. در ایران نیز در فهرست پرندگان حمایت شده قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

Buteo hemilasius Upland Buzzard

سارگپهٔ کوهی

تركى: داغ سارى، كردى: باشووى كيوى

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۶۱ تا ۷۲ سانتی متر، طول بال در نرها ۴۴٫۵ تا ۴۸ سانتی متر و در مادهها ۴۹ تا ۴۰٫۵ سانتی متر است. سارگپه ای درشت جنه و تا حد زیادی شبیه به «سارگپهٔ پا بلند» و «سارگپهٔ پرپا» است ولی نسبت به آن اند کی بزرگتر به نظر می رسد. نر و ماده همشکل (ماده اند کی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در ریخت روشن، قاعدهٔ پرهای سر و گردن سفید است. روتنهٔ قهوهای خاکستری دارد و پس گردن، بخش بالایی روتنه و پوشپرهای روی دم تا حدی خرمایی دیده می شود. دم سفید و خاکستری و دارای چند نوار نه چندان مشخص به رنگ خاکستری تیره است. زیرتنهٔ سفید کرم و تا حدی رگهرگهٔ قهوهای رنگ (به ویژه در بخش بالایی سینه) دارد و لکههای بزرگ قهوهای مایل به سیاه نامنظمی در پهلوها به چشم می آید. در برخی افراد زیرتنه یکدست قهوهای دیده می شود. پوشپرهای زیر بالها خرمایی کمرنگ است و در مچها افراد زیرتنه یکدست قهوهای مایل به سیاه نامنظمی در ریخت تیره، بدن یکدست قهوهای مایل به سیاه است ولی قاعدهٔ پرهای بالها و دم سفید خاکستری دیده می شود. منقار خاکستری مایل به به زرد و ناخنها سیاه هستند. همچنین روی تارسوسها تا حدی با پر پوشانده شده و فلسهای آن مایل به زرد و ناخنها سیاه هستند. همچنین روی تارسوسها تا حدی با پر پوشانده شده و فلسهای آن کوچکتر از فلسهای «سارگپهٔ پا بلند» است. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها است ولی بر خلاف بالغها فاقد نوارهای سیاه در امتداد لبهٔ عقبی بالها است.

ویژ گیهای زیستی: استپهای خشک و نیمهخشک حاشیهٔ تپه ماهورها و کوهستانها، دامنههای سنگی و صخرهای وسیع را ترجیح می دهد. نسبت به «سارگپهٔ پا بلند» بیشتر در نواحی کوهستانی و مرتفعتر به سر می برد و به ندرت در دشتهای باز دیده می شود. اغلب از پستانداران کوچک جثه نظیر خرگوشهای جوان، سنجابهای زمینی و سایر جوندگان، پرندگان کوچک جثه، خزندگان و حشرات بزرگ تغذیه می کند و آنها را روی زمین و یا در هوا شکار می کند. سایر رفتارهایش شباهت زیادی به «سارگپهٔ پا بلند» و «سارگپهٔ پرپا» دارد. پراکنش و فراوانی: در ایران به صورت سرگردان و فقط یک بار توسط «زارودنی» در ماه نوامبر سال ۱۹۰۰ میلادی از حوضهٔ طبس در استان یزد ثبت شد. از آن زمان تاکنون گزارش موثق دیگری در دست نیست. به نظر می رسد که به دلیل شباهت زیاد این پرنده به «سارگپهٔ پا بلند» حضورش در کشور به درستی گزارش نشده باشد.

Morphological characteristics: 61-72 cm length, wing length 44.5-48 cm in males and 49-50.4 cm in female. A large buzzard, recalling Long-legged Buzzard B. rufinus and Rough-legged Buzzard B. lagopus, but larger. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Pale morph has white bases on feathers of head and neck. Upperparts grey-brown with nape, mantle, and upper tail-coverts slightly rufous. Tail grey-white with a few indistinct darker grey bars. Underparts cream-white, lightly streaked brown (broadest on upper breast), and with large black-brown patch on each flank. Some individuals show uniform brown underparts. Under wing-coverts pale rufous with large black patch at wrist, contrasting with large white patch at primary-bases. A dark morph occurs in which entire plumage is black-brown, but bases of wingfeathers and tail still grey-white. Bill bluish-grey, with yellowish base to upper mandible. Legs and feet yellow or yellowish grey, claws black. Tarsi partially feathered, more finely scaled than in Long-legged Buzzard. Juvenile like adult, but lacks solid black bar along rear edge of wing.

Biological characteristics: Prefers dry and semi-dry steppe fringing sand dunes and mountains, stony and rocky mountainsides, and vast rocky valleys. More dependent on rocky highlands than Long-legged Buzzard, rarely recorded in open plains. Feeds mostly on small mammals such as young hares, squirrels, and small birds, also reptiles and large insects taken; takes prey from ground or in flight. Behaviour recalls Long-legged and Rough-legged buzzards.

Distribution and abundance: Collected by Zarudny in Nov 1900 in Tabas basin (south Khorasan) and recorded as rare vagrant here. No further records available. Due to high similarities with Long-legged Buzzard, presence status probably not correctly recorded in Iran.

Buteo lagopus سارگیه پریا

Rough-legged Buzzard

تركى: لووتى أياخ سار، كردى: باشووى لاق تووكن، كيلانى: الوغ

Morphological characteristics: 50-60 cm length and 120-150 cm wingspan. A little larger than Common Buzzard B. buteo, with longer wings and tail and fully feathered tarsus. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult with brown-and-white upperparts, pale head with contrasting black throat, cream underparts with large irregularly blotched black patch on breast and belly, partly broken by paler stripe on mid-belly, white tail with broad black terminal bar and several narrower sub-terminal bars; underwing white with distinct dark patch on carpal joints, wing tips black, and a broad black trailing edge to wing. Eye brown to yellow-brown. Juvenile has paler upperparts and underparts, white tail gradually darkening to dark brown on tip, and dark rear edge of underwing indistinct.

Biological characteristics: Prefers and open country, cultivated fields, dunes, and marshes, tolerating sparse cover of scrub or some isolated trees. Largely solitary or in pairs in winter, forms large flocks on migration. Present in areas with plenty of rodents. Actively searches for prey until sunset, returning to roost later than other buzzards. Usually prefers hummocks, ridges, or sheltered slopes for roosting rather than bushes or trees. Flight slow, with deep wing-beats and much gliding. Often searches for prey while hovering or from low hummock on ground, catching prey with a quick swoop. Feeds on small mammals, especially rodents, but also shrews, moles, rabbits, birds, and carrion taken.

Distribution and abundance: A scarce and irregular winter visitor to the south Caspian region, especially Miankaleh (Mazandaran) and Turkaman Steppes (Golestan), occasionally reaching southern Alborz.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۰ تا ۶۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۲۰ تا ۱۵۰ سانتی متر است. اندکی بزرگتر از «سارگیهٔ معمولی» است و نسبت به آن بالها و دم بلندتری دارد. نر و ماده همشکل (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ روتنه قهوهای تیره، سر رنگ پریدهتر، دم سفید و دارای دو تا چهار نوار تیره در انتها است که از فاصلهٔ دور به شکل یک نوار پهن انتهایی دیده می شود. زیرتنه سفید مات و شکم تیره همراه با خطوط طولی به رنگ قهوهای تیره در سینه و شکم است. شاهپرهای اولیه و ثانویه نیز سفید و در انتها تیره رنگ هستند و نوار سیاهی را در لبه عقبی بالها تشکیل میدهند. همچنین لکهٔ تیره و مشخصی در ناحیه مچ بالها دارد. بر خلاف سایر سارگپهها، پاهایش تا قاعدهٔ پنجهها پوشیده از پر است. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها ولی روتنه و زیرتنه رنگ پریدهتر است. نوار انتهای دم نامشخصتر و حاشیهٔ تيرة بالها نيز كمتر قابل تشخيص است.

ویژگیهای زیستی: زمینهای بایر، کشتزارها، درختزارهایی با درختان پراکنده، دشتهای باز و پوشش گیاهی تنک و کوتاه را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در زمستان اغلب به تنهایی و یا جفت و در زمان مهاجرت در دستههای بزرگ دیده می شود. حضور این پرنده تا حد زیادی به فراوانی جوندگان در منطقه بستگی دارد. پروازی آرام و نرم با بالهای خمیده دارد و درحالی که بخش میانی بالها را به طرف بالا مایل کرده، بالبازروی و درجابالزنی می کند. معمولاً تا غروب آفتاب را به پرواز و جستجوی طعمه میپردازد و نسبت به سایر سارگپهها دیرتر به مکان استراحت شبانه مراجعت می كند. تير كها و نواحی مرتفع روی زمين را به عنوان محل استراحت نسبت به درختان و بوتهها ترجیح میدهد. اغلب از نشیمنگاه یا درحال درجابال زنی طعمه خود را جستجو می کند و با یک شیرجه سریع به آن حملهور می شود. پستانداران کوچک به ویژه جوندگان را ترجیح میدهد و در زمستان از لاشهها نیز تغذیه

و دارای ارزش حفاظتی است.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۰ تا ۶۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۲۶ تا ۱۴۸ سانتی متر است. سارگیهای درشتجنه و تا حدی شبیه به «سارگیهٔ معمولی» است و در ریختهای متنوع از قرمز مایل به قهوهای تا قهوهای مایل به سیاه دیده میشود. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ معمولاً روتنهٔ قهوهای با سر کمرنگتر دارد. دم اغلب دارچینی یکنواخت و فاقد نوارهای عرضی است. شاهپرهای اولیه و ثانویه سفید و در انتها تیرهرنگ هستند و نوار سیاهی در لبه عقبی بالها تشکیل میدهند. همچنین لکهٔ تیره و مشخصی در خم بالها دارد. زیرتنه نیز قهوهای روشن، قرمز مایل به قهوهای تا قهوهای مایل به سیاه است. پرندهٔ نابالغ شبیه به پرندهٔ بالغ ولی روشنتر است. همچنین دم روشنتر و نوارهای عرضی کاملاً مشخصی دارد.

ویژگیهای زیستی: استپهای خشک و نیمهخشک، مراتع، حاشیه بیابانها، تپهها و کوهستانها را ترجیح میدهد. رفتاری شبیه به سارگپه معمولی دارد و اغلب به تنهایی یا جفت و در زمان مهاجرت در دستههای کوچک دیده میشود. کمتحرک و آرام است و پروازی آهستهتر و نرمتر از «سارگیهٔ معمولی» دارد. اغلب به مدت طولانی روی صخرهها، تپهها، روی زمین (در استپهای باز) و گاهی روی درختها در اراضی باز مینشیند و طعمهٔ خود را جستجو کرده و با یک شیرجهٔ سریع به آن حملهور می شود. بیشتر از پستانداران کوچک، خزندگان و حشرات بزرگ تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اسفند تا اواسط فروردین آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهٔ بزرگی از ساقهها و شاخههای درختان است که آن را در بیرونزدگیهای صخرهای و اغلب در پناه بوتهها و به ندرت روی درخت بنا می کند و درونش را با ساقههای نازک، علوفه و کرک می پوشاند. معمولاً دو تا سه، گاهی چهار تا پنج تخم نیمه بیضی کوتاه یا بیضی، سفید مایل به سبز تا سفید، با خالهای قهوهای، خاکستری رنگ پریده و ارغوانی و به ابعاد ۴۷ × ۶۰ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۲۸ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و پرورش آنها ۴۰ تا ۴۲ روز طول می کشد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان مقیم استپها، تپه ماهورها و کوهستانهای کشور است.

Buteo rufinus سارگیه یا بلند

Long-legged Buzzard

تركى: اوزون اياخ سار، كردى: باشووى لاق دريّر، كيلاني: الوغ

Morphological characteristics: 50-65 cm length and 126-148 cm wingspan. A large buzzard, greatly similar to Common Buzzard B. buteo, but with longer wings and tail; structure as Rough-legged Buzzard B. lagopus but tarsi unfeathered and plumage quite different, variable in morphs from brownish red to blackish brown. Sexes similar with no seasonal variation. Adult usually has brown upperparts with rufous feather-fringes, light rufous head, brown eye, breast, under wing-coverts, and under tail-coverts and darker rufous-brown belly patch. Some individual variation in colour, with head to breast of paler birds almost white (except for dark eye-stripe), but also entirely black-brown birds occur. Flight-feathers white with dark tips, forming a black band at rearedge of wings. Also has dark distinct patch at joint of wing. Tail often uniform rufous, without dark barring. Juvenile resembles adult, but paler with paler tail and showing distinct horizontal stripes.

Biological characteristics: Prefers arid or semi-arid steppes, grasslands, deserts, foothills, and mountains. Behaviour similar to Common Buzzard and mainly seen singly, in pairs, or in small flocks on migration. A quiet and lazy bird. Flight slower and with deeper wing-beats than Common Buzzard; hovers frequently. Often perches for a long time on cliffs, hills, on ground in open steppe, and sometimes on trees in open fields looking for prey, gripping it by a quick swoop. Feeds mainly on small mammals, reptiles, and large insects. Breeding starts early March to early April. Monogamous. Nest a bulky structure of small twigs lined with grass and green leaves, built on cliff ledge (often near sheltering bush), rarely on trees. Usual clutch 2-3, sometimes 4-5, short semi-oval to oval greenish white to white eggs mottled with brown, pale grey, and purple, $60 \times$ 47mm in size. Eggs hatch after 28 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fledging period 40-42 days.

Distribution and abundance: A common resident of steppes, hills, and mountains. Occurs in winter also in lowlands of the south Caspian region, Persian Gulf coasts, Khuzestan, Sistan, and southern Baluchestan.

سارگیه (سارگیهٔ معمولی) Buteo buteo

Common Buzzard

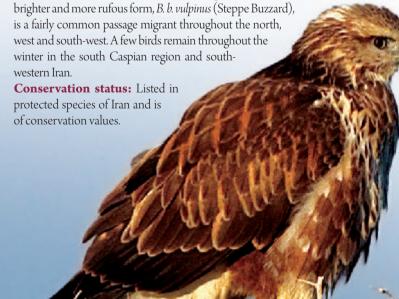
تركى: سار، كردى: باشوو، كيلانى: الوغ - ژندره الوغ

Morphological characteristics: 51-57 cm length and 113-128 cm wingspan. A medium-sized raptor with short round head, short thick neck, broad wings, short round tail, and bare yellow legs. Seen in various range of morphs from almost uniformly dark to mainly white but most commonly dark brown with white band on breast. Sexes similar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult with rufous-brown upperparts, brown to blackish brown flight-feathers, rufous-brown upper surface of tail and white under surface, with narrow dark bars and a broad dark terminal band. Underparts rufous to black-brown, generally with paler band separating breast from belly. In flight, under wing-coverts varying from rufous to brown with darker bars and streaks, but in all birds undersurface of flight-feathers silvery-grey with fine darker bars, and a broad black band along feather-tips. Juvenile with no terminal tail band and with more distinct lines on underparts, especially on belly and underwing. *B. b. vulpinus* with paler rufous plumage and tail, brighter underwing flight-feathers, and dark patch around carpal joints hardly noticeable under wings.

Biological characteristics: Prefers forest fringes, woodlands, fields, steep foothills, crags with ledges, uplands, cultivated landscapes with scattered trees, and fringes of wetlands. Avoids semi-arid steppes, desert fringes, and treeless areas. Soars with wings held up in shallow V and tail spread; hovers at times. Feeds on small mammals, birds, reptiles, amphibians, insects, earthworms, and in winter by scavenging. Breeding starts mid-March to mid-April. Monogamous. Nest a massive structure of branches, twigs, and available material lined with moss and green stems, built on crag ledges, rock projections, trees, and rarely on sloping ground. Usual clutch 3-4, occasionally 1-6, short semi-oval to oval white eggs with chestnut-red to grey-brown spots, 56.8×45.5 mm in size. Depending on number of eggs, incubation period between 33 to 42 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 50-55 days.

Distribution and abundance: The dark rufous to black-brown form *B.b. menetriesi* is a common resident in the Caspian forests, while the

و شاهپرهای پرواز قهوهای تا قهوهای مایل به سیاه دارد. روی دم قهوهای و زیر آن سفید با راهراه عرضی باریک و تیره، همراه با یک نوار پهن تیره در انتها است. زیرتنهٔ قهوهای تا قهوهای مایل به سیاه و نوار روشنی در بخش بالایی دارد که سینه را از شکم جدا می کند. درحال پرواز، خطوط طولی به رنگ خاکستری، قهوهای تا زرد مایل به قهوهای در پوشپرهای زیر بالها قابل مشاهده است. شاهپرهای پرواز مایل به سفید و در انتها سیاه هستند و تشکیل نواری سیاه در حاشیه و نوک بالها می دهند. همچنین پاهای بدون پر و زرد رنگ دارد. پرندهٔ نابالغ فاقد نوار انتهایی دم و خطوط زیرتنه به خصوص در ناحیهٔ شکم و زیر بالها بیشتر و واضحتر است. زیر گونهٔ انتهایی دم و خطوط زیر بالها دارد و مروشنتر مایل به خرمایی و شاهپرهای روشنتر در زیر بالها دارد و لکهٔ تیره در سطح زیر بالها در ناحیهٔ مچها به سختی قابل مشاهده است.

ویژگیهای زیستی: حاشیهٔ جنگلها، درختزارها، کشتزارها، دامنههای پرشیب، لبهٔ پرتگاهها یا بلندیهای با پوشش درختی، اراضی مزروعی با درختان پراکنده و حاشیهٔ تالابها را ترجیح می دهد و از استیهای نیمهخشک، حاشیهٔ کویر و نواحی بدون درخت دوری می کند. با بالهایی «۲» شکل و اندکی بالاتر از سطح بدن و دمی گسترده شده، بال بازروی می کند و گاهی درجابال می زند. از پستانداران کوچک، پرندگان، خزندگان، دوزیستان، حشرات و کرمهای خاکی و همچنین است و آشیانهاش تودهٔ بزرگی از ساقهها و شاخههای گیاهان قابل دسترس است که آن را در لبهٔ پرتگاهها و بیرون زدگیهای صخرهها، روی درختان و به ندرت روی زمین در دامنههای شیدار بنا می کند و درونش را با خزه و سرشاخههای برگدار میپوشاند. معمولاً سه تا چهار شیبدار بنا می کند و درونش را با خزه و سرشاخههای برگدار میپوشاند. معمولاً سه تا چهار رنگ قرمز مایل به بلوطی و یا قهوه ای مایل به خاکستری و به ابعاد ۴۵٫۵ × ۴۵٫۸ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها بسته به تعداد تخم از ۳۳ تا ۴۲ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. پرورش جوجهها ه ۵ تا ۵۵ روز به طول می انجامد.

پراکنش و فراوانی: زیرگونهٔ B. b. menetriesi مقیم جنگلهای ناحیهٔ خزری است ولی زیرگونهٔ B. b. vulpinus در شمال، غرب و بهار به صورت مهاجر عبوری در شمال، غرب و جنوبغربی کشور دیده می شود. همچنین تعداد کمی از افراد این زیرگونه در استانهای مازندران و گیلان و نواحی جنوب غرب ایران زمستان گذرانی می کنند.

مرسوری و میانی و و می باوب کربایری رفستان عاومی می مصطر وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

6 🛑 🕕

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۵۲ تا ۶۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۳۵ تا ۱۵۰ سانتی متر است. تا حدی شبیه به «سار گیهٔ معمولی» است ولی نسبت به آن اندکی بزرگتر است و بالهای به نسبت بلندتر با قاعدهٔ باریکتر، سر کوچکتر، گردن بلندتر و دم بلندتر به اندازهٔ عرض بالها دارد. لکهٔ تیرهٔ بیضی یا مستطیل شکل در مچ بالها و سه نوار تیره نیز در دم (شامل دو نوار نزدیک به هم در قاعده و یک نوار پهنتر انتهایی) دارد. در ریختهای متنوعی از روشن تا تیره دیده می شود. نر و ماده تا حدی همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ، سر خاکستری مایل به آبی دارد. چشمها زرد و منقار خاکستری است. روتنه قهوهای مایل به خاکستری و نوک شاهپرهای اولیه و حاشیهٔ بالها سیاه است. زیرتنه نیز روشن با خطوط سیاه رنگ دیده می شود. در پرندهٔ مادهٔ بالغ، سر قهوهای تر، روتنه قهوهای تیره و خطوط سیاه رنگ بدن، زیر بالها و دم واضحتر دیده می شود. در پرندهٔ نابالغ رنگ پروبال متنوع و نسبت به بالغها تیرگی حاشیهٔ بالها گسترش بیشتری می شود. در پرندهٔ نابالغ رنگ پروبال متنوع و نسبت به بالغها تیرگی حاشیهٔ بالها گسترش بیشتری یافته است، سطح زیر شاهپرهای پرواز و دم، خطوط بیشتری دارد، چشمها تیره و قاعده نیمنوک بالایی نیز به رنگ زرد است.

ویژ گیهای زیستی: در زیستگاههای جنگلی به نسبت باز، همچنین چشماندازهای توام شامل درختان پراکنده، چمنزار و تالابهای کوچک به سر میبرد. پروازی قوی با بال زدنهای آرام دارد و با بالهای باز اوج می گیرد. به خوبی روی زمین در نواحی جنگلی قدم می زند و زمین را برای یافتن لانه، لارو و شفیرهٔ زنبورهای وحشی حفر می کند. از خزندگان، دوزیستان، جوجهٔ پرندگان کوچک و کرمهای خاکی و بعضی از میوهها تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط خرداد در درختزارهایی با درختان بلند آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای از شاخههای کوچک است که روی درختان بنا می کند و درونش را با ساقههای نازک و برگهای سبز می پوشاند. گاهی نیز آشیانهٔ قدیمی سایر پرندگان را بازسازی و ترمیم و از آن استفاده می کند. معمولاً دو تخم، گاهی یک یا سه تخم بیضی کوتاه، صاف، سفید تا نخودی مایل به کرم، با خالهایی به رنگ بلوطی یک یا سه تخم بیضی کوتاه، صاف، سفید تا نخودی مایل به کرم، با خالهایی به رنگ بلوطی طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۴۰ تا ۴۴ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی تا حدود ۵۶ روزگی همچنان در اطراف آشیانه باقی می مانند.

پراکنش و فراوانی: در جنگلهای نواحی جنوبی دریای خزر به صورت تابستان گذران دیده می شود و احتمالاً در همین نواحی جوجه آوری می کند. همچنین گزارشهایی مبنی بر مشاهدهٔ این پرنده در اطراف تهران، طبس و حوالی رود دز وجود دارد.

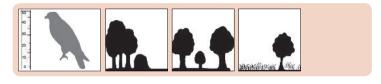
وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

سارگپه جنگلی Pernis apivorus

European Honey Buzzard

تركى: ميشه سارى، كردى: باشووى ليزه واران، كيلانى: الوغ

Morphological characteristics: 52-60 cm length and 135-150 cm wing-span. Fairly similar to Common Buzzard Buteo buteo, but with slightly larger, longer, and narrower tail, smaller head, longer neck, longer wings with narrower base, dark oval or rectangular carpal patches on wings and 2-3 dark bands on tail, 1-2 of them close together at base and one wider at the end. Occurs in various morphs from pale to dark. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male with grey crown and side of head, yellow-orange to red eye, blue-grey bill-base, grey-brown upperparts, cream-white underparts and under wing-coverts with rufous to black bars or these more or less entirely rufous to brown, and pale grey undersurface of flight-feathers and tail with single broad brown bar along feather-tips and single bar near base. Adult female as male but with darker brown upperparts and browner head. Black stripes on body, underwing, and tail more conspicuous. Juvenile highly variable, head and underparts varying from white over rufous to dark brown; eye brown, bill-base yellow, wing-tips more extensively dark, and undersurface of flightfeathers and tail more densely barred.

Biological characteristics: Prefers rather open forests, parkland, as well as meadows, small wetlands, and other landscapes with scattered trees. Flight powerful with slow wing-beats, soaring with wings fully stretched. Main prey wasps and wild bees, observing direction of flight of these from branch to find nest, then walks to nest and digs in soil to reach it, foraging mainly on larvae and pupae in honey-combs. When wasps and bees scarce, feeds on chicks eggs, reptiles, amphibians, earthworms as well as some fruit. Breeding starts early June. Monogamous. Nest a shallow cup of small twigs and green leaves on branch of forest-tree, shaded by canopy. Sometimes uses old nests of other birds. Usual cutch 2, sometimes 1-3, short oval white to cream-buff eggs mottled with chestnut to reddish brown, 50.8×41.1 mm in size. Eggs hatch after 30-35 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent or occasionally by male. Fledging period 40-44 days, but remain in nest vicinity for 56 days.

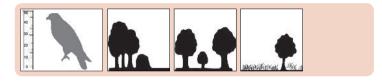
Distribution and abundance: A scarce and inconspicuous summer visitor to the south Caspian forest, probably breeding in this area. On migration, also recorded in Tehran, north of Tabas, and around Dez river.

سارگیهٔ کاکلدار (سارگیهٔ تاجدار) Pernis ptilorhynchus

Crested Honey Buzzard

تركى: كاكلى سار، كردى: باشووى جوقهدار

Morphological characteristics: 55-65 cm length and 148-165 cm wingspan. Greatly similar to Honey Buzzard *P. apivorus*, but much bulkier with longer tail and wings, underwing lacking black patch at carpal joints. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male with grey face, dark eye, grey bill-base, dark brown upperparts, dark edge on primaries and secondaries both above and below wings, breast, belly, and flanks heavily blotched or barred brown, and tail black with a white band at the middle. Female with dark brown upperparts, more streaked underparts than adult male. Side of face brown, eyes yellow, and tail similar to that of Honey Buzzard with three dark bands, but the nearest band to base of tail broader. Juvenile with wholly pale head, white forehead, and dark brown upperparts.

Biological characteristics: Prefers forested landscapes and open woodlands in plains and hills. Flight powerful with slow wing-beats. Often solitary or in pairs, soaring on thermals high-up. Feeds on bees, their larvae and pupae, and sometimes on insects, reptiles, amphibians, small mammals, bird eggs and chicks, and some fruit. Other behavioural characteristics similar to Honey Buzzard.

Distribution and abundance: A rather scarce winter visitor to southern Iran. **Conservation status:** Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۵ تا ۶۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۴۸ تا ۱۶۵ سانتی متر است. شباهت زیادی به «سارگپهٔ جنگلی» دارد، ولی نسبت به آن پرجثهتر با بالها و دم بلندتر است و لکه تیره در سطح زیر بالها در ناحیهٔ مچها دیده نمی شود. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ روتنه طرح خاکستری دارد و حاشیهٔ شاهپرهای اولیه و ثانویه در زیر و روی بالها تیره رنگ است. چشمها قهوهای تیره و اطراف صورت خاکستری است. همچنین خالها و خطوطی تیره در سینه، شکم و پهلوها دیده می شود. دم سیاه است و یک نوار پهن سفید در مرکز دارد. در پرندهٔ مادهٔ بالغ روتنه قهوهای تیره، زیرتنه راهراهتر نسبت به نر، اطراف صورت قهوهای، چشمها زرد و دم شبیه به «سارگپهٔ جنگلی» با سه نوار تیره است، با این تفاوت که داخلی ترین نوار نزدیک به قاعدهٔ دم نسبت به «سارگپهٔ جنگلی» پهنتر است. با ندهٔ نابالغ ساکهاگر نگ با بده، بشانی سفید و روتهٔ قهوهای تیره دارد.

۱۵۱

(• **(**

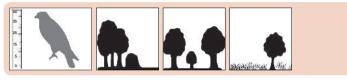
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۳ تا ۴۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۰۰ سانتی متر است. سارگیهای کوچک جثه با بالهای باریک با انتهای گرد و دم دراز است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ جلو پیشانی و پس گردن مایل به سفید است و لکهای به همین رنگ در چانه و گلو با یک نوار تیره پهن در میان آن دیده می شود. سر و روتنه قهوهای مایل به خاکستری و دم خرمایی دارد. عنبیه چشمها سفید و حلقه دور چشمها نارنجی مایل به نزرد است. همچنین منقاری زرد با نوک تیره دارد. زیرتنه نیز قهوهای مایل به سفید است. پرندهٔ نابالغ با تارک سر و پس گردن قهوهای، جلوی پیشانی و نوار ابرویی نخودی مایل به سفید پهن و زیرتنه سفیدتر قابل تشخیص است.

ویژگیهای زیستی: جنگلهای پهنبرگ تنک، بوتهزارها و اراضی مزروعی با درختان پراکنده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از جنگلهای مرطوب دوری می کند. اغلب به تنهایی و به ندرت در دستههای دو تا سهتایی دیده میشود. چندان فعال نیست و بیشتر روی درختان یا تیرهای برق می نشیند و اطراف را برای یافتن طعمه زیر نظر می گیرد. پروازی مستقیم شبیه به «پیغوی کوچک» با بال زدنهای سریع دارد که در ارتفاع کم با بال بازرویهای کوتاه همراه می شود. در دورهٔ جوجه آوری بسیار پر سروصدا است و جفتها معمولاً در دایرههایی در ارتفاع بالا و به مدت طولانی بال بازروی می کنند. از موشها، مارهای کوچک، مارمولکها، قورباغهها، خرچنگها، همچنین از ملخها و دیگر حشرات درشت جثه تغذیه می کند. گاهی اوقات هم پرندگان مریض و ناتوان را شکار می کند. جوجه آوری از اواسط بهمن تا اواسط ار دیبهشت آغاز می شود. آشیانهاش مانند کلاغها دارای ساختاری سست، متشکل از شاخههای کوچک است که آن را روی درختان بنا می کند. معمولاً سه تخم بیضی، سفید مایل به سبز، به ندرت با خالهای قرمز کمرنگ و به ابعاد ۳۸ × ۴۶ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۹ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. اطلاعاتی از دورهٔ رشد و پرورش جوجهها موجود نیست.

سارگپه چشمسفید Butastur teesa

White-eyed Buzzard (White-eyed Buzzard-Eagle)

ترکی: چینی گوز سار، کردی: باشووی چاوسپی

Morphological characteristics: 43-45 cm length and 100 cm wing-span. A small slim buzzard with round-tipped narrow wings and long tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult with greyish brown head and upperparts, rufous tail, white forehead and nape, white patch on chin and throat with black stripe over centre, brown underparts with pale bars on belly and white vent and under tail-coverts, white iris, and yellow-orange eye-ring. Also with dark-tipped yellow bill. Juvenile distinguished by brown crown and nape, broad pale supercilium, and whiter underparts.

Biological characteristics: Prefers parklands and cultivated country with scattered trees or patches of forest (especially acacias) and scrub. Often solitary and rarely in parties of 2-3 birds. Rather passive, usually perching on trees or streetlights to search for prey. Flight direct, similar to Shikra *Accipiter badius*, with quick wing-beats alternated by short gliding at low altitude. Noisy during breeding season. Pairs usually soar in circles at high altitudes for long time. Feeds on mice, small snakes, lizards, frogs, crabs, grasshoppers, and other large insects, and occasionally also on weakened birds. Breeding starts early February to mid-May. Nest similar to that of crows, consisting of a loosely built cup of twigs on trees. Usual clutch 3 greenish white eggs, rarely with a cover of pale red spots, 46×38 mm in size. Eggs hatch after 19 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. No data available on fledging period.

Distribution and abundance: A scarce and local resident of coastal lowlands of eastern Hormozgan (Bandar Abbas) and southern Baluchestan east to the Pakistan border.

Accipiter nisus

Eurasian Sparrowhawk

تركى: قرقى، كردى: واشه، گيلانى: واشك (چى چينى)، لرى: سَنگك-باشُو

Morphological characteristics: 28-38 cm length and 55-70 cm wing-span. A raptor with thin body and long yellow legs, distinguished by short rounded wings and long square-ended tail. Sexes dissimilar (female much larger) with no seasonal variation. Adult male with dark grey upperparts, rufous cheeks, and pale throat with a white patch on nape. Underparts and under wing-coverts barred reddish orange and white. Dark grey underside of flight-feathers barred white. Tail long and narrow, pale grey-brown with 4-5 dark brown bands. Adult female with dark brown or grey-brown upperparts and white supercilium extending to nape. Underparts white with close and narrow dark brown bars, underwing flight-feathers striped, and tail longer than in male. Juvenile resembles female but feathers of upperparts fringed rufous when plumage fresh and dark bars on underparts less regular, more spotted.

Biological characteristics: Prefers forests, woodland, parks, and open country with isolated copses or trees. Solitary outside breeding season. Flight with rapid continuous wing-beats and short gliding. Soars in small circles with wings held at level of body and slightly forward and tail spread or closed. Chiefly feeds on small birds. Flies at low altitude along fences, hedge rows, glades, riverbanks, or among bush chasing prey and finally gripping it either on ground or in flight. Breeding starts mid-April by re-forming traditional territories in woodlands. Monogamous. Nest a flat structure of dry branches and leafy twigs, built on trees. Occasionally uses old nest of other birds. Usual clutch 4-5, sometimes 2-7, short semi-oval bluish white eggs, 39.8×31.8 mm in size. Eggs hatch after 32-35 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent, leave nest in 32 days, but still cared for and fed by parents for another 27 days.

Distribution and abundance: A fairly common breeding bird in the Caspian forests and the Kaleibar Mountains in northern Azarbaijan; a common winter visitor occurring throughout Iran, but scarce in Sistan-Baluchestan.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۸ تا ۳۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۵ تا ۷۰ سانتیمتر است. قوشی کوچکجثه با بدنی لاغر، بالهای کوتاه و گرد، دم بلند با انتهای مستطیلی و پاهای دراز به رنگ زرد است. نر و ماده متفاوت (ماده به مقدار قابل توجهی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ روتنه خاکستری تیره، گونهها خرمایی و گلو رنگ پریده است و لکهٔ سفیدی در پس گردن دارد. زیرتنه و پوشپرهای زیر بالها مخلوطی از رنگهای نارنجی مایل به قرمز و سفید همراه با نوارهای عرضی منقطع باریک و نزدیک به هم است. شاهپرهای پرواز در سطح زیر بالها نیز مخطط هستند. دم باریک و بلند به رنگ خاکستری با چهار تا پنج نوار عرضی تیره دیده می شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ با روتنهٔ قهوهای تیره یا قهوهای خاکستری و نوار ابرویی سفید با امتدادی تا پس سر دیده می شود. زیرتنهای سفید همراه با نوارهای عرضی منقطع باریک و نزدیک به هم و شاهپرهای پروازی مخطط در سطح زیر بالها دارد. دم در پرندهٔ ماده بلندتر از نر است. پرنده نابالغ شبیه به پرنده ماده است ولی روتنهٔ آن قهوهای مایل به قرمز کمرنگ است و زیرتنه با خالها و نوارهای عرضی کوتاهتر و نامنظمتر

ویژگیهای زیستی: جنگلها، درختزارها، پارکهای شهری و نواحی مسطح باز را ترجیح میدهد. به استثنای دورهٔ جوجه آوری پرندهای منزوی است. پروازی با بالزدنهای

به نسبت سریع و پیوسته همراه بال بازروی های کوتاه دارد و با بال هایی مسطح و اندکی مایل به جلو و دم جمع شده در دایرههایی با شعاع کوچک بالبازروی می کند. به طور عمده از پرندگان کوچک جثه تغذیه می کند. برای شکار در ارتفاع کم در حاشیه پرچینها، فضاهای باز درون جنگل، حاشیه رودخانهها و در بین درختچهها به سرعت پرواز می کند و طعمهٔ خود را با تعقیب روی زمین یا هوا می گیرد. جوجه آوری از اواسط فروردین و با تشکیل دوبارهٔ قلمروهای سنتی در درختزارها آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش کپهای مسطح از شاخههای کوچک خشک و برگدار است که آن را روی درختان بنا می کند. گاهی نیز آشیانهٔ خود را روی آشیانهٔ قدیمی پرندگان دیگر میسازد. به طور معمول چهار تا پنج و گاهی دو تا هفت تخم نیمه بیضی کوتاه، به رنگ سفید مایل به آبی و به ابعاد ۳۱٫۸ × ۳۹٫۸ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۲ تا ۳۵ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حد زیادی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۳۲ روزگی آشیانه را ترک میکنند ولی همچنان تا حدود ۲۷ روز پس آن توسط والدین مراقبت و تغذیه می شوند.

پراکنش و فراوانی: در جنگلهای خزری و کوهستانهای کلیبر در استان آذربایجان شرقی جوجه آوری می کند و زمستان به استثنای نواحی جنوب شرقی کشور که کمیاب است، در همه جا

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

152

101

1 • •

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۲ تا ۳۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۵ تا ۷۵ سانتی متر است. قوشی متوسط جثه و باریک اندام است که بالهای به نسبت نازک و نوک تیز دارد. تیرگی نوک شاهپرهای نخستین، فقدان نوارهای عرضی تیره بر روی پرهای مرکزی دم، چشمان سیاه و خط گلویی سیاه (فقط در مادهها و نابالنها) آنرا از سایر قوشها متمایز می کند. نر و ماده متفاوت (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ روتنه خاکستری مایل به آبی و زیرتنه سفید همراه با نوارهای باریک و منقطع به رنگ نارنجی قهوهای بر روی سینه، پهلوها و قاعدهٔ بالها است. بر خلاف قرقی نر، گونههایش خاکستری است و اثری از لکهٔ سفید در پس سر دیده نمی شود. در پرندهٔ مادهٔ بالغ روتنه خاکستری مایل به قهوهای تیره و زیرتنه سفید با نوارهای عرضی به نسبت پهن و منقطع قهوهای رنگ است. پرندهٔ نابالغ روتنه ای به رنگ قهوهای تیره و زیرتنه سفید با نوارهای عرضی به نسبت پهن و منقطع قهوهای رنگ است. پرندهٔ نابالغ روتنهای به رنگ قهوهای تیره و زیرتنهای با لکههای تیره بزرگ دارد که در امتداد هم نوارهای طولی ایجاد می کنند.

ویژگیهای زیستی: اغلب حوضهٔ رودخانهها و دشتهای واقع در مناطق پست با آبوهوای گرم و خشک را ترجیح می دهد. همچنین در کوهپایهها و دامنههای شیبدار دیده می شود. مانند دیگر قوشها به وجود درختان به ویژه پهنبرگان وابستگی نشان می دهد و در مناطق فاقد درخت، به درختان روییده در حاشیه رودخانهها و باغستانها روی می آورد. اغلب منزوی است ولی در زمان مهاجرت به صورت گروهی دیده می شود. بیشتر از مارمولکها و حشرات بزرگ و گاهی از پستانداران کوچک، مارها، قورباغهها و پرندگان کوچک تغذیه می کند. جوجه آوری از اواخر اردیبشهت در درختزارهای واقع در درهٔ رودخانهها آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای کوچک و کمعمق از سرشاخهها است که آن را روی شاخه درختان بنا می کند و درونش را با برگهای سبز می پوشاند. معمولاً چهار تا پنج، گاهی سه تخم نیمه بیضی کوتاه، سفید مایل به آبی یا سبز، با خالهای کوچک به رنگ قهوهای یا سبز و به ابعاد ۱۹۸۳ × ۴۰٫۵ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۰ تا ۵۳ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در ۴۰ تا ۴۵ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی همچنان تا حدود ۱۵ روز پس از هستند، در ۲۰ تا ۴۵ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی همچنان تا حدود ۱۵ روز پس از

Accipiter brevipes

پيغو

Levant Sparrowhawk

تركى: سرچه قرقى سى، كردى: واشهى گهوره، گيلانى: واشك (چى چينى)

Morphological characteristics: 32-38 cm length and 65-75 cm wingspan. A slim, medium-sized hawk with rather narrow and pointed wings. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Distinguished from other sparrowhawk species by dark-tipped primaries and black eyes; also, cheeks grey, throat with dark median line (only in female and juvenile), and no dark bars on central tail-feathers. Adult male with bluish grey upperparts, white underparts with narrow broken rufous bars on breast, flanks, and base of wings. Unlike male Eurasian Sparrowhawk *A. nisus*, has grey cheeks and lacks white patch on nape. Adult female with brownish grey upperparts and white underparts with rather broad brown bars. Juvenile with dark brown upperparts and underparts with large dark spots forming streaks.

Biological characteristics: Prefers river basins and plains in lowlands in warm dry climates. Also seen in foothills and slopes. Like other sparrowhawks, dependent on presence of broad-leaved trees; in open lowlands, strongly prefers tree-belts along rivers and gardens. Often solitary when hunting, but forms large flocks on migration. Feeds mainly on lizards, large insects, and occasionally small mammals, snakes, frogs, and small birds. Breeding starts early May. Monogamous. Nest a small shallow pile of sticks lined with green leaves, built on tree branch. Usual clutch 4-5, occasionally 3, short semi-oval bluish or greenish white eggs with small brown or green spots, 40.5×31.5 mm in size. Eggs hatch after 30-35 days. Chicks, precocial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 40-45 days, remaining in nest vicinity for another 15 days.

Distribution and abundance: Probably a scarce summer visitor to forests of Zagros and northern Azarbaijan and forested regions of Tehran; also a passage migrant elsewhere.

طرلان

Accipiter gentilis

Morphological characteristics: 48-62 cm length and 135-165 cm wingspan. The largest hawk species with broad wings and long tail. Sexes rather similar (female much larger, as big as Common Buzzard Buteo buteo) with no seasonal variation. Adult male with grey upperparts, dark head and ear-coverts, and white supercilium. Underparts and under wing-coverts white, striped densely with broken horizontal marks. Tail with 4-5 dark horizontal bars and white tip. Adult female with similar underparts to male but upperparts greyish brown, supercilium and white under tail-coverts more conspicuous. Juvenile with earthbrown head and upperparts and paler supercilium than adult. Underparts pale buff mottled with dark brown drop-like spots, forming longitudinal stripes.

Biological characteristics: Prefers coniferous trees like pine and broadleaved trees such as oak and beech; often seen in forests and dense woodlands, from lowlands to mountains highly teemed with trees. Flight powerful with strong wing-beats. Flies fast at low altitude with several quick wing-flapping followed by long soaring, foraging for prey. Feeds mainly on mammals and birds, maneuvering agilely through branches and leaves to catch birds. Breeding starts mid-April. Monogamous and territorial. Nest a large shallow disorganized pile of dried twigs lined with pine coniferous leaves and leafy branches, built on trees. Usual clutch 3-4, rarely 1-6, short semi-oval pale bluish white eggs, 57.4×44.2 mm in size. Eggs hatch after 35-38 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 40 days, but chicks depend on parents for another 30 days.

Distribution and abundance: A rather scarce winter visitor to the south Caspian region, Alborz Mountains, and also recorded in Persian Gulf coasts and central Baluchestan. Breeds in the Kaleibar Mountains in eastern Azarbaijan. Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۴۸ تا ۶۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۳۵ تا ۱۶۵ سانتی متر است. بزرگترین گونهٔ قوش با بالهای پهن و دم بلند است. نر و ماده تقریبا همشکل (ماده به مقدار قابل توجهی بزرگتر و تقربیاً به اندازهٔ «سارگپه») و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ تارک سر و گوش پرهای تیره و نوار ابرویی سفید رنگ دارد. روتنه خاکستری، زیرتنه و زیر بالها سفید همراه با نوارهای عرضی منقطع باریک و نزدیک به هم دیده می شود. دم چهار تا پنج نوار تیره عرضی دارد و در انتها سفید است. در پرندهٔ مادهٔ بالغ زیرتنه شبیه به پرندهٔ نر ولی رنگ روتنه قهوهای مایل به خاکستری و سفیدی زیر دم و نوار ابرویی واضحتر است. پرندهٔ نابالغ روتنه و سر قهوهای خاکی و نوار ابرویی کمرنگتر نسبت به بالغها دارد. زیرتنه نخودی کمرنگ و دارای لکههای اشکی شکل به رنگ قهوهای پررنگ است که در امتداد هم نوارهای طولی در زیرتنه ایجاد می کنند.

ویژگیهای زیستی: اغلب در مناطق جنگلی و درختزارهای متراکم، از نواحی پست تا بالاترین مرز رویش درختان در کوهستانها به سر می برد و تودههای سوزنی برگ نظیر کاج و پهن برگ نظیر بلوط و راش را ترجیح میدهد. پروازی قدرتمند با بالزدنهای قوی دارد. با پروازی سریع و در ارتفاع کم به جستجوی طعمه می پردازد و در این حالت پروازش شامل چند مرتبه بال زدن سریع و بال بازروی های طولانی است. بیشتر از پستانداران و پرندگان تغذیه می کند. برای شکار پرندگان با چابکی و سرعت قابل توجهی در بین شاخوبرگ درختان و بوتهها مانور می کند. جوجهآوری از اواسط فروردین و با تشکیل قلمرو در درختزارهای کهنسال آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای بزرگ، نامرتب و کمعمق از شاخههای خشک است که آن را روی درِختان بنا می کند و درونش را با پوست و برگهای سوزنی کاج و شاخههای برگدار میپوشاند. معمولاً سه تا چهار و به ندرت یک تا شش تخم نیمه بیضی کوتاه سفید مایل به آبی کمرنگ و به ابعاد ۲۴۴٫۲ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۳۵ تا ۳۸ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۴۰ روزگی آشیانه را ترک می کنند و تا حدود ۳۰ روز پُس از آن همچنان به والدین وابستگی دارند.

یراکنش و فراوانی: به صورت کمیاب در نواحی جنوبی دریای خزر، رشته کوه البرز و همچنین سواحل خلیج فارس و مرکز استان سیستان و بلوچستان زمستان گذرانی و در کوههای کلیبر در آذربایجان شرقی جوجه آوری می کند.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

©

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۰ تا ۳۶ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۰ تا ۷۰ سانتی متر است. قوشی کوچک جثه و تا حدی شبیه به «پیغو» است ولی بالها و دم کوچکتر و چشمانی قرمز دارد. نر و ماده تا حد زیادی همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ با روتنهٔ خاکستری مایل به آبی (کمرنگتر از «پیغو») و زیرتنهٔ نخودی مایل به کرم همراه با راهراه نخودی مایل به صورتی بر روی سینه دیده می شود. بالها گرد و نوک چهار تا پنج شاهپر اولیه تیره است (تیرگی نوک بالها در پیغو چشمگیرتر است). زیر بالها سفید مات با ته رنگی از نخودی مایل به صورتی و روی پوشپرهای بالها و شاهپرهای پرواز مخطط است. چانه و زیر گلوی سفید با یک خط طولی تیره در وسط آن دارد. دم دارای پنج تا شش نوار تیره است. در پرندهٔ مادهٔ بالغ روتنه قهوهای تر است، تیرگی نوک شاهپرهای دارای باه سه دو تا سه شاهپر بزرگتر محدود می شود و پوشپرهای زیر بالها و سینه دارای راهراه نخودی مایل به صورتی مشخصتری نسبت به نر است. پرندهٔ نابالغ به واسطهٔ روتنهٔ قهوهای تر، لکههای فراوان اشکی شکل به رنگ قهوهای پررنگ که در امتداد هم نوارهای طولی در زیرتنه ایجاد می کند فران رنگ خرمایی راهراه گونهها و اطراف گردن از بالغها قابل تفکیک است.

ویژگیهای زیستی: نسبت به سایر گونههای قرقی به آبوههای گرمتر و خشکتر سازگار شده است، وابستگی کمتری به جنگل و درختزارهای متراکم دارد و اغلب در جنگلهای تنک، اراضی زراعی با درختان پراکنده، باغات میوه، جنگلهای حاشیه رودخانهها، واحهها و درختستانهای اطراف مناطق مسکونی دیده میشود. رفتارش شباهت زیادی به «پیغو» دارد، با این وجود نسبت به سایر قوشها کمتر در میان شاخوبرگ درختان به تعقیب و شکار پرندگان میپردازد. اغلب از محل نشیمنگاه خود، اطراف را برای یافتن طعمه جستجو می کند و سپس با تعقیب سریع طعمه در نزدیکی سطح زمین، آن را شکار می کند. گاهی نیز در میان ساختمانها به شکار مارمولکهای روی دیوار میپردازد. جوجهآوری از اوایل خرداد و با تشکیل قلمرو در علفزارهای هموار با درختان پراکنده آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای کوچک، کم عمق و سست از شاخههای کوچک به همراه پوشش کمی از شاخههای برگدار است که آن را روی درختان میسازد. معمولاً دو تا چهار و به ندرت هفت تخم نیمه بیضی کوتاه، به رنگ سفید مایل به آبی کمرنگ و به ابعاد ۲۱٫۳٪ ۲۱٫۳٪ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۸ تا ۲۹ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۸ تا ۲۹ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۳۰ روزگی آشیانه را ترک می کنند. ولی همچنان تا مدتی پس از آن در کنار والدین باقی می مانند.

پراکنش و فراوانی: در نواحی شمال شرقی کشور جوجه آوری و تابستان گذرانی و در نواحی جنوب و جنوب شرقی زمستان گذرانی می کند. بین این دو ناحیه به صورت مهاجر عبوری دیده می شود. همچنین گزارشهایی از جوجه آوری این پرنده در بندرعباس در استان هرمزگان موجود است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

پیغوی کوچک Accipiter badius

Shikra

تركى: كيچيك سرچه قرقى سى، كردى: سەقر، گيلانى: واشك (چى چينى)

Morphological characteristics: 30-36 cm length and 60-70 cm wingspan. A small sparrowhawk greatly similar to Levant Sparrowhawk A. brevipes, distinguished by shorter wings and tail as well as red eye. Sexes fairly similar with no seasonal variation. Adult male with bluish grey upperparts (lighter in colour than Levant Sparrow hawk), cream-buff underparts, and pinkish buff bars on breast. Wings rounded with indistinct dark tips to 4-5 primaries (wing-tip more pointed and black on tips more noticeable in Levant Sparrow hawk). Underwing dull white tinged with pinkish buff, flight-feathers and wing-coverts striped, cheeks grey, and throat white, latter with diagnostic dark stripe in middle. Tail uniform grey from above but with 5-6 dark bars from below. Adult female with browner upperparts, dark tips only to 2-3 longest primaries, tail uniform grey with black band on tip visible from above. Under wing-coverts and breast with more distinct pinkish buff bars than those of adult male. Juvenile distinguished from adult by browner upperparts, barred tail, streaked rufous cheeks and sides of neck as well as dark brown drop-like spots forming streaks on underparts.

Biological characteristics: Prefers warmer and more arid climates than other species of sparrowhawk; avoids closed forest and dense woodland. Often seen in cultivated country with sparse trees, fruit-gardens, riverine forest, oases, and groves near inhabited areas. Behaviour greatly similar to Levant Sparrowhawk. Compared with other sparrowhawks, rarely preys by surprise-and-pounce tactics among trees. Often watches for prey from hidden perch and then grips by chasing quickly near land surface. Occasionally dashes into buildings to snatch lizards from wall. Breeding starts late May. Monogamous. Nest a small shallow loose cup of tiny branches with a lining of leafy branches, built on tree. Usual clutch 2-4, rarely up to 7, short semi-oval pale bluish white eggs, 40.4×31.3 mm in size. Eggs hatch after 28-29 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period about 30 days, but remain with parents for some more time.

Distribution and abundance: A fairly common breeding bird in the northeast; a winter visitor to south-eastern and southern Iran. Also a passage migrant between these two regions. Some records available of breeding in Bandar Abbas.

دلیجه Falco tinnunculus

Common Kestrel (Eurasian Kestrel)

تركى: كركينجك، كردى: هدل كه سهماى گهوره، گيلانى: بادكونزنه-پشه خور، سيستانى: شينك، لرى: بادكينه

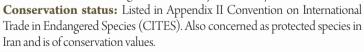

Morphological characteristics: 32-35 cm length and 71-80 cm wingspan. A rather small falcon similar to Lesser Kestrel *F. naumanni* but larger, with slimmer body, broader wings and tail, and black claws. Sexes dissimilar (female slightly larger) with no seasonal variation. Adult male with chestnut upperparts and upper wing-coverts spotted black, dark flight-feathers, grey head with narrow black streaks, grey tail with black terminal band, and buff underparts with black spots, forming broken streaks. Side of head with small moustachial stripe and throat white. Adult female with chestnut-brown upperparts and crown, marked with black bars, and dark flight-feathers. Unlike male, female has black-barred rufous tail, more heavily streaked underparts, and more heavily marked underwing. Juvenile resembles female but paler and streaks on underparts broader.

Biological characteristics: Prefers moorlands, grasslands, wetlands with little vegetation, groves, parks, farmlands, forest fringes or open areas, rocky and sandy coasts, riverbanks, and occasionally near inhabited areas. Mainly nongregarious; outside breeding season, usually solitary or in pairs. Flight powerful with shallow quick wing-beats. Soars in the sky with stretched wings. Hunts by hovering and vertical swoop. Feeds on small mammals, birds, lizards, and insects. Breeding starts late March in small territories around nests or in colonies in open woodland. Monogamous. Nest made of plant material such as foliage and twigs, built on cliff ledge, building, or inside tree hole. Occasionally uses old nests of large birds. Usual clutch 4-5, sometimes 9, short semi-oval to oval white to yellow-buff eggs, mottled with reddish brown, 39.7 × 31.8 mm in size. Eggs hatch after 27-29 days. Chicks precocial and nidicolous, fed bill-to-bill by female parent. Fledging period 27-32 days, remaining with parents for some more weeks.

Distribution and abundance: A common resident in all hilly and mountainous regions except south-eastern Baluchestan. Also a common winter visitor almost throughout the country, absent only from the deserts.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۲ تا ۳۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۷۱ تا ۸۰ سانتی متر است؛ بدن شاهینی به نسبت کوچک جثه شبیه به «دلیجه کوچک» است ولی نسبت به آن بزرگتر است؛ بدن باریکتر، بالها و دم بلندتر و ناخنهای سیاه دارد. نر و ماده متفاوت (ماده اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ روتنه و پوشپرهای روی بالها بلوطی پررنگ همراه با خالهای سیاه فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ روتنه و پوشپرهای و زیرتنه نخودی با خالهای سیاه است که در امتداد هم تشکیل نوارهای طولی میدهند. خط شاربی سیاهی در زیر چشمها دارد و گلو سفید است. دم باریک و بلند و نزدیک به انتها نوار سیاه پهنی دارد. در پرندهٔ مادهٔ بالغ روتنه و تارک سر قهوهای مایل به بلوطی با راهراه عرضی و شاهپرهای پرواز تیره هستند. بر خلاف نر، دم خرمایی کمرنگ و رامراه دارد. زیر تنه نسبت به پرندهٔ نر تیرهتر است و نوارهای تیرهٔ بیشتری در زیر بالها دیده می شود. پرنده نابالغ شبیه به ماده اما رنگ پریده تر است و خطوط پهنتری در زیر بالها دیده می شود. پرنده نابالغ شبیه به ماده اما رنگ پریده تر

ویژ گیهای زیستی: در مجاورت خلنگزارها، علفزارها، تالابهایی با پوشش گیاهی اندک، بیشهها، پارکها، کشتزارها، حاشیه یا فضای باز درون جنگلها، سواحل شنی و صخرهای، حاشیهٔ رودخانهها و گاهی در مجاورت مناطق مسکونی به سر می برد. پرندهای اجتماعی نیست و در اغلب اوقات سال به تنهایی یا جفت دیده می شود. پروازی قدرتمند با بال زدنهای سریع و کمعمق دارد و با بالهایی صاف بال بازروی می کند. هنگام شکار درجابال زنی می کند و به طور عمودی بر طعمه خود فرود می آید. از پستانداران کوچک، پرندگان، مارمولکها و حشرات تغذیه می کند. جوجه آوری از اوایل فروردین و با تشکیل قلمروهای کوچک در اطراف آشیانه یا به شکل کلنی در درختزارهای باز آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش کپهٔ کوچکی از خاروخاشاک و شاخههای کوچک در حفرهٔ درختان بنا می کند. همچنین گاهی باز آغاز می شود. تک همسر است و آشیانه ها و یا در حفرهٔ درختان بنا می کند. همچنین گاهی تخم بیضی کوتاه تا نیمه بیضی کوتاه، سفید تا نخودی مایل به زرد، با خالهای قهوهای مایل به قرمز تخم بیضی کوتاه تا نیمه بیضی کوتاه، سفید تا نخودی مایل به زرد، با خالهای قهوهای مایل به قرمز و به ابعاد ۸ ۳۹ بر ۲۹٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۷ تا ۲۹ روز طول می کند. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در ۲۷ تا ۳۲ روزگی آشیانه را ترک می کنند ولی همچنان تا چند هفته پس از آن در کنار والدین باقی می مانند.

پراکنش و فراوانی: مقیم و جوجهآور معمول در تپهماهورها و مناطق کوهستانی کشور به جز نواحی جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان است. همچنین در تمامی مناطق کشور به جز مناطق بیابانی زمستان گذرانی می کند.

وضعیت حفاظت: در ضمیمهٔ II کنوانسیون منع تجارت بینالمللی گونههای در معرض انقراض (CITES) قرار دارد. در ایران نیز در فهرست

156

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۹ تا ۳۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۸ تا ۷۲ سانتی متر است. شاهینی کوچکجثه و شبیه به «دلیجه» است ولی جثهای به نسبت کوچکتر، روشنتر و ناخنهای سفید دارد. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ به واسطهٔ روتنهٔ بلوطی پررنگ و بدون خال، سر و دو لکهٔ خاکستری مایل به آبی روی بالها و شاهپرهای تیره مشخص می شود. گلو نخودی و فاقد خط شاربی است و زیرتنه نخودی مایل به نارنجی همراه با خالهای گرد پراکنده دیده می شود. زیر بالها سفید و نوک شاهپرهای اولیه تیره است. دم خاکستری مایل به آبی و نوار عرضی پهن و تیره رنگی نزدیک به انتها دارد. پرندهٔ مادهٔ بالغ مانند ماده «دلیجه» دارای روتنه و تارک سر قهوهای مایل به بلوطی با راهراه عرضی و شاهپرهای پرواز تیره است. دم خرمایی کمرنگ و راهراه عرضی دارد. زیرتنه نخودی کرم و دارای نوارهای تیره بیشتری روی سینه و شکم است. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به پرندهٔ ماده دارد و غیر قابل تفکیک است.

ویژگیهای زیستی: اغلب در مناطق پست، کوهپایهها، درههای تنگ و گاهی در مجاورت مناطق مسکونی به سر میبرد. پرندهای اجتماعی است و در اغلب اوقات سال در دستههای کوچک دیده میشود و در زمان مهاجرت دستههای بزرگتری تشکیل میدهد. پروازی قدرتمند با بالزدنهای سبک دارد و برخلاف سایر شاهینها درجابال زنی نمی کند. بیشتر از حشرات تغذیه می کند اما گاهی به شکار پستانداران و پرندگان کوچک، مارهای کوچک، مارمولکها و قورباغهها اقدام می کند. جوجه آوری از اوایل تا اواسط اردیبهشت و با تشکیل کلنی در مناطق باز آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش گودی کوچک و فاقد مواد گیاهی است که آن را در حفرههای موجود در ساختمانها، خرابهها، صخرهها، دیوارههای عمودی حاشیه پیکرههای آبی و به ندرت در درختان و یا حفرههای درون زمین بنا م*ی کند.* معمولاً چهار تا پنج و گاهی سه تا شش تخم بیضی کوتاه تا نیمه بیضی کوتاه، صاف، سفید تا نخودی رنگ پریده، با خالهای قرمز مایل به زرد و گاهی لکههای قرمز یا قهوهای مایل به قرمز و به ابعاد ۲۸٫۸ × ۳۴٫۸ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۸ تا ۲۹ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در ۲۸ روزگی آشیانه را ترک میکنند ولی همچنان تا چند هفته پس از آن در کنار والدین باقی میمانند.

پراکنش و فراوانی: به صورت تابستان گذران معمول در شمال، مرکز و شمال شرق کشور و همچنین غرب زاگرس و جنوب تا استان فارس دیده میشود.

وضعیت حفاظت: در ضمیمهٔ II کنوانسیون منع تجارت بینالمللی گونههای در معرض انقراض (CITES) قرار دارد. در ایران نیز در فهرست پرندگان حمایت شده قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی است.

دليجه كوچک Falco naumanni

Lesser Kestrel

ترکی: اَغ دیرناخ کرکینجک، **کردی:** ههل که سهمای بچووک، **گیلانی:** واشک

Morphological characteristics: 29-32 cm length and 58-72 cm wingspan. A small falcon similar to Common Kestrel F. tinnunculus, but smaller and more slender, with more wedge-shaped tail-tip and white claws. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male distinguished by uniform blue-grey head, unmarked rich chestnut upperparts, and blue-grey longer upper wing-coverts contrasting with dark flight-feathers. Also, throat buff, moustachial stripe absent, underparts orange-buff marked with scattered round spots, and underwing largely white, sharply set off from dark primary tips. Tail bluish grey with broad dark sub-terminal band. Adult female similar to female Common Kestrel with chestnut brown upperparts and crown marked with black bars, black-barred rufous tail, dark flight-feathers, and buff-cream underparts with dark stripes on breast and belly. Juvenile greatly similar to female and inseparable.

Biological characteristics: Often prefers lowlands, foothills, narrow valleys, and occasionally residential areas. Gregarious, usually in small parties; on migration forms large flocks. Flight powerful with light wing-beats. Hovers as other falcons, but periods short and frequently alternated by gliding. Feeds mainly on insects and sometimes on mammals, small birds, small snakes, lizards, and frogs. Breeding starts late April to early May in open areas. Monogamous. Nest a small depression with no cover situated in fissures of buildings, ruins, crags, or walls surrounding water sources, and rarely in trees or burrows. Usual clutch 4-5, sometimes 3-6, short semi-oval to oval white to pale buff eggs mottled with yellowish red and sometimes red or reddish brown, 34.8×28.8 mm in size. Eggs hatch after 28-29 days. Chicks, semialtricial and nidicolous, fed bill-to-bill by both parents. Fledging period 28 days, but remain with parents for some more weeks.

Distribution and abundance: A common summer visitor to northern, central, and north-eastern Iran; also in western Zagros south to central Fars.

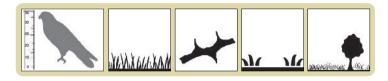
Conservation status: Listed in Appendix II Convention on International Trade in Endangered species (CITES). Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values

ترمتای سر حنایی Falco chicquera

Red-necked Falcon (Red-headed Merlin)

تركى: خينالى ترومتاى، كردى: تروّمتهى سهر سوور

Morphological characteristics: 28-36 cm length and 55-69 cm wingspan. A small pied falcon distinguished from other falcons by chestnut head and neck. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with chestnut cap and moustachial stripe and bluish grey upperparts with narrow black barring; underparts white, narrowly barred black on belly and flanks, and dark primaries with faint grey barring. Tail grey with narrow horizontal black bars and a broad black terminal band. Juvenile with rufous tinge on mantle and more densely barred plumage, especially on throat and breast.

Biological characteristics: Prefers open plains with clumps of trees, occurring from semi-desert with palm-copses to cultivated land near or in villages; avoids dense forests and treeless landscape. Flight fast and straight, hovering as Merlin *F. columbarius*. Feeds chiefly on small birds and occasionally locusts and bats. Mostly active in early or late hours of the day. Often hunts in pairs, one partner causing panic among prey, the other pursuing it in rapid direct flight. Breeding starts mid-January to late April. Monogamous. Nest a flat or slightly hollow structure of branches and twigs, lined with soft grass, situated on trees or taken over from other large birds such as crows and kites. Usual clutch 3-4 oval reddish white eggs mottled with red-brown, 42×31 mm in size. Eggs hatch after 33 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fledging period 36 days.

Distribution and abundance: Formerly a scarce breeding bird in southeast Baluchestan, but not recorded in Iran for over a century.

Conservation status: Listed in Appendix II Convention on International Trade in Endangered Species (CITES). Also concerned as protected species in Iran and is of conservation values.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۸ تا ۳۶ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۵ تا ۶۹ سانتیمتر است. شاهینی زیبا و کوچکجثه که به واسطهٔ سر و گردن بلوطی از سایر شاهینها قابل تفکیک است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ تارک سر و گونههای بلوطی، روتنهٔ خاکستری مایل به آبی و شاهپرهای اولیهٔ تیره در بالها دارد. دم نیز خاکستری همراه با نوارهای عرضی باریک و سیاه و نوار انتهایی پهنتر است. زیر گلو و سینه سفید یکدست، زیرتنه سفید روشن همراه با خطوط تیره و نوک بالها و انتهای دم سیاه است. سر در پرندهٔ نابالغ رنگ پریده و نوارها و خالهای بیشتری در روتنه و زیرتنه به ویژه در سینه و گلو دیده می شود. ویژگیهای زیستی: تپهماهورهای کمارتفاع، دشتهای وسیع، حواشی کشتزارها و روستاهای نواحی نیمهبیابانی و باز با درختان پراکنده را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از نواحی جنگلی دوری می کند. پروازی مستقیم و سریع دارد و همانند «ترمتای» درجابالزنی می کند. بیشتر از پرندگان کوچک و گاهی از موشها و خفاشها تغذیه می کند. در اوایل و اواخر روز فعالتر است و اغلب به صورت جفت به شکار می پردازد، بدین نحو که یکی از آنها با پرواز در ارتفاع کم، پرندگان کوچک را وادار به پرواز می کند و پرنده دیگر به شکار آنها میپردازد. جوجهآوری از اواخر دی تا اوایل فروردین آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای مسطح یا کمی گود از سرشاخهها و شاخهها است که آن را روی درختان بنا می کند و درونش را با علوفه نرم میپوشاند. گاهی نیز آشیانههای قدیمی سایر پرندگان درشتجثه نظیر کلاغها یا کورکورها را ترمیم و استفاده می کند. معمولاً سه تا چهار تخم بیضی، به رنگ سفید مایل به قرمز، با خالهای قهوهای مایل به قرمز و به ابعاد ۳۱ × ۴۲ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۳۳ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. پرورش جوجهها ۳۶ روز به طول می انجامد.

158